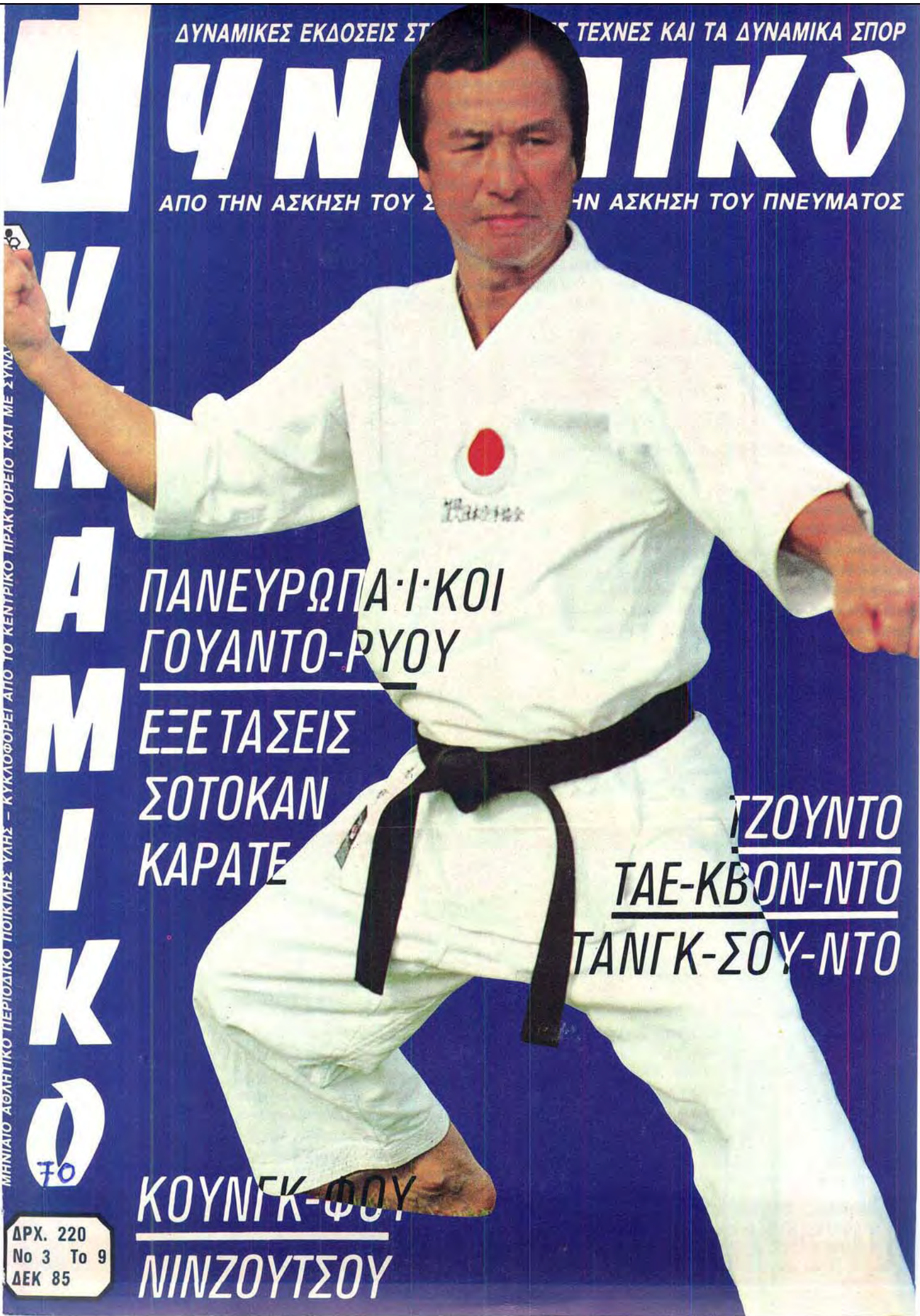

ΔΥΝΑΜΙΚΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΣΤΙΣ ΑΘΛΗΤΙΚΕΣ ΤΕΧΝΕΣ ΚΑΙ ΤΑ ΔΥΝΑΜΙΚΑ ΣΠΟΡ

ΔΥΝΑΜΙΚΟ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΣΚΗΣΗ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΣΚΗΣΗ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ

ΜΗΝΙΑΙΟ ΑΘΛΗΤΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΠΟΙΚΙΛΗΣ ΎΛΗΣ - ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΑΠΟ ΤΟ ΚΕΝΤΡΙΚΟ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟ ΚΑΙ ΜΕ ΣΥΝΔΕΣΗ

ΠΑΝΕΥΡΩΠΑΪΚΟΙ
ΓΟΥΑΝΤΟ-ΡΥΟΥ

ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ
ΣΟΤΟΚΑΝ
ΚΑΡΑΤΕ

ΝΙΝΖΟΥΤΣΟΥ
ΤΑΕ-ΚΒΟΝ-ΝΤΟ
ΤΑΝΓΚ-ΣΟΥ-ΝΤΟ

ΚΟΥΝΓΚ-ΦΟΥ
ΝΙΝΖΟΥΤΣΟΥ

ΔΡΧ. 220
No 3 To 9
ΔΕΚ 85

κυκλοφορεί τώρα
στα περίπτερα

ΔΥΝΑΜΙΚΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ΥΓΕΙΑ & ΜΥΩΝΕΣ

ΠΑΝΩ ΑΠΟ 30.000 ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ No 3 ΤΟΜΟΣ 2

ΔΕΚ 85 ΔΡΧ. 250

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ
ΓΙΑ ΑΡΧΑΡΙΟΥΣ
ΓΙΑ ΠΡΟΧΩΡΗΜΕΝΟΥΣ
ΓΙΑ ΓΥΝΑΙΚΕΣ

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΙ
ΑΓΩΝΕΣ IFBB

Ο ΠΛΑΤΣ
ΣΤΑ ΣΚΟΥΩΤ

ΝΕΑ ΔΙΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ
ΤΩΝ ΕΡΟΣΔ ΚΑΓ IFBB

ΠΙΣΤΟΠΟΝΗΜΕΝΑ
ΥΠΟ ΤΗΝ ΕΓΓΥΗ
ΕΠΙΒΕΒΑΙΩΣΗ

ζητείστε το
πριν εξαντληθεί

ΔΥΝΑΜΙΚΟ

ΔΥΝΑΜΙΚΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΣΤΙΣ ΜΑΧΗΤΙΚΕΣ ΤΕΧΝΕΣ ΚΑΙ ΤΑ ΔΥΝΑΜΙΚΑ ΣΠΟΡ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΣΚΗΣΗ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ ΣΤΗΝ ΑΣΚΗΣΗ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ
ΑΠΟ ΤΟ ΝΟΕΜΒΡΙΟ
ΤΟΥ 1977

Ιδρυτής -
Ιδιοκτήτης - Εκδότης:
ΘΥΜΙΟΣ Κ. ΠΕΡΣΙΔΗΣ
Γραφεία Περιοδικού:
ΖΑΪΜΗ 38, ΑΘΗΝΑ 106 83
Τηλ. 82.24.794

ΜΗΝΙΑΙΟ-ΑΘΛΗΤΙΚΑ-ΠΟΙΚΙΛΗ ΥΛΗ

ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ ΥΛΗΣ

Ανταποκρίσεις από την Ιαπωνία:

ARTHUR TANSLEY: Professional Photographer, 4th dan Kodokan Judo, Tokyo resident.

DR. JOHN HANSON-LOWE: Διδάκτωρ του Πανεπιστημίου του Λονδίνου, 5 νταν Κόντοκάν Τζούντο, συγγραφέας αρθρογράφος, εκδότης, κάτοικος Τόκιο.

MASAE MATSUMOTO: Δημόσιες σχέσεις, Ανταποκρίσεις, Συνεντεύξεις από Ιαπωνία, κάτοικος Τόκιο.

JOHN ROBERTSON: 4th dan Kodokan Judo, Tokyo resident.

CLAUDE GABLE: Journalist and professional photographer, Tokyo resident.

ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΙΣ: Εύα Παπανικολάου

ΑΡΘΡΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

Η έκδοση του περιοδικού ΔΥΝΑΜΙΚΟ σαν μια πρωτοπόρα ενημέρωση και παρουσίαση στον χώρο του αθλητισμού και της άσκησης κάνει ένα θαρραλέο βήμα προς την κάλυψη των σύγχρονων αθλημάτων που προσθέτουν στην προσωπικότητα του ατόμου και δέχεται ευχαρίστως άρθρα σχετικά με το αντικείμενό του για δημοσίευση από κάθε αναγνώστη του καθώς και νέα από εκδηλώσεις και αγώνες από όλη την Ελλάδα.

Τα ενυπόγραφα άρθρα δεν εκφράζουν απαραίτητα τις απόψεις του εκδότη. Χειρόγραφα και φωτογραφίες δεν επιστρέφονται.

Από τον Εκδότη

Στις 2 Νοεμβρίου έγιναν στο Στάδιο Ειρήνης και Φιλίας οι Πανερωπαϊκοί Αγώνες Γουάντο-Ρίου Καράτε. Δυστυχώς, λείπαμε εκτός Ελλάδας και δεν έχουμε προσωπική γνώμη. Ίσως μια καλύτερη οργάνωση να έδινε μεγαλύτερη προβολή στο γεγονός. Καλή η συμμετοχή της Ιαπωνικής ομάδας, αλλά ... τι δουλειά έχει σε "Πανερωπαϊκούς";

Το Καράτε κατευθύνεται προς τους Ολυμπιακούς του 1992, με παγκόσμια ομοσπονδία της WUKO. Σε δύο-τρία χρόνια θα έχουμε όλους τους Έλληνες καρατέκα να κατεβαίνουν στους ίδιους αγώνες.

Το Στόκοκάν έκανε πάλι "δύσκολες" εξετάσεις. Δύο νέα τρίτα νταν προστέθηκαν στα ήδη υπάρχοντα. Εδώ, πρέπει να τονίσω πως όσοι αναλαμβάνουν εκπαιδευτές έχουν υποχρέωση να γίνονται παράδειγμα προς μίμηση και όχι προς αποφυγή.

Μια ενδιαφέρουσα εργασία του συνεργάτη μας Κλωντ Γκείμπλ για τις Αρχαίες Μαχητικές Τέχνες μας θυμίζει πως οι πιο σπάνιοι επισκέπτες της Ακρόπολης είναι οι ... Αθηναίοι.

Το Τζούντο Γυναικών είναι μια από τις παραλείψεις μας. Το έχουμε εγκαταλείψει και πρέπει να επανέλθουμε.

Απαγορεύεται ρητά η κατά οποιονδήποτε τρόπο αναπαραγωγή άρθρου ή φωτογραφίας, αν δεν προηγηθεί έγγραφη άδεια του εκδότη.

Αν δεν βρίσκετε εύκολα το ΔΥΝΑΜΙΚΟ γραφτείτε ΤΩΡΑ συνδρομητές, ώστε να το στέλνουμε στη διεύθυνσή σας.

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ 10 ΜΗΝΩΝ = 2200 ΔΡΧ.

Γραφτείτε τώρα συνδρομητές (με ταχυδρομική επιταγή), ώστε να μη χάνετε ούτε ένα τεύχος. Άλλωστε στην επαρχία κυκλοφορούμε ένα μήνα αργότερα απ' ότι στην Αθήνα.

Θερμή παράκληση: **Ανανεώνετε τη συνδρομή σας αμέσως μόλις παίρνετε το προτελευταίο τεύχος που δικαιούστε (γράφουμε τον αριθμό του τελευταίου τεύχους σας πλάι στο όνομά σας στο φάκελλο αποστολής).**

Ταχυδρομικές επιταγές προς:
Θύμιο Περίδη, Ζαΐμη 38, Αθήνα 106 83

ΤΟΜΟΙ ΚΑΙ ΠΑΛΙΑ ΤΕΥΧΗ

Το περιοδικό «ΔΥΝΑΜΙΚΟ» εκδίδεται από το ΝΟΕ '77 σε 10 μηνιαία τεύχη κάθε χρόνο (από ΣΕΠ μέχρι και ΙΟΥΝ).

Κάθε 10 τέτοια τεύχη δένεται και ένας τόμος. Οι τόμοι έχουν σκληρά εξώφυλλα, ντυμένα με πολυτελές πανί ή πλαστικό και τυπωμένα με χρυσοτυπία. Χωρίς αμφιβολία αποτελούν ένα μοναδικό ελληνικό έργο με αντικείμενο τα δυναμικά σπορ.

Κάθε τεύχος φέρει έναν αύξοντα αριθμό που δείχνει τη σειρά του και τον τόμο του. Π.χ. το τεύχος 3/5 είναι το 3ο τεύχος του 5ου τόμου.

Κάθε Ιούλιο και Αύγουστο βρίσκονται σε όλη την επαρχία όλα τα τεύχη της χρονιάς που μόλις πέρασε.

Κάθε Σεπτέμβριο δένεται ο τόμος των τευχών του προηγούμενου χρόνου.

Τεύχη, τόμους και άλλες εκδόσεις μας μπορείτε να προμηθευτείτε από τα γραφεία μας οι ίδιοι ή ταχυδρομικά και από τα βιβλιοπωλεία με τα οποία συνεργαζόμαστε σε όλη την Ελλάδα.

Προβλήματα στην Πετρούπολη με τους μικρούς τζουντόκα. Τόχει η μοίρα μας φαίνεται: Εκεί που υπάρχει το μεγαλύτερο ενδιαφέρον και η ατελείωτη προσφορά από γονείς και προπονητή, μικροπρεπείς εγωϊσμοί και πείσματα καταστρέφουν το άθλημα!

Το Κυόκουσιν κάνει "καμπί", αλλά πιστεύουμε να αναπτυχθεί σταθερά.

Το Τάε-κβον-ντο και το Τανγκ-σου-ντο θα μας δείρουν και έχουν δίκιο. Η κάλυψή τους είναι ... μηδέν. (Υπόσχομαι ... όμως).

Ένα Φεστιβάλ "λαμποκόπησε". Ήταν για το καλό των Μαχητικών Τεχνών; Ήταν για το καλό ... του οργανωτή; Το μέλλον θα δείξει! Οπωσδήποτε, όμως, δεν ήταν το "Πρώτο". Και έλειπαν και οι πιο διαδεδομένες στην Ελλάδα Μαχητικές Τέχνες.

Σύλλογοι και Σχολές ανοίγουν και αναπτύσσονται. Λέμε να βάλουμε έναν κατάλογο τους από το άλλο τεύχος. Γράψτε μας στοιχεία τους.

Συνγνώμη για τις αυξήσεις στις τιμές των προϊόντων μας (δεν ισχύουν όπως γράψαμε μέχρι τέλος Δεκεμβρίου). Και αναμένεται και ... ζόρικη αύξηση στην τιμή του περιοδικού! Τι να κάνουμε; Όπου μας πάνε ... πάμε!

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Πανερωπαϊκοί Αγώνες Γουάντο-Ρίου	4
Η "Πολιτική" Εξέλιξη του Καράτε Σήμερα	9
Εξετάσεις για Νταν στο Στόκοκάν J.K.A.	12
Οι Μαχητικές Τέχνες των Αρχαίων Ελλήνων	16
Διεθνές Τουρνουά Τζούντο Γυναικών	22
Απαράδεκτες καταστάσεις στο Τζούντο Πετρούπολης	24
Τα Νέα του Κυόκουσιν	26
Τα Νέα του Τάε-κβον-ντο	28
Εγκεφαλικές λειτουργίες, αθλητισμός και Μαχητικές Τέχνες	30
"Πρώτο" Ελληνικό Φεστιβάλ Πολεμικών Τεχνών	36
Σογκούν	58
Αλληλογραφία	71
Η Σκιά του Σογκούν	72

ΓΙΑ ΠΡΩΤΗ ΦΟΡΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ
ΠΑΝΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΠΡΩΤΑΘΛΗΜΑ ΚΑΡΑΤΕ

ΠΑΝΕΥΡΩΠΑΪΚΟΙ ΓΟΥΑΝΤΟ-ΡΥΟΥ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

ΚΑΙ ΜΕ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΙΑΠΩΝΙΑΣ

ΠΑΝΕΥΡΩΠΑΪΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΓΟΥΑΝΤΟ-ΡΥΟΥ
ΚΑΡΑΤΕ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

Το Σάββατο, 2 Νοεμβρίου, στο υπερμοντέρνο κλειστό Στάδιο Ειρήνης και Φιλίας έγινε το 22ο Πανευρωπαϊκό Πρωτάθλημα "Γουάντο-Ρύου" Καράτε με τη συμμετοχή 13 χωρών (Αγγλία, Σουηδία, Ολλανδία, Ιταλία, Ουγγαρία, Ελβετία, Ουαλλία, Βέλγιο, Δυτ. Γερμανία, Γιουγκοσλαβία, Κύπρος, Ελλάδα και με ειδική άδεια μια ειδική ομάδα Ιαπώνων φοιτητών). Στην αρκετά καλή αυτή διοργάνωση παρευρέθηκε σύσσωμη η Ευρωπαϊκή ηγεσία του αθλήματος, με επικεφαλής τον Αρχιεκπαιδευτή Ευρώπης Τατσούο Σουζούκι σενσέι, μαζί με Ιάπωνες διαιτητές και τον προπονητή της Εθνικής Ιαπωνίας στο "Γουάντο-Ρύου".

Οι κατηγορίες των αγώνων ήταν: Ομαδικό και ατομικό κούμιτε ανδρών και ατομικό κάτα και στις γυναίκες ατομικό κούμιτε και κάτα.

α) ΑΤΟΜΙΚΟ ΚΟΥΜΙΤΕ ΑΝΔΡΩΝ

Συνολικά, στο ατομικό κούμιτε ανδρών έλαβαν μέρος 29 αθλητές, οι οποίοι αγωνίστηκαν χωρισμένοι σε δύο ομίλους. Από Ελληνικής πλευράς, στον πρώτο όμιλο ο Γιάννης Κανέλλης αποκλείστηκε στους προκριματικούς με 2-1 από τον GREFFE, ενώ ο Σταθόπουλος κατάφερε κάπως ανορθόδοξα με τρεις νίκες (δύο από τις οποίες με φάουλ) να φτάσει μέχρι τα ημιτελικά, ενώ έχασε στον αποφασιστικό τέταρτο αγώνα του με αντικανονικό χτύπημα από τον Άγγλο MEEK.

Νικητής στον πρώτο όμιλο ήταν ο Σουηδός DAGGTELDT, που απέκλεισε αφήνοντας στην τρίτη θέση τον Άγγλο MEEK.

Στο δεύτερο όμιλο, ο Παναγιώτου έχασε με τρία ιπόν από τον VEREBELY και σε ένα πολύ καλό αγώνα στα ημιτελικά ο Ιάπωνας KONDΟΥ νίκησε τον Σουηδό BACCARO.

Ο Σουηδός DAGGTELDT και ο Ιάπωνας KONDΟΥ βρέθηκαν λοιπόν στο τελικό, διεκδικώντας την πρώτη θέση. Δύο διαφορετικοί τρόποι μάχης, δύο διαφορετικές στρατηγικές αναμετρήθηκαν. Ο εκπληκτικά γρήγορος και επιθετικότερος KONDΟΥ, διατηρώντας πάντοτε την πρωτοβουλία, μειονεκτώντας όμως αισθητά στην άμυνα, εξαπέλυε ανελέητα επιθέσεις αυτοκτονίας εναντίον του πανύψηλου Σουηδού, ο οποίος με καταπληκτική ψυχραιμία, ευνοούμενος σίγουρα από τη σωματική του διάπλαση, δεν άργησε περιμένοντας να σκοράρει επανειλημμένα τρεις φορές και να ανέβει στη συνέχεια στο βάθρο.

β) ΑΤΟΜΙΚΟ ΚΟΥΜΙΤΕ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

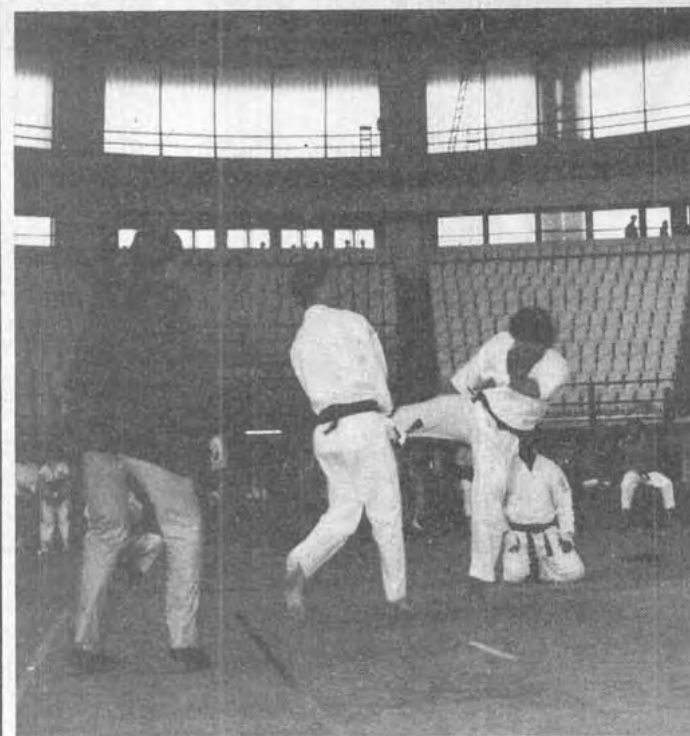
Δέκα τρεις αθλήτριες αγωνίστηκαν στο ατομικό κούμιτε γυναικών. Από τους πρώτους τους αγώνες έχαναν Μιχαλοπούλου και Μαργέλη, που εκπροσώπησαν την Εθνική μας ομάδα. Στα ημιτελικά κατάφεραν να φτάσουν η Γερμανίδα TONNIES, που αποκλείστηκε με 2-1 από την Άγγλίδα GENERY και η επίσης Άγγλίδα FOSTER, που αποκλείστηκε από την Ολλανδέζα VAN LOON.

Ο τελικός στο ατομικό Κούμιτε γυναικών: Η έντονη Ολλανδέζα VAN LOON κατάφερε να παρασύρει στον εκπληκτικά γρήγορο, χορευτικό θα μπορούσαμε να πούμε ρυθμό της μια υπερβαρέα αλλά καθόλου άγνη Άγγλίδα GENERY και να την αποκλείσει.

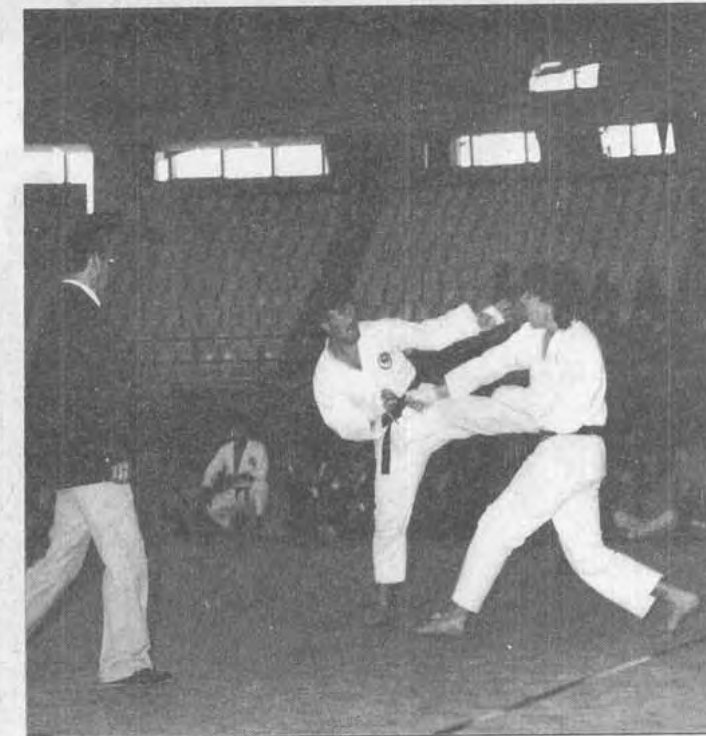
γ) ΑΤΟΜΙΚΟ ΚΑΤΑ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

Η δεύτερη στο κούμιτε γυναικών, Άγγλίδα GENERY, αναδείχθηκε πρώτη στα κáτα γυναικών, με βαθμολογία 25,8, ενώ τη δεύτερη θέση κατέλαβε με διαφορά μιας μόνο μονάδας (25,7) η Γερμανίδα HANKE και την τρίτη θέση η Βελγίδα SPREUWEBS (25,6).

Σύμφωνα δε με το δελτίο τύπου, που διανεμήθηκε από τους διοργανωτές των αγώνων, η Ελληνίδα

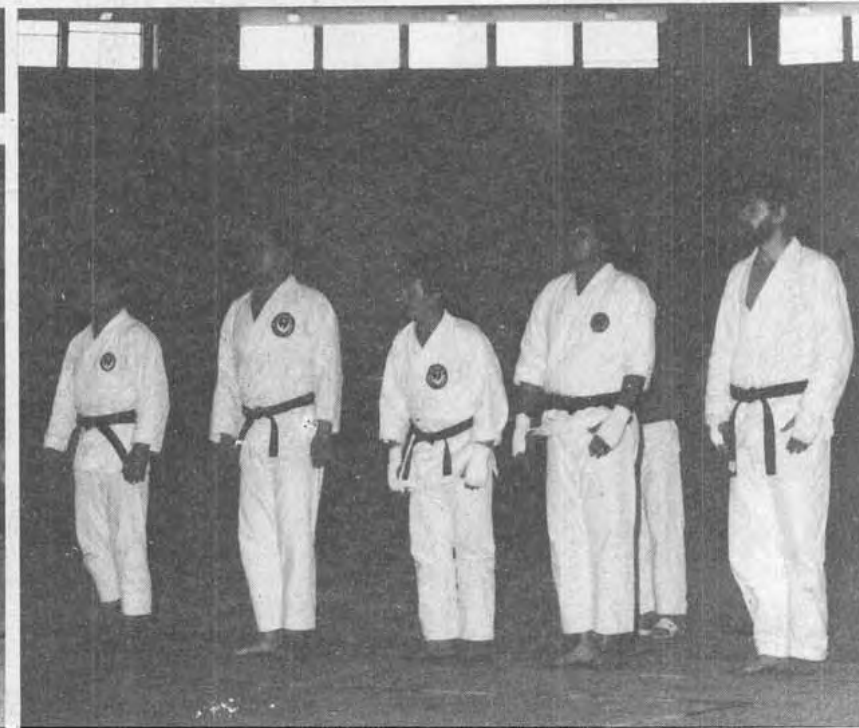
Ο Κανέλλης (δεξιά) σε αγώνα του.

Ο Παναγιώτου (αριστερά) σε αγώνα του.

Ο Κόντος (αριστερά) σε αγώνα του.

Η Ελληνική ομάδα στο ομαδικό Κούμιτε. Από αριστερά: Παναγιώτου, Κατσούρης, Σκαρογιάννης, Κανέλλης, Κόντος.

αθλήτρια, Ρούσου, κατέλαβε την 9η θέση στη γενική κατάταξη.

δ) ΑΤΟΜΙΚΟ ΚΑΤΑ ΑΝΔΡΩΝ

Πρώτος ο Άγγλος αθλητής NRHI με βαθμολογία 26,1 στη δεύτερη θέση ισοβάθμισαν ο Ιάπωνας KONDΟΥ και ο Γερμανός WIRBELEIT. Οι δύο αθλητές διαγωνίστηκαν ξανά για τη δεύτερη θέση και την τρίτη τελικά δεύτερος αναδείχθηκε ο KODOU και τρίτος ο WIRBELEIT, με αντίστοιχες βαθμολογίες 25,9 και 25,6.

Στους τελικούς κατάφερε επίσης να περάσει ο Κύπριος αθλητής Ματσούκαρος, που ήρθε τελικά 6ος και καταχειροκροτήθηκε από τους φιλάθλους. Οι Έλ

ληνες αθλητές Χ. Μπουλούμπασης και Μοσχονάς κατέλαβαν την 7η και 8η θέση αντίστοιχα.

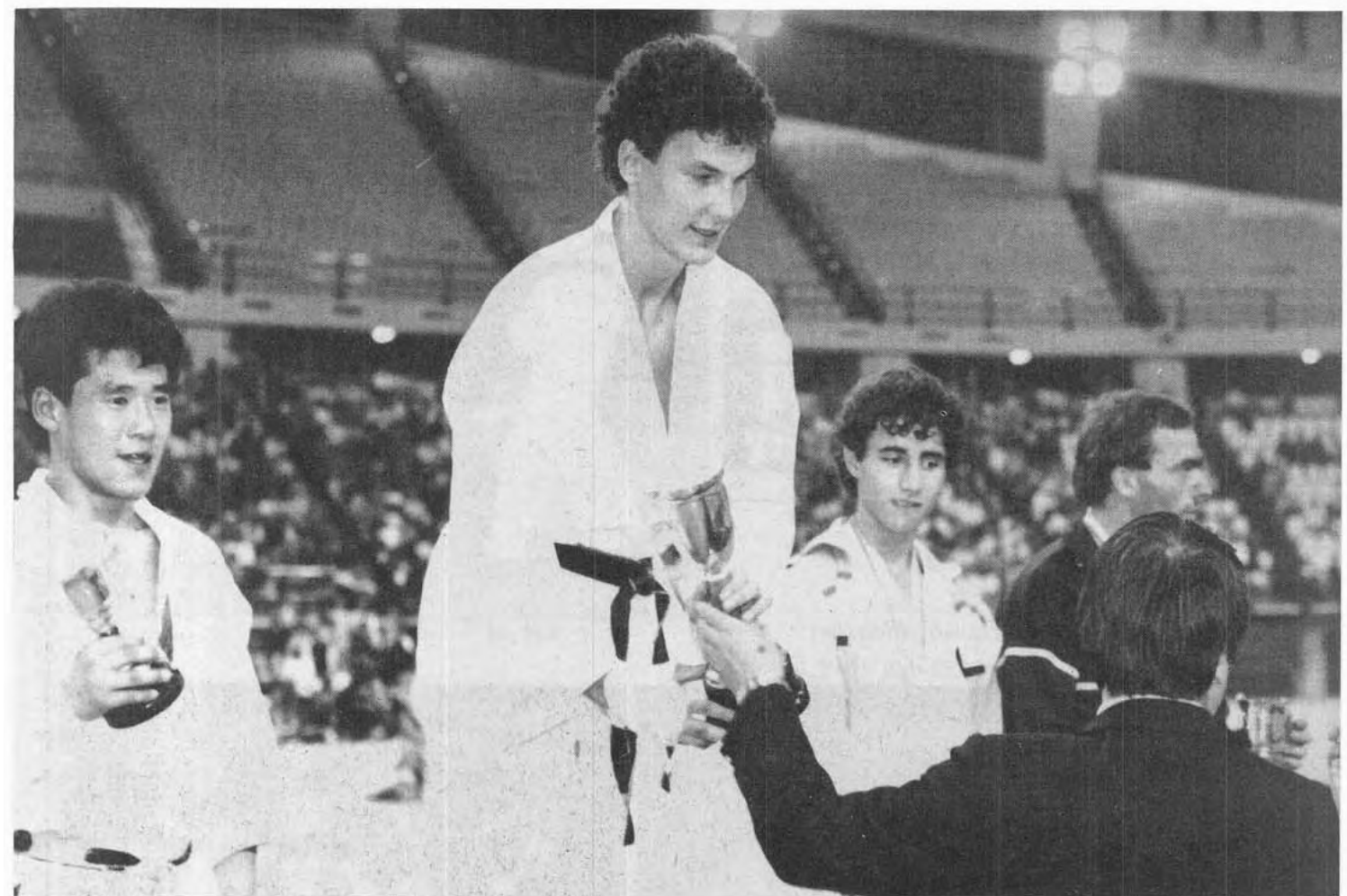
ε) ΟΜΑΔΙΚΟ ΚΟΥΜΙΤΕ ΑΝΔΡΩΝ

Στο ομαδικό κούμιτε, στους προκριματικούς οι φιλάθλοι παρακολούθησαν το σκληρό "εμφύλιο" παιχνίδι μεταξύ των δύο Ελληνικών ομάδων της Ελλάδας και της Κύπρου. Ισοδύναμες σχεδόν οι δύο ομάδες, η Κυπριακή κατάφερε να αποσπάσει τη νίκη από την Ελληνική ομάδα για ένα βαθμό της συνολικής βαθμολογίας (10-9).

Στη συνέχεια, η Ελληνική ομάδα έχασε από την Άγγλική με 4-13 και στο μπαράζ από την Ελβετία με 11-14, ενώ η Κύπρος έχασε από την Άγγλική με 4-13 και από την Ολλανδία με 3-15.

Απονομή στο Ομαδικό Κοϊμιτε: 1η Σουηδία, 2η Ολλανδία και 3η Αγγλία.

Απονομή στο Κούμιτε Ανδρών: 1ος Ντάγκελτ (Σουηδία), 2ος Κόντο (Ιαπωνία), 3ος Μπακάρο (Σουηδία) και Μέεκ (Αγγλία).

Απονομή στο Κούμιτε Γυναικών: 1η Βαν Λουν (Ολλανδία), 2η Τζένερου (Αγγλία), 3ες Φόστερ (Αγγλία) και Τόννις (Γερμανία).

6 ΔΥΝΑΜΙΚΟ

Απονομή στα Κάτα Ανδρών. 1ος Νρίγκι (Αγγλία), 2ος Κόντο (Ιαπωνία) και 3ος Βίρμπελαϊτ (Γερμανία).

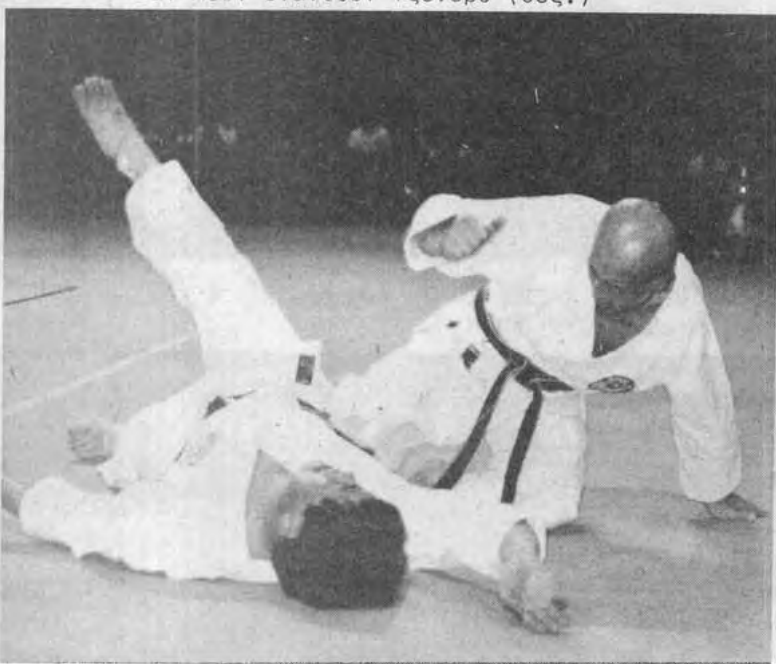
ΔΥΝΑΜΙΚΟ 7

Από τον φοβερό τελικό γυναικών:
Βαν Λουν εναντίον Τζένερνυ (δεξ.)

Βαν Λουν εναντίον Τζένερνυ.

Ο Τατσούο Σουζούκι, 8 νταν, σε αυτοάμυνα
εναντίον δύο οπλισμένων αντιπάλων.

Από τον Τελικό Κούμιτε Ανδρών
Κόντο-Ντάγκτελντ.

Από Ελληνικής πλευράς, καλή εμφάνιση έκανε ο Α. Παναγιώτου, ενώ από τους Κύπριους αθλητές με περισσότερες προοπτικές εξέλιξης παρουσιάζεται ο Χαράλαμπος Κωνσταντίνου.

Στο τελικό στάδιο του ομαδικού κούμιτε κατάφεραν να φτάσουν η Σουηδία μαζί με την Ολλανδία. Νικητής η Σουηδία με 3-2.

Πριν από τους τελικούς, ο Τατσούο Σουζούκι σενσέι έκανε μια εντυπωσιακή επίδειξη, κατατροπώνοντας δύο οπλισμένους αντιπάλους, ενώ ο προπονητής της Εθνικής Ιαπωνίας "Γουάντο-Ρύου" επέδειξε μαζί με τον μαθητή του ΚΟΝΔΟΥ, 3νταν, τεχνικές κούμιτε.

στ) ΓΕΝΙΚΕΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

Κύριο χαρακτηριστικό των αγώνων η μεγάλη κινητικότητα που διέκρινε τους αθλητές. Οι τραυματισμοί ήταν πολύ λίγοι παρά τη σκληρότητα των αγώνων και η διοργάνωση πολύ καλή, όπως προαναφέρθηκε. Η διαιτησία σε γενικές γραμμές ήταν καλή, μόνο που φάνηκε σε λίγες ευτυχώς περιπτώσεις να ευνοεί (κυρίως στα κάτω) τα μεγάλα ονόματα. Το τεχνικό επίπεδο της Εθνικής μας ομάδας ήταν αρκετά καλό· ίσως όμως να έλειπε η εμπειρία από τέτοιου είδους αγώνες. (Ας μην ξεχνάμε, ότι οι ξένοι αθλητές λαμβάνουν μέρος σε περισσότερες από 15 διοργανώσεις το χρόνο, για εμπειρία.)

ΣΑΒΒΑΣ ΜΑΣΤΡΑΠΙΑΣ
1 νταν ΣΟΤΟΚΑΝ

ΜΕΤΑ ΑΠΟ ΠΟΛΛΕΣ ΤΑΛΑΙΠΩΡΙΕΣ ΚΑΙ ΑΠΟΓΟΗΤΕΥΣΕΙΣ ΙΣΩΣ ΤΩΡΑ ΔΙΑΓΡΑΦΕΤΑΙ ΜΙΑ ΚΑΠΟΙΑ ΛΥΣΗ ΠΟΥ ΘΑ ΟΔΗΓΗΣΕΙ ΤΟ ΚΑΡΑΤΕ ΣΤΟΥΣ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΥΣ ΤΟΥ 1992!

Η «ΠΟΛΙΤΙΚΗ» ΕΞΕΛΙΞΗ ΤΟΥ ΚΑΡΑΤΕ ΣΗΜΕΡΑ

Από τον Θύμιο Περισίδη

Πανερωπαϊκοί Στόκαν
στην Κωνσταντινούπολη
και η πορεία του Καράτε σήμερα.

Στο προηγούμενο τεύχος μας δώσαμε την αναφορά του Τάκη Μακρή στους αγώνες του Πανερωπαϊκού Πρωταθλήματος Στόκαν 1985 που έγιναν 27-29 Σεπτεμβρίου 1985 στην Κωνσταντινούπολη, καθώς και μια χονδρική περιγραφή της γενικής απόδοσης των αθλητών -Ελλήνων και ξένων- από τον Άρη Κραβαρίτη, μέλος της ομάδας.

Στον τίτλο του άρθρου εκείνου και στο εξώφυλλο, κάναμε το λάθος να γράψουμε "ΒΑΛΚΑΝΙΚΟΙ ΣΟΤΟΚΑΝ ΚΑΡΑΤΕ", ενώ οι αγώνες ήταν ΠΑΝΕΥΡΩΠΑΙΚΟΙ. Ζητάμε συγγνώμη γι' αυτό, αν και από το περιεχόμενο και τους υπότιτλους του άρθρου ήταν φανερό η Πανερωπαϊκή συμμετοχή στους αγώνες.

Από τις διάφορες "πολιτικές" κινήσεις στο χώρο του διεθνούς παραδοσιακού Καράτε, που προσπαθεί να γίνει Ολυμπιακό Άθλημα, καθώς και από τις τάσεις που υπάρχουν στα "κέντρα παραγωγής" των μεγάλων δασκάλων, οδηγούμαστε πιθανότατα στις επόμενες καταστάσεις.

Όπως γνωρίζετε (και έχουμε δημοσιεύσει στο παρελθόν) υπήρχαν δύο Παγκόσμιες Ομοσπονδίες Καράτε: η WUKO (World Union of Karate Organizations) και η IAKF (International Amateur Karate Federation).

Η IAKF είναι η παγκόσμια ομοσπονδία του Στόκαν Καράτε της JKA (Japan Karate Association) με Ευρωπαϊκό κλάδο την ΕΑΚΦ (European Amateur Karate Federation), της οποίας μέλος θα είναι και το Ελληνικό Στόκαν ΕΕΚ (η γνωστή Ελληνική Εταιρεία Καράτε). Την Ιαπωνία στην IAKF την εκπροσωπεί φυσικά η J.K.A.

Η WUKO είναι η παγκόσμια ομοσπονδία όλων των άλλων στυλ καράτε, πλην του Στόκαν της JKA. Ο Ευρωπαϊκός της κλάδος είναι η ΕΚΥ (European Karate Union) και η Ιαπωνία συμμετέχει στην WUKO με την FAJKO (Federation of All Japan Karate Organizations). Ελληνική ομοσπονδία που να είναι μέλος της ΕΚΥ δεν υπάρχει. Επαφές όμως με τις ΕΚΥ και WUKO έχουν οι σύλλογοι και οι σχολές του WADO-RYU KARATE μέσω του Πανερωπαϊκού WADO-KAI το οποίο ανήκει στην ΕΚΥ.

Οι δύο παγκόσμιες λοιπόν ομοσπονδίες Καράτε WUKO και IAKF είχαν από χρόνια κάνει από μια αίτηση στην ΔΟΕ (Διεθνή Ολυμπιακή Επιτροπή, για να αναγνωριστούν από αυτή και για να μπει το Καράτε στα Ολυμπιακά Άθληματα. Η ΔΟΕ τους απάντησε, πως πρώτα απ' όλα έπρεπε να συγχωνευτούν σε ΜΙΑ, γιατί μόνο τότε μια αθλητική ομοσπονδία καλύπτει

παγκόσμια τις δραστηριότητες ενός αθλήματος και άρα τότε μόνο μπορεί να συζητηθεί να γίνει αυτό το άθλημα Ολυμπιακό.

Οι WUKO και IAKF κάθισαν στο τραπέζι των συσκέψεων για το θέμα της συγχώνευσης 5-6 φορές τα τελευταία 3-4 χρόνια, αλλά δεν καταλήξαν σε κοινές συμφωνίες. Χωρίς να ξέρουμε τι μεσολάβησε μέσα στους τελευταίους μήνες, μαθαίνουμε ότι η WUKO αναγνωρίστηκε από την ΔΟΕ σαν η παγκόσμια ομοσπονδία που καλύπτει το άθλημα Καράτε. Έτσι, στο τελευταίο δελτίο πληροφοριών της ΔΟΕ αναφέρεται, ότι η WUKO αναγνωρίστηκε από την ΔΟΕ επίσημα στην 90ή της Σύσκεψη του περασμένου Ιουνίου. Η σύνθεση του Διοικητικού Συμβουλίου της WUKO είναι:

- Πρόεδρος: Ριοτσί Σασακάβα (Ιαπ)
- Διευθυντής: Ζακ Ντελκούρ (Γαλ)
- 1ος Αντιπρόεδρος: Τζων Ήβανς (ΗΠΑ)
- 2ος Αντιπρόεδρος: Τζιόρτζιο Πόρτσιο
- 3ος Αντιπρόεδρος: Αντάν Τζορτζόκι Μπορμπόν (Ισπ)
- 4ος Αντιπρόεδρος: Τσι Τσουγκ Τσανγκ (Ταϊβάν)
- 5ος Αντιπρόεδρος: Κάρλος Αντόνιο Βαλιέντε (Παραγουάη)
- 6ος Αντιπρόεδρος: Νταντί Μπαλασάρα (Σιγκαπούρη)
- Γενικός Γραμματέας: Φουζατζίρο Τακάγκι (Ιαπ)
- Βοηθός Γεν. Γραμματέα: Πωλ Χόγκκλουντ (Σουηδία)
- Ταμίας: Ντέιβιντ Μίτσελ (Αγγλία)
- Βοηθός Ταμίας: Νγκούεμα Μενιόνε (Γκαμπόν)
- Διοικητικός Γραμ.: Ναγκατόμο Γιαμαόκα (Ιαπ)

Είναι αλήθεια πως το Καράτε περνάει από πολλές περιπέτειες, ενώ συγχρόνως είναι δύσκολο να ικανοποιηθούν ηθικά όλοι όσοι έχουν προσφέρει σε αυτό παγκόσμια.

Αυτά διεθνώς!

Στον Ελληνικό χώρο, η Ελληνική Εταιρεία Καράτε μετατρέπεται σε λίγες μέρες σε Ελληνική Ομοσπονδία Καράτε με μέλη της Συλλόγου ΣΟΤΟΚΑΝ, ΓΟΥΑΝΤΟ-ΡΥΟΥ, ΓΚΟΤΖΟΥ-ΡΥΟΥ και ΚΥΟΚΟΥΣΙΝ, που εκπαιδεύουν στα γνωστά και γνήσια παραδοσιακά στυλ. Έτσι, θα έχουμε επιτέλους ένα επίσημο όργανο, που θα έχει καθήκον και υποχρέωση να υποστηρίξει το γνήσιο καράτε με γνήσιους δασκάλους και σωστές πηγές. Φτάνουν λοιπόν οι μέρες που θα δικαιωθούν οι καρατέκα που προτίμησαν τη σκληρή, σωστή προπόνηση από τα εντυπωσιακά και αλλοπρόσβαλα, άλλο δαπά και εντόπια "Tsuku-Tsuku Karate Styles".

Θύμιος Περισίδης

**ΠΟΛΛΟΙ ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ, ΣΚΛΗΡΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ
ΛΙΓΕΣ ΟΙ ΝΕΕΣ ΜΑΥΡΕΣ ΖΩΝΕΣ.
ΑΥΤΟ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΑΣ
ΚΑΙ ΤΗΣ ΨΗΛΗΣ ΣΤΑΘΜΗΣ**

ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΓΙΑ ΝΤΑΝ ΣΤΟ ΣΟΤΟΚΑΝ ΙΚΑ ΑΠΟ ΤΟΝ Κ. ΕΝΟΕΝΤΑ, 8 ΝΤΑΝ

**Από τον Σάββα Μαστραπά
1 νταν Σότοκαν**

Η J.K.A. (Ιαπωνική Ένωση Καράτε) παραμένει πάντοτε ο παραδοσιακός έγκυρος εκφραστής του ΣΟΤΟΚΑΝ ΚΑΡΑΤΕ. Μια από τις ελάχιστες ενώσεις Καράτε που το στάνταρ του επιπέδου των αθλητών της παραμένει υψηλό (και αυτό είναι γενικά αποδεκτό, αλλά και αποδεδειγμένο) για όλους τους βαθμούς (νταν) της ιεραρχίας. Αυτός είναι και ο κατ'εξοχήν λόγος που η συντριπτική πλειοψηφία, παγκοσμίως, των αθλητών του ΣΟΤΟΚΑΝ ΚΑΡΑΤΕ θάθελε να "νομιμοποιήσει" τους βαθμούς της παίρνοντας κάποιο δίπλωμα από την J.K.A.

Αργά το απόγευμα της 13ης Νοεμβρίου, έφτασε στην Αθήνα από το Λονδίνο, όπου έχει την έδρα του σαν αρχηγός εκπαιδευτής της J.K.A. στη Γηραιά Ήπειρο, ο κ. Ενοέντα σενσέι, 8 νταν. Λίγο αργότερα συναντήθηκε με τους εκπροσώπους των Ελληνικών ντότζο σε κεντρικό ξενοδοχείο της Αθήνας όπου και συζήτησαν προβλήματα που απασχολούν το Καράτε.

Ο κύριος λόγος όμως της επίσκεψης του Ενοέντα σενσέι ήταν οι καθιερωμένες πια ετήσιες εξετάσεις για νταν που οργανώνονται από την Ελληνική Εταιρεία Καράτε.

Ηλεκτρισμένη η ατμόσφαιρα στο γυμναστήριο της Γ' Σεπτεμβρίου 144, όπου θα γίνονταν οι εξετάσεις το απόγευμα της επόμενης, 14ης Νοεμβρίου.

Έντονα φανερή η αγωνία, αποτυπωμένη στα πρόσωπα των περισσότερων αθλητών που προσπαθούν νευρικά να κάνουν προθέρμανση. Μάλλον, όμως, είναι δικαιολογημένη η ανησυχία τους, αν λάβουμε υπ'όψη μας εκτός από τα άλλα την αυστηρή και άκαμπτη φυσιολογία του εξεταστή.

Ακριβώς στις έξι μ.μ. γινόταν ο καθιερωμένος παραδοσιακός χαιρετισμός από τους παρατεταγμένους αθλητές και αμέσως στη συνέχεια η πρώτη τετράδα καφέ ζωνών που δοκίμασε για πρώτο νταν έκανε την αρχή.

Οι εξετάσεις διεξήχθησαν με απόλυτη πειθαρχία και δυναμισμό. Το ελάχιστο χρονικό όριο υπερεντατικής προετοιμασίας των αθλητών για 1ο νταν έπρεπε να είναι πάνω από τρία χρόνια από 1ο νταν σε 2ο πάνω από δύο χρόνια και από 2ο νταν σε 3ο πάνω από τρία χρόνια.

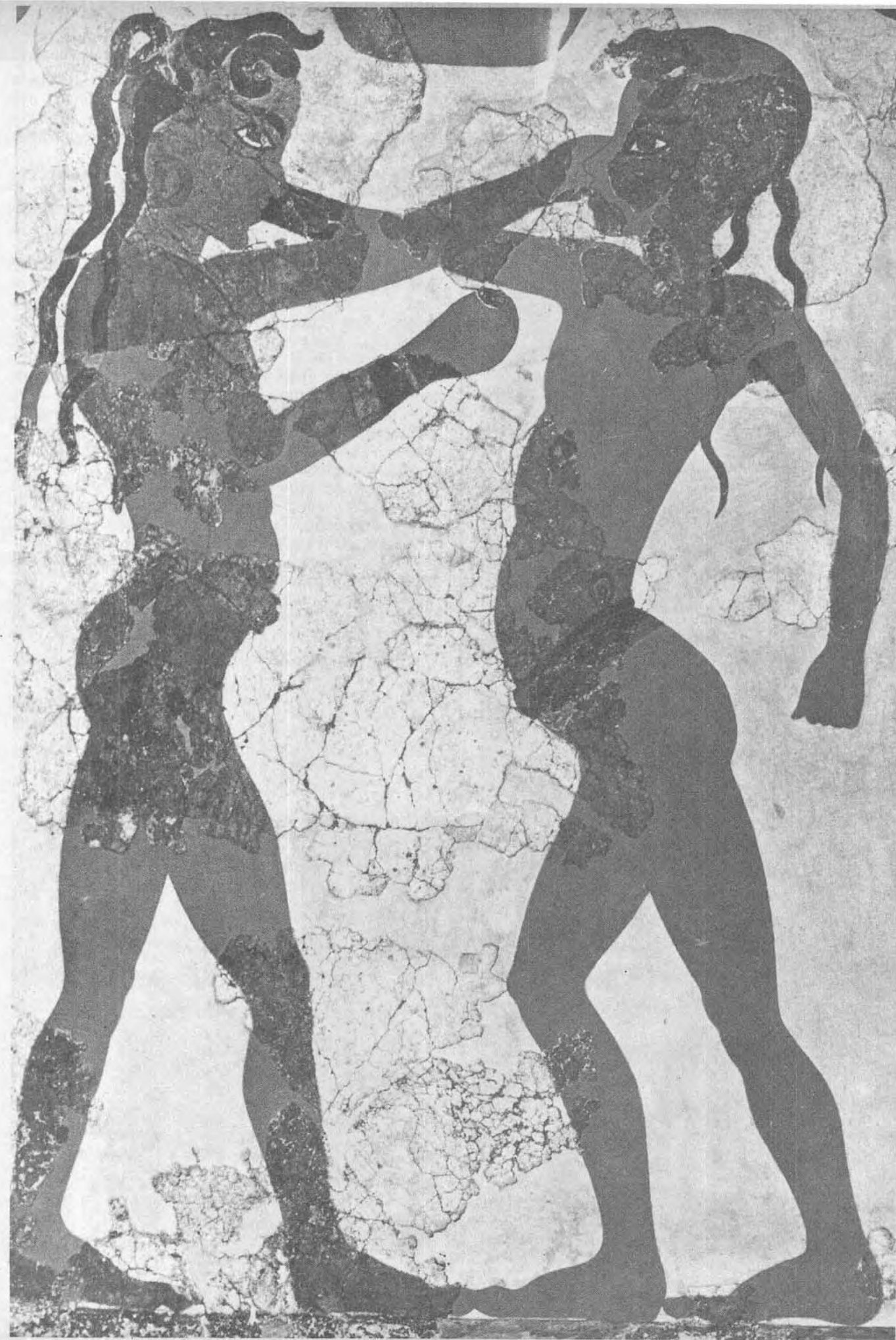
Οι αθλητές εξετάζονταν σε ΚΙΧΟΝ (τεχνικές) κάτα και κούμιτε. Αν η επίδοση του αθλητή ήταν καλή και στα τρία περνούσε στον επόμενο βαθμό.

Ευαγγέλου-Παπαδάκου στις εξετάσεις Κούμιτε.

Αρβανιτιδης-Γιαννόπουλος σε κούμιτε για το 2ο νταν.

Από το Αρχαιολογικό Μουσείο Αθηνών. Τοιχογραφία παιδικής πυγμαχίας από αρχοντικό της νήσου Θήρας (1500 π.χ. περίπου).

Archaeological Museum. Wall painting of boxing children from Thera (about 1500 B.C.)

Μπίκας-Κραβαρίτης σε σκληρό
κούμιτε για το 3ο νταν.

Μεγάλη βάση για το πρώτο νταν εκτός βέβαια από την απαραίτητη τεχνική τελειότητα δόθηκε στο Κίμε των τεχνικών του (στη συγκέντρωση ισχύος) ενώ για τα πιο μεγάλα νταν πιο πολύ παρατηρήθηκαν βασικές λεπτομέρειες.

Στις εξετάσεις με αθλητές τους συμμετείχαν τα ακόλουθα γυμναστήρια: J.A.M.A., KUSHIN-KAN, ΕΘΝΙΚΟ ΜΕΤΣΟΒΙΟ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ, BUDOKAN, SHOTOKAN KARATE DO ΠΑΓΚΡΑΤΙΟΥ, HANGAKURE, SHOTOKAN KARATE ACADEMY.

Συνολικά για 1ο, 2ο και 3ο νταν δοκίμασαν 42 αθλητές, από τους οποίους πέρασαν οι 19. Αναλυτικά, για το 3ο νταν δοκίμασαν τρεις και πέρασαν δύο. Για δεύτερο νταν δοκίμασαν επτά και πέρασαν έξι, ενώ για το πρώτο νταν δοκίμασαν 32 και πέρασαν 11.

Για τρίτο νταν πέρασαν οι Άρης Κραβαρίτης και Γιώργος Μπίκας.

Για δεύτερο νταν πέρασαν οι: Παναγιώτης Σταυρόπουλος, Δημήτριος Γεωργίου, Μάρκος Γιαννόπουλος, Λίτσα Ευαγγέλου, Γιώργος Παρίσης και Νίκος Πρωτονοτάριος.

Για πρώτο νταν οι έντεκα επιτυγχόντες είναι: Σπύρος Βεντούρας, Πέτρος Τριανταφυλλόπουλος, Αντώνης Σαδούκας, Γιώργος Καραγιάννης, Ευστάθιος Κιούρτης, Βασιλική Σκούφη, Δέσποινα Τσίτση, Θεοδότης Τεμζελίδης, Τρύφων Χαρίτος, Κρισουέλλα Παπαδάκου και Κώστας Χαριτόπουλος.

Από μέρος μας συγχαρητήρια προς όλους τους επιτυγχόντες και ελπίζουμε να μην επαναπαυθούν (ιδίως τα νέα 1α νταν), αλλά να συνεχίσουν το ίδιο εντατικά να προπονούνται.

ΣΑΒΒΑΣ ΜΑΣΤΡΑΠΙΑΣ
1 νταν ΣΟΤΟΚΑΝ

Μ. Νακαγιάμα
ΤΟ ΚΑΛΥΤΕΡΟ ΚΑΡΑΤΕ
Συνοπτική Παρουσίαση

Μ. Νακαγιάμα
ΤΟ ΚΑΛΥΤΕΡΟ ΚΑΡΑΤΕ
Θεμελιώδεις Αρχές

Μ. Νακαγιάμα
ΤΟ ΚΑΛΥΤΕΡΟ ΚΑΡΑΤΕ
Κούμιτε 1

Μ. Νακαγιάμα
ΤΟ ΚΑΛΥΤΕΡΟ ΚΑΡΑΤΕ
Κούμιτε 2

**ΚΑΝΕΙΣ ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΑΜΦΙΣΒΗΤΗΣΕΙ ΤΗΝ ΥΠΑΡΞΗ
ΚΑΠΟΙΟΥ ΚΙΝΔΥΝΟΥ ΕΞΑΦΑΝΙΣΗΣ
ΤΩΝ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΩΝ ΜΑΧΗΤΙΚΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΑΠΟ ΤΗ ΣΤΙΓΜΗ ΠΟΥ ΠΑΡΑΣΥΡΟΝΤΑΙ
ΣΤΟΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟ**

**ΟΙ ΜΑΧΗΤΙΚΕΣ ΤΕΧΝΕΣ
ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ**

**«Δεν υπάρχει μεγαλύτερη δόξα
για τον άνθρωπο, όσο ζει,
από εκείνη που κερδίζει
με τα πόδια και τα χέρια του.»**

ΟΔΥΣΣΕΙΑ

Όπως συνέβηκε και με τις μαχητικές μεθόδους της Άπω Ανατολής, η βία και οι πόλεμοι οδήγησαν στη γένεση των Ελληνικών μαχητικών τεχνών. Σχολαστικές έρευνες πάνω στους αρχαίους τρόπους μάχης αποκαλύπτουν, ότι άσχετα από το πόσο μπορεί να διαφέρουν οι πολιτισμοί, οι μέθοδοι παρουσιάζουν σημαντικές ομοιότητες.

Υπάρχει όμως πιθανότητα και οι σύγχρονες μαχητικές τέχνες να πέσουν θύματα της αρρώστιας που αφάνισε τις αρχαίες Ελληνικές τεχνολογίες μάχης της αρρώστιας που λέγεται "αθλητικοί αγώνες" και "ανάγκη ύπαρξης επαγγελματισμού."

Ο Κομφούκιος είπε κάποτε, "Στη φύση τους όλοι οι άνθρωποι είναι ίδιοι" μέσα από την πρακτική αλλάζουν." Αυτό το ρητό μπορεί άνετα να εφαρμοσθεί στις μαχητικές τέχνες των πρώιμων χρόνων της αρχαιότητας. Ουσιαστικά, όλοι οι αρχαίοι πολιτισμοί έχουν αφήσει μνημεία των μαχητικών τους τεχνών είτε αυτές περιλαμβάνουν οπλισμό είτε όχι. Σε πολλές περιπτώσεις οι τεχνικές που περιγράφονται ή απεικονίζονται σε αρχαία έργα τέχνης και γραπτά είναι εντυπωσιακά όμοιες με τις μαχητικές τέχνες άλλων λαών σε διαφορετικές περιοχές της γης και χρονικές περιόδους. Αυτές οι πρώιμες τέχνες σε γενικές γραμμές εξελίχθηκαν ή παρακμάσαν μαζί με τον πολιτισμό που τις γέννησε:

μερικές εξαφανίσθηκαν, άλλες προσαρμόστηκαν, μετανάστευσαν ή κατάφεραν να επιβιώσουν στις μέρες μας. Μελετώντας τις ρίζες των μαχητικών τεχνών, τείνουμε να συμφωνήσουμε με τον συγγραφέα των ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΩΝ ότι πραγματικά ισχύει το ρητό: "Ουδέν κρυπτόν υπό τον ήλιον."

Οι πρώτες μαχητικές τέχνες οπωσδήποτε δεν περιορίζονται μόνο στην Ανατολική Ασία. Ένα Βαβυλωνιακό γλυπτό, που χρονολογείται τουλάχιστον γύρω στο 2000 π.Χ. απεικονίζει μια μορφή πάλης ή οποία φέρνει στο μυαλό αυτόματα το Γιαπωνέζικο σούμο. Άλλη μια Βαβυλωνιακή ανάγλυφη πλάκα, που και αυτή ανάγεται στην ίδια χρονική περίοδο, δείχνει έναν αθλητή ενώ εκτελεί χτύπημα με μπλοκάρισμα με τον πήχη, παρόμοιο με το "Ούντε Ούκε" του Καράτε.

Οι τάφοι της αρχαίας Αιγύπτου απεικονίζουν επίσης την ανάπτυξη Ανατολικών μαχητικών τεχνών, ιδιαίτερα αυτών που έχουν σχέση με την πάλη και το χειρισμό του μπαστούνιού. Η Αιγυπτιακή πάλη εξευγενίσθηκε σε μεγάλο βαθμό από ό,τι δείχνει μια ευρεία ποικιλία ρίψεων, χτυπημάτων και λακτισμάτων. Η μάχη με μπαστούνι, η οποία περιλαμβάνει μια μονή βέργα περίπου 60 εκατοστών κι ένα προστατευτικό για το άσπλο χέρι απεικονίζεται στους τοίχους του Μπενί Χασάν (2.500 π.Χ.). Εντούτοις, το μόνο που μπορούμε να κάνουμε είναι να αναρωτηθούμε, εάν η Αιγυπτιακή

τέχνη του μπαστούνιού μοιάζει με το Φιλιπινέζικο Κάλι.

Στις κατώτερες κοινωνικές τάξεις της Αιγύπτου το ραβδί ή Νεμπούτ ήταν το αγαπημένο όπλο. Μοιάζοντας από όλες τις απόψεις με το Μπο της Οκιάουσα, ήταν ιδιαίτερα δημοφιλές ανάμεσα στους βαρκάρηδες του ποταμού Νείλου. Ο Ηρόδοτος, ο "Ελληνας Πατέρας της Ιστορίας", αφηγείται ότι χαρακτηριστικό των Αιγυπτίων ήταν τα σκληρά κρανία. Εάν αληθεύει κάτι τέτοιο, τότε σημαίνει ότι θα εξυπηρετούσε και τους χειριστές του μπαστούνιού!

Στη διάρκεια του Μινωικού πολιτισμού (3000-1000 π.Χ.), η πυγμαχία φαίνεται πως είναι μια πιο ασφαλής αθλητική ενασχόληση από το πιο εντυπωσιακό σπορ των αλμάτων πάνω σε εξαγριωμένο ταύρο. Οι αθλητές φορούσαν κράνος για προστασία και αρκετοί ερευνητές πιστεύουν, ότι τα λακτίσματα ήταν αναπόσπαστο τμήμα των αγώνων. Ένα Κρητικό βάζο δείχνει αθλητή τη στιγμή που επιτίθεται με λάκτισμα ενάντιον του αντιπάλου του. Ενώ δεν έχουν επιβεβαιωθεί πολλά στοιχεία για τις μαχητικές τέχνες που αναπτύχθηκαν στο έδαφός του, είναι σίγουρο ότι ο Κρητικός πολιτισμός άσκησε μεγάλη επιρροή στην ανάπτυξη της Ελληνικής κουλτούρας και ότι οι αρχαίοι Έλληνες ανέπτυξαν τις μαχητικές τέχνες (παράλληλα με τη λογοτεχνία, τις επιστήμες, τη φιλοσοφία) στο υψηλότερο δυνατό επίπεδο στο Δυτικό ημισφαίριο.

**Από τον Κλωντ Γκέιμπλ
Απόδοση: Εύα Παπανικολάου**

**Story and Draft
by Claude Gable**

Η ιστορία της αρχαίας Ελλάδας είναι μια συνέχεια μεταναστεύσεων, εισβολών, αποικιοκρατίας, πολέμων. Από την οπτική γωνία των μαχητικών τεχνών, η ιστορία αυτή μπορεί να διαχωρισθεί χονδρικά σε τρεις φάσεις: την Ηρωική ή Μυκηναϊκή εποχή (την περίοδο δράσης των ηρώων του Ομήρου και του Τρωϊκού Πολέμου-13ος π.Χ. αιώνας) την Κλασική εποχή (το χρονικό διάστημα στο οποίο η Ελλάδα βρέθηκε στον κολοφώνα άνθησης του Ελληνικού πολιτισμού-7ος έως 4ο π.Χ. αιώνας) και τέλος, την Ελληνιστική εποχή (την περίοδο απώλειας της εθνικής ανεξαρτησίας της, πρώτα από τον Μέγα Αλέξανδρο, βασιλιά των Μακεδόνων και στη συνέχεια από τους Ρωμαίους-4ος π.Χ. αιώνας μέχρι τους πρώτους αιώνες του Χριστιανικής εποχής).

**ΜΑΧΗΤΙΚΕΣ ΤΕΧΝΕΣ ΤΗΣ
ΗΡΩΙΚΗΣ ΕΠΟΧΗΣ**

Τα περισσότερα και πληρέστερα στοιχεία της εποχής εκείνης τα παίρνουμε από τα έπη του Ομήρου. Η γενική άποψη περί της ΙΛΙΑΔΟΣ και της ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ είναι, ότι έχουν συντεθεί πριν το 700 π.Χ., αλλά τα γεγονότα που αναγράφονται στα δύο έπη μεταφέρονται χρονικά στον 13ο π.Χ. αιώνα. Το χρονικό τούτο χάσμα δημιουργεί κάποιες αμφιβολίες γύρω από τη λεπτομέρεια της οποίας κάνει χρήση ο Όμηρος οι περισσότεροι όμως σύγχρονοι κλασικιστές υποστηρίζουν, ότι οι προφορικές παραδόσεις τις οποίες ο Όμηρος περιέλαβε στα έργα του είναι πραγματικά αρχαίες. Οι Αχαιοί ήρωες (δηλαδή οι Έλληνες) του Ομήρου ανήκαν σε μια τάξη πολεμιστών οι οποίοι γοητεύονταν ιδιαίτερα από τους αθλητικούς αγώνες, όπως επίσης από τον πόλεμο. Στην ΙΛΙΑΔΑ περιγράφονται αγώνες πυγμαχίας, πάλης και μάχης με χρήση όπλων, σαν τμήμα των πένθιμων εκδηλώσεων σε μνήμη του Πάτροκλου, σύντροφου του Αχιλλέα που έπεσε στην Τροία. Σύμφωνα με τον εκλιπόντα καθηγητή του Πανεπιστημίου της Οξφόρδης, Γκάρντινερ, η πυγμαχία και η πάλη "είναι τέχνες που έχουν εφαρμοσθεί και παραδοθεί από

τους Αχαιούς πολεμιστές, όπως έγινε με το ζιου-ζίτσου και τους Σαμουράι της Ιαπωνίας. Ο επιστημονικός χαρακτήρας των πρώιμων Ελληνικών τεχνολογιών μάχης με γυμνά χέρια γεννιέται από ένα ενδιαφέρον κείμενο της ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ. Ο Οδυσσεύς, ντυμένος ζητιάνος, επιστρέφει από τις περιπλανήσεις του και εμπλέκεται σε έναν αγώνα πυγμαχίας με έναν άλλο ζητιάνο με το όνομα Ίρος. Ο Οδυσσεύς είχε δικαίωμα εκλογής ανάμεσα στο να τον σκοτώσει με ένα χτύπημα ή απλώς να τον θέσει εκτός αγώνα. Καταλήγοντας στο δεύτερο, τον χτύπησε στον ώμο ρίχνοντάς τον κάτω με χτύπημα στο λαιμό πίσω από το αυτί, σημείο που θεωρείται ζωτικής σημασίας στις σύγχρονες μαχητικές τέχνες.

Στη μάχη, οι Αχαιοί του Ομήρου φέρνουν στη μνήμη τους Σαμουράι. Η μάχη συνήθως αποτελείται από έναν μόνο αγώνα ανάμεσα σε ηγέτες, οι οποίοι ανταλλάσαν μακροσκελείς λόγους υπερηφανευόμενοι για την καταγωγή και την ανδρεία τους, ό,τι ακριβώς έκαναν οι Ιάπωνες όμοιοί τους χιλιάδες χρόνια αργότερα.

Τα δόρατα χρησιμοποιούντο από μεγάλη απόσταση, ενώ τις ανάγκες κάλυψης μικρής απόστασης καλύπτουν τα σπαθιά και οι ασπίδες. Την τοξοβολία τη βρίσκουμε σε εφαρμογή την εποχή εκείνη, αν και κατά κάποιο τρόπο θεωρείται ανανδρική.

Οι μαχητικές τέχνες της Ηρωικής εποχής είχαν λίγα περιθώρια για περαιτέρω ανάπτυξη, διότι οι ίδιοι οι Αχαιοί δεν επιβίωσαν για πολύ μετά τον θρίαμβό τους επί των Τρώων. Κατά τον 11ο π.Χ. αιώνα, οι Δωριείς -λαός ακόμη περισσότερο πολεμοχαρές- εισέβαλαν στον Ελλαδικό χώρο από το Βορρά. Μια περίοδος πολιτιστικής παρακμής, γνωστή ως "ο Ελληνικός Μεσαίωνας", διάρκεσε για αρκετούς αιώνες. Με την πάροδο του χρόνου, όμως, η αναστάτωση της εποχής εκείνης αντικαταστάθηκε από μια ατμόσφαιρα αποικιοκρατίας και την ίδρυση ανεξάρτητων πόλεων-κρατών, γεγονότα που χαράσσουν βαθιά την πλέον μακρόχρονη περίοδο της Ελληνικής ιστορίας.

Η πόλη-κράτος ή αλλιώς "πόλις" αποτελεί τον ουσιαστικό

Όικο των Ελληνικών Μαχητικών Τεχνών.

**Η ΕΞΕΛΙΚΤΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ ΤΩΝ
ΜΑΧΗΤΙΚΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΤΗΝ ΚΛΑΣΣΙΚΗ ΕΠΟΧΗ**

Στην περίοδο αυτή, οι μαχητικές τέχνες διδασκόντουσαν για πολλούς λόγους. Ο πιο ενδιαφέρων ήταν η ανάγκη της Πόλεως να προετοιμάσει τους πολίτες της για τον πόλεμο. Αυτό το σκοπό εξυπηρετούσαν τα αθλήματα γενικά και οι πολεμικές τέχνες ειδικότερα. Ενώ η πυγμαχία, η πάλη και το παγκράτιο ίσως παρουσίαζαν λίγες ομοιότητες με τον πόλεμο στη φύση του, εντούτοις η προπόνηση σε αυτές τις τεχνολογίες αποτελούσε έναν καλό τρόπο προετοιμασίας για πόλεμο ή ακόμη και ιδιωτικούς καυγάδες!

Δεύτερος λόγος σε σημασία μετά την προετοιμασία για πόλεμο ήταν αυτό που ο Ιστορικός Γουίλ Ντυράν αποκάλεσε "πραγματική θρησκεία των Ελλήνων: η λατρεία της υγείας, την ομορφιάς και της δύναμης". Οι Έλληνες ενδιαφερόντουσαν για την υγεία τους στον ίδιο βαθμό που ενδιαφέρονται οι σύγχρονοι Αμερικανοί και θεωρούσαν τις μαχητικές τέχνες και ειδικά την πάλη σαν ανώτερη μορφή φυσικής καλλιέργειας. Τελευταία αλλά όχι ασήμαντη ήταν η χαρακτηριστική αγάπη των Ελλήνων προς τον συναγωνισμό και τη νίκη, δύο στοιχεία που ικανοποιούσαν σε τακτά διαστήματα στους αγώνες της Ολυμπίας, της Νεμέας, των Ισθμίων και άλλες Πανελλήνιες αθλητικές διοργανώσεις. Άρα ο σύγχρονος αθλητής που εξασκεί κάποια μαχητική τέχνη για λόγους αυτοάμυνας, υγείας και άθλησης, έχει κάποια συγγένεια με τον αρχαίο Έλληνα αθλητή.

Η κοινωνική ζωή στην αρχαία Πόλη στρεφόταν γύρω από δύο κέντρα: την ΠΑΛΑΙΣΤΡΑ και το ΓΥΜΝΑΣΙΟ -και τα δύο τόποι εξάσκησης των μαχητικών τεχνών. Η ιδιότητα ενός ατόμου ως μέλους στο πρώτο αποτελούσε, σύμφωνα με στοιχεία που δίνει η ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΑ ΜΠΡΙΤΤΑΝΙΚΑ, την εστία ζωής του νεαρού Έλληνα άνδρα, "διότι σε τούτο το κέντρο έκανε τη σωματική του

προπόνηση" ή "γυμναστική", η οποία επένδυε τις γνώσεις του στη ΜΟΥΣΙΚΗ ή την πνευματική του εξάσκηση. Εδώ, επίσης, είχε κοινωνικές επαφές με φίλους και ξόδευε αρκετές ελεύθερες ώρες του. Η παλαίστρα, όπως το γυμνάσιο, αποτελούσε τόπο συνάντησης καθώς και χώρο προπόνησης. Οι περισσότερες παλαιστρες ήταν κτίσματα που βρίσκονταν ανάμεσα στα τείχη της πόλης, όχι όπως συνέβαινε με τα μεγάλα σπύτια. Συνήθως ήταν ιδιωτική, που ανήκε συχνά σε διευθυντές σχολείων και ήταν πλαισιωμένη με αποδυτήρια, χώρους υποδοχής και αποθήκες όπου φυλάσσονταν τα λάδι και η πούδρα που χρησιμοποιούσαν οι παλαιστές στη διάρκεια της εξάσκησης τους. Η προπόνηση γινόταν στις κεντρικές αυλές, που συνήθως καλύπτονταν με λεπτή άμμο. Εδώ, τα αγόρια εισάγονταν πρώτα στις βασικές ρίψεις και κινήσεις και στη συνέχεια, σε περιπλοκότερους συνδυασμούς.

Σαν φυσική άσκηση, η πάλη προϋπέθετε τη διδασκαλία όχι μόνο τεχνικών αλλά επιπλέον την αίσθηση χάρης, φινέτσας, ισορρόπησης. Αυτή η έμφαση προς την "καθαρή" τεχνική επηρέασε όπως θα δούμε σε επόμενη παράγραφο την αγωνιστική πάλη.

Σε αντίθεση προς την παλαίστρα, το γυμνάσιο (κυριολεκτική έννοια: άσκηση που εκτελείς γυμνός) ανήκε στην Πόλη και διοικείτο από αρμόδιους υπαλλήλους διορισμένους από τους πολίτες. Ευρύχωρος υπαίθριος χώρος που φιλοξενούσε πολλά αθλήματα, συνήθως ήταν εγκατεστημένο έξω από τα τείχη της πόλης, συχνά κοντά σε ποτάμι. Εδώ, υπήρχαν όλοι οι τύποι σπορ (από τα αγωνιστικά αθλήματα μέχρι τα παιχνίδια με μπάλλα).

Το γυμνάσιο πρόσφερε και αυτό μέσα για πάλη, αλλά επίσης ήταν κέντρο πυγμαχίας και παγκρατίου. Σάκκοι και μπάλλες διαφόρων μεγεθών και ειδών, γεμισμένα με σιταρόσπορο, σπόρους συκιάς ή άμμο ήταν ειδη συνηθισμένα. Εκεί απασχολούνταν ειδικοί γυμναστές, οι οποίοι προπονούσαν τους πολίτες και τους αθλητές. Οι ΠΑΙΔΟΤΡΙΒΕΣ και οι ΓΥΜΝΑΣΤΕΣ τους εισήγαγαν στην πυγμαχία, την πάλη και το παγκράτιο, ενώ οπλισμένη μάχη διδασκόταν από τους οπλομάχους

ή ειδικούς στα όπλα. Ακόμη, οι εύποροι πολίτες έκαναν επιπλέον εξάσκηση από ιδιωτικούς δασκάλους με τη μορφή ιδιαιτέρων μαθημάτων. Τα υπέρ και κατά αυτού του τύπου προπόνησης σχολιάζονται ως προς κάποιο βαθμό στο διάλογο του Πλάτωνα "ΛΑΧΗΣ". Οι γνώμες που εκφράζονται εκεί είναι στο σύνολό τους κατηγορηματικές. Ο Λάχης, βετεράνος του πολέμου, υποστηρίζει εκ πεποιθήσεως ότι αυτοί οι δάσκαλοι εξυψώνονται πέρα από την αξία τους στη διάρκεια του πολέμου.

Επίσης, το γυμνάσιο χρoσίμεινε σαν τόπος προπόνησης των ΕΦΗΒΩΝ, ΝΕΩΝ ΑΝΔΡΩΝ ΠΟΥ ΔΙΑΝΥΝ ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ ΣΤΑΔΙΟ ΤΗΣ ΕΦΗΒΕΙΑΣ ΤΟΥΣ ΚΑΙ ΟΙ ΟΠΟΙΟΙ ΕΠΡΕΠΕ ΝΑ ΚΑΝΟΥΝ ΕΠΙ ΔΥΟ ΧΡΟΝΙΑ ΕΝΤΑΤΙΚΗ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ, ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΚΑΙ ΦΥΣΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ. Παράλληλα με την εξάσκηση στις μαχητικές τέχνες και στα όπλα, οι νεαροί Σπαρτιάτες διδασκόνταν ασκήσεις παρόμοιες με τα κάτα, οι οποίες αναφέρονται ως Πυρρήχειος χορός. Σε αυτή τη μορφή εκπαίδευσης, οι χορευτές οπλισμένοι με ασπίδες και ακόντια έκαναν διάφορες κινήσεις επίθεσης-άμυνας. Αυτό το είδος προπόνησης ήταν τόσο αποτελεσματικό, ώστε ο Σωκράτης κάποτε δήλωσε ότι "Ο καλύτερος χορευτής είναι κι ο καλύτερος πολεμιστής.". Από τους σύγχρονους αθλητές μαχητικών τεχνών, ο Μας Ογιάμα είναι αυτός που τονίζει τη σχέση μάχης και χορού.

Ενώ η φυσική και η στρατιωτική εκπαίδευση συμπιλιώναν τους Έλληνες με τις μαχητικές τέχνες, η αγάπη για τους αγώνες τους οδηγούσε στην απόκτηση δεξιοτεχνίας. Ας γυρίσουμε όμως τώρα στα τρία κυρίαρχα είδη μάχης: Πάλη, πυγμαχία και παγκράτιο.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΑΛΗ

Η πάλη είναι ίσως το πρώτο πράγμα που χρησιμοποιεί ο άνθρωπος σαν ενστικτώδες μέσο αυτοάμυνας. Είναι εφαρμόσιμη σε όλους τους πολιτισμούς και συμπεριλαμβάνεται στα παιχνίδια των παιδιών" τη βρίσκουμε ακόμη και στους ανώτερους οργανισμούς. Το θέμα είναι όμως ότι αυτού

του είδους απέχει πολύ από τις επιστημονικές τεχνικές που εφαρμόζαν οι Έλληνες. Πραγματικά, εάν οι ιστορίες του Ηρακλή και του Θησέα αποτελούν ένδειξη, η πάλη στην Ελλάδα βρήκε αντίκρουσμα και στους ημίθεους και τα τέρατα, όχι μόνο στους κοινούς θνητούς.

Από πιο πρώιμα στοιχεία φαίνεται, ότι οι Έλληνες δεν επιθυμούσαν απλώς και μόνο τη νίκη, αλλά μια νίκη που θα διακατεχόταν από χάρη και στυλ. Οι αγώνες κρίνονταν από την καλύτερη από τρεις πτώσεις. Όπως στους αγώνες τζούντο, η πτώση έπρεπε να είναι σαφής και αποτελεσματική, για να δοθεί "πόντος". Εάν έπεφταν και οι δύο αντίπαλοι ή εάν ο ένας έπεφτε στα γόνατά του, δεν δινόταν πόντος.

Οι πυγμάχοι ίσως είχαν διδαχθεί τεχνικές με αριθμητική σειρά, όπως συμβαίνει μερικές φορές με το νινζούτσου. Μέσα από τις γνώσεις μιας ποικιλίας τεχνικών, ο μαχητής θα διάλεγε την πιο κατάλληλη για την περίπτωση. Σύμφωνα με τον ομιλητή του Πανεπιστημίου, Κιντιγιάν, "οι προπονητές των παλαιστών δεν διδάσκουν στους μαθητές τους τις κινήσεις που αποκαλούν "αριθμούς" με την προοπτική να χρησιμοποιούν κάθε μια σε κάθε αγώνα ... αλλά έτσι αποκτούν ένα όπλο το οποίο μπορούν να χρησιμοποιήσουν στην κατάλληλη ευκαιρία."

Εάν η συχνότητα απεικόνισης αποτελεί αληθοφανή απόδειξη, αυτό σημαίνει ότι μια δημοφιλής τεχνική πάλης ήταν η ρίψη με τον ώμο, κάτι παρόμοιο με το ΣΕ σεσί-νάγκε τζούντο.

Η "ρυθμική μετατόπιση" του σώματος του αντιπάλου από πίσω προς τα κάτω ήταν κι αυτή δημοφιλής. Επίσης συνηθίζονταν οι ρίψεις με τα πόδια, το λαιμό και το σώμα. Όπως οι Ιάπωνες, οι Έλληνες παλαιστές αντιλήφθηκαν τη σημασία του κορμιού από τη μέση και κάτω και των γλουτών (δηλαδή Χάρα) στην εκτέλεση ισχυρών τεχνικών. Συχνά, κάποιος πετύχαινε ρίψεις γυρνώντας τους γοφούς του προς τη μεριά του αντιπάλου. "Δεν είναι γνωστό εάν το ΟΥΚΕΜΙ, η τεχνική πτώσεων, είχε ιδιαίτερη σημασία.

Το Ελληνικό στυλ όρθιας πάλης ήταν προφανώς η πιο

Επάνω καρατέκα από τις εξετάσεις με τον κ. Κεϊνοσούκε Ενοέντα. Αριστερά από το κούμιτε στις εξετάσεις μεταξύ Παρίση και ; Το Σότοκαν στην Ελλάδα είναι ίσως το πιο στενά συνδεδεμένο με την παράδοση από τα στυλ του καράτε. Με επαφές κατευθείαν με τις πηγές των δασκάλων του στην Ιαπωνία, μέσω πάντα του υπεύθυνου Ευρώπης, κ. Ενοέντα, κρατάει σε ψηλή στάθμη τα επίπεδα τεχνικών προπόνησης, αγώνων και εξετάσεων. Μια τακτική, με αποτέλεσμα την καθαρότητα του στυλ και την ποιότητα.

πρακτική μορφή προετοιμασίας χωρίς χρήση όπλων για τον πόλεμο. Ο στρατιώτης ή ΟΠΛΙΤΗΣ δεν μπορούσε να αντέξει για πολύ να εμπλακεί σε μάχη πάνω στο χώμα με έναν μόνο αντίπαλο. Μπορούσε όμως, όπως οι Σαμουράι ή οι Κινέζοι ειδικοί στο σουάι-τσιάο, να αντιληφθεί την αξία ρίψης του αντιπάλου στο έδαφος, ενώ στεκόταν ακόμη όρθιος. Ίσως το μεγαλύτερο μειονέκτημα της Ελληνικής πάλης όπως και της πυγμαχίας και του παγκρατίου, ήταν η απουσία κατηγοριών βάρους. Όσο περνούσε ο καιρός, αυτά τα "βαριά αγωνίσματα" μετατρέπονταν όλο και περισσότερο σε αθλήματα δύναμης παρά δεξιολογίας.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΥΓΜΑΧΙΑ

Σύμφωνα με τον Φιλοστράτη, ενδιαφέρουσα αν και όχι πάντα αξιόπιστη πηγή πληροφοριών, σκαπανείς της Ελληνικής πυγμαχίας υπήρξαν οι Σπαρτιάτες. Οι Σπαρτιάτες πολεμιστές, αναφέρει, έφεραν μόνο ασπίδες στη μάχη και θεωρούσαν τη χρήση περικεφαλαίας ως άνανδρη. Επομένως, η πυγμαχία, η οποία δίδασκε στον πολεμιστή πώς να προφυλάσσει το κεφάλι και το πρόσωπό του, αποτελούσε καλή μορφή εκπαίδευσης για τις μάχες. Η Ελληνική πυγμαχία διέφερε από τη σύγχρονη μορφή της σε αρκετά σημεία. Πρώτον, χαρακτηριζόταν από την απουσία κατηγοριών βάρους. Δεύτερο, δεν υπήρχε ρινγκ, δεδομένου ότι οι αγώνες διεξάγονταν σε ανοιχτούς χώρους. Τρίτο δεν υπήρχαν γύροι ή χρονικά όρια και οι αγώνες συνεχίζονταν μέχρι να βγει κάποιος νοκ-άουτ ή να παραδοθεί. Άρα, η πυγμαχία μπορούσε να αποτελεί τεστ αντοχής. Ένας ρήτορας της Ρωμαϊκής εποχής αναφέρει μια υπερβολική ιστορία ενός πυγμαχού με το όνομα Μελαγκόμας, ο οποίος κράτησε έναν αγώνα για δύο συνεχείς μέρες. Μπορούσε να νικήσει τους αντιπάλους του χωρίς να εκτελεί χτυπήματα, κερδίζοντας με ένα πραγματικά Ταϊστικό στυλ μέσα από διαρκή αδράνεια. Οι αγώνες επιτηρούνταν από διαιτητές οπλισμένους με αιχμηρά μπαστούνια (έναν νεωτερισμό που πολλοί επίσημοι

του σύγχρονου καράτε θα εκτιμούσαν), οι οποίοι επιβάλλαν νόμους παρορμώντας με τη χρήση των ραβδίων αυτών τους αντιπάλους. Κατά περίεργο λόγο πάντως, δεν υπήρχε κανόνας ενάντια στο χτύπημα πεσμένου αντιπάλου. Στους αγώνες οι πυγμαχοί φορούσαν προστατευτικά καλύμματα στα χέρια από δέρμα βοδιού. Κύριος σκοπός αυτών ήταν η προστασία των χεριών, αν και στους Ρωμαϊκούς χρόνους το βάρβαρο ΚΕΣΤΟΥΣ, το οποίο ήταν ουσιαστικά ένα ζευγάρι μπρούτζινων δακτυλίων με εξοχές, κατέκτησε μεγάλο έδαφος. Εφόσον το γάντι και όχι η γυμνή γροθιά έγινε το κυρίαρχο όπλο, ήταν φυσικό η πυγμαχία να γίνει λιγότερο επιστημονική και περισσότερο βάρβαρη.

Στους αγώνες, το αριστερό χέρι ήταν εκτεταμένο, μερικές φορές ανοιχτή η παλάμη, και χρησιμοποιόταν για την ακινητοποίηση και το χτύπημα του αντιπάλου. Το δεξί ήταν για πλάγια χτυπήματα και άππερκατ (χτυπήματα στο σαγόνι). Ιδιαίτερα αγαπητοί ήταν στόχοι οι οποίοι περιλαμβάναν αρκετά από τα ζωτικά σημεία στις σύγχρονες τεχνικές: σαγόνι, διάφραγμα μύτης, νευρικά κέντρα γύρω από το αυτί. Στο παρελθόν, πολλοί πίστευαν ότι οι γροθιές περιριζόνταν στην περιοχή του κεφαλιού, αλλά ο Χ.Α. Χάρρις, ειδικός στα αθλήματα της αρχαιότητας, θεωρεί αυτό σαν εντελώς εσφαλμένη πεποίθηση... Χωρίς αμφιβολία, τα χτυπήματα στο κεφάλι ήταν εντυπωσιακότερα. Οι Έλληνες όμως ήξεραν καλά τα εξουθενωτικά αποτελέσματα μιας μακροσκελούς επίθεσης στο σώμα.

Οι πυγμαχοί ίσως έβγαζαν κάτι σαν κιάι, όταν επιτίθενταν. Σύμφωνα με τον Κικέρωνα, "οι πυγμαχοί όταν επιτίθενται κατά των αντιπάλων τους βγάζουν κραυγή, όχι γιατί νοιώθουν πόνο ή πέφτει το ηθικό τους, αλλά επειδή η παραγωγή ήχου συγκεντρώνει όλη την ισχύ τους και η γροθιά προσγειώνεται με μεγαλύτερη δύναμη."

Ο συγγραφέας ιατρικών κειμένων Αντύλλους κάνει μια καλή αναφορά στις προπονητικές μεθόδους. Στην αναφορά του στην προπόνηση χωρίς αντίπαλο, δίνει ενδιαφέροντα στοιχεία για τα λακτίσματα: "Ο πυγμαχός που προπονείται μόνος του πρέπει να χρησιμοποιεί όχι μόνο τα χέρια

αλλά και τα πόδια, μερικές φορές σαν να πηδάει και άλλες σαν να κλωτσάει." Ο συγγραφέας αφήνει ακόμη ένα πλήρη οδηγό εξάσκησης σε σάκκο: "Όσοι προπονούνται πρέπει να χειρίζονται και τα δύο χέρια, στην αρχή πολύ χαλαρά, στη συνέχεια πιο έντονα, επιτιθέμενοι τη στιγμή που απομακρύνεται προς την αντίθετη κατεύθυνση κι όταν ξαναγυρίζει πρέπει να υποχωρούν μπροστά στη δύναμή του. Τελικά, το σπρώχνουν με χτυπήματα πέρα από την ακτίνα δράσης του... με όσο περισσότερη βία μπορούν, το σπρώχνουν μακριά με τέτοια ώθηση ώστε δεν προσέχουν πολύ ότι θα τους ρίξει κάτω όταν ξαναγυρίσει πίσω..."

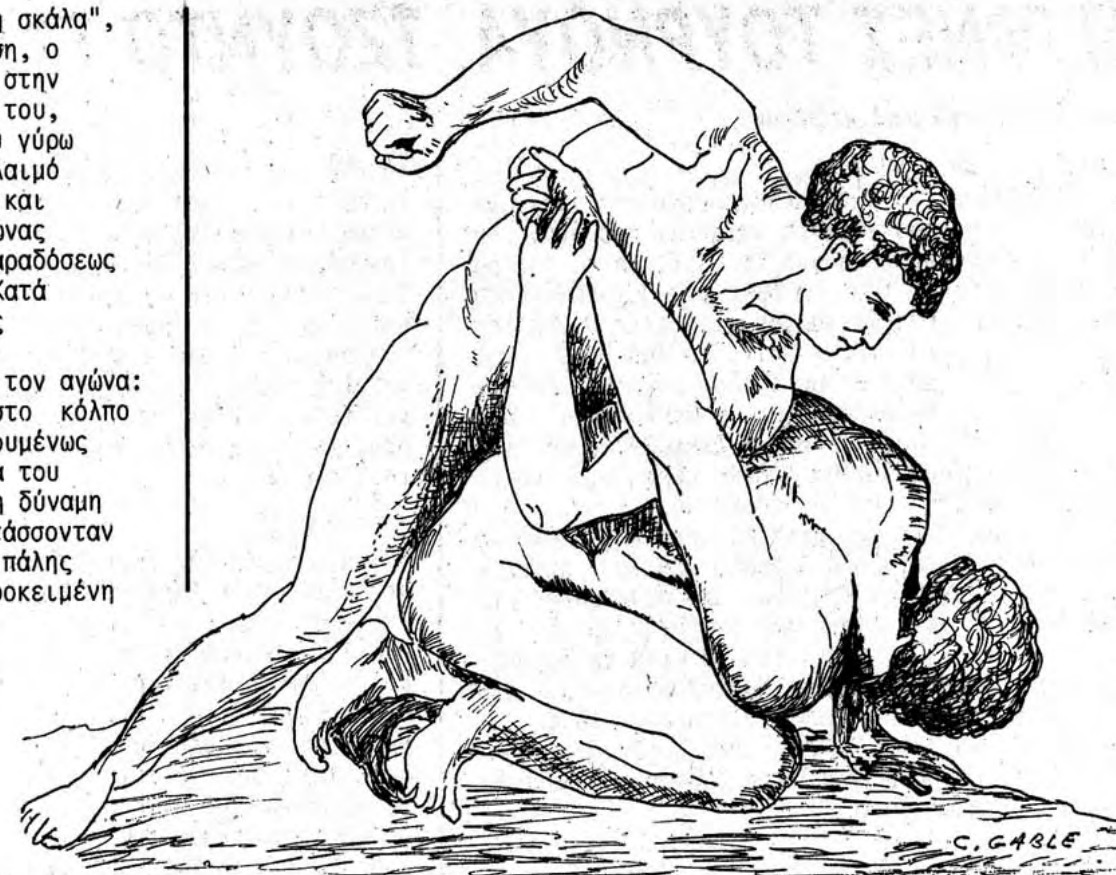
Άρα, ο σάκκος κάνει μυώδες το σώμα, προσδίδοντάς του μυϊκό τόνο και είναι ένας τρόπος δυνάμωσης των ώμων και ολόκληρου του σκελετού!

Η ΘΑΝΑΤΟΦΟΡΑ ΤΕΧΝΗ ΤΟΥ ΠΑΓΚΡΑΤΙΟΥ

Το παγκράτιο είναι η πιο γνωστή στους σύγχρονους αθλητές Ελληνική μαχητική τέχνη. Παρουσιάζει ενδιαφέρον από τεχνικής και ιστορικής άποψης. Σαν πλήρης μαχητική τέχνη είναι ισάξια με οποιαδήποτε σύγχρονη τεχνολογία. Είναι γνωστό, ότι ο Μέγας Αλέξανδρος έπαιρνε στη διάρκεια των εκστρατειών του στην Ινδία αθλητές του παγκρατίου και είναι πιθανόν να άσκησαν επιρροή σε Ινδικές μαχητικές τέχνες, όπως η ΒΑΖΡΑΜΑΣΤΙ, "ο άνθρωπος με την αδαμάντινη γροθιά". Μπορεί οι τέχνες αυτές να πέρασαν με την εξάπλωση του Βουδισμού στην Κίνα από τα Ιμαλάια, επηρεάζοντας ορισμένες τεχνικές του Κουνγκ-Φου. Πάντως, είναι μια ενδιαφέρουσα, αν και αναπόδεικτη, υπόθεση.

Ο αθλητής του παγκρατίου ήταν είτε παλαιστής που έδινε λακτίσματα και γροθιές είτε κικ-μπόξερ που πάλαιβε ήταν θέμα προσωπικής προτίμησης. Οι μόνες τεχνικές που εξαιρούνταν των αγώνων ήταν τα δαγκώματα και οι εξαρθρώσεις. Αυτό άφηνε περιθώρια ποικιλίας, που ήταν χωρίς αμφιβολία τμήμα της ολης παρουσίας της τέχνης. Οι τεχνικές περιλαμβάναν γροθιές, χτυπήματα με τους αγκώνες και τα γόνατα, λακτίσματα στο σώμα και κρούσεις με το κεφάλι.

Στο "κόλπο με τη σκάλα", μια προτιμητέα κίνηση, ο αθλητής σκαρφαλώνει στην πλάτη του αντιπάλου του, περνάει τα πόδια του γύρω του και σφίγγει το λαιμό του. Όπως συμβαίνει και στην πυγμαχία, ο αγώνας συνεχίζεται μέχρι παραδόσεως ενός από τους δύο. Κατά παράδοξο τρόπο ένας αθλητής πέθανε και συγχρόνως "κέρδισε" τον αγώνα: ενώ πάθαινε πνιγμό στο κόλπο που αναφέραμε προηγουμένως εξάρθρωσε τα δάχτυλα του αντιπάλου του με όση δύναμη τεχνικές που δεν εντάσσονταν στο χώρο της όρθιας πάλης εφαρμόζονταν στην προκειμένη

περίπτωση. Οι λαβές κι οι ακινητοποιήσεις, το ίδιο περίπλοκες με τον νινζούτσου και του τσιν-να συχνά απεικονίζονται σε έργα τέχνης και γλυπτά. Οι ρίψεις θυσίας, όπως εκείνη με το στομάχι (το ΤΟΕΜΟΝΑΓΚΕ στο τζούντο), ήταν δημοφιλείς και πολλοί αγώνες αποφασίζονταν στις συμπλοκές στο έδαφος. Αυτή η τάση οδήγησε τον Πλάτωνα στο να κρίνει στο έργο του "ΝΟΜΟΙ" το παγκράτιο ως μη εφαρμόσιμο σε κατάσταση πολέμου. του είχε απομείνει. Εκείνος σήκωσε το χέρι του σε παραίτηση τη στιγμή που ο αντίπαλός του πέθαινε.

Η "ΠΤΩΣΗ" ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΜΑΧΗΤΙΚΩΝ ΤΕΧΝΩΝ

Οι μαχητικές τέχνες της Κλασικής περιόδου συνέχισαν τη πορεία τους μέχρι τους πρώτους αιώνες της Χριστιανικής εποχής, αλλά με την είσοδό τους στους Ελληνιστικούς χρόνους, ορισμένοι αρνητικοί παράγοντες παρεμπόδισαν την περαιτέρω ανάπτυξή τους. Ο ένας και κυριότερος από αυτούς ήταν ο επαγγελματισμός. Ο ιδανικός πολίτης-αθλητής των Κλασικών χρόνων, έτοιμος για οποιαδήποτε κατάσταση, εμπόλεμη

ή ειρηνική, σιγά-σιγά υποχώρησε μπροστά στον επαγγελματία, ο οποίος πέρα από την προπόνηση αγνοούσε κάθε τι άλλο, μετατρέποντας τον εαυτό του σε κοινωνικό παράσιτο, καταστρέφοντας την υγεία του σε όλη αυτή την πορεία. Επομένως, ο Γκάλεν, ένας από τους πατέρες της Δυτικής Ιατρικής, έγραψε για τους επαγγελματίες αθλητές του τρίτου π.Χ. αιώνα, ότι: Κάτω από μια μάζα μυών και αίματος, οι ψυχές τους είναι καταποντισμένες σαν σε θάλασσα λάσπης... Ξοδεύουν τα χρόνια τους με υπερβολική προπόνηση, υπερβολικό φαγητό, υπερβολικό ύπνο σαν τα γουρούνια. Σπάνια φτάνουν σε μεγάλη ηλικία και αν το πετύχουν είναι επιρρεπείς προς κάθε λογής ασθένεια... Ακόμη κι όσοι έχουν ωραία σώματα από τη φύση τους, γίνονται χοντροί και πρήζονται. Τα πρόσωπά τους είναι συχνά παραμορφωμένα και με ουλές που οφείλουν την ύπαρξή τους στο παγκράτιο ή την πυγμαχία...

Ακόμη κι η δύναμή τους είναι άχρηστη. Μπορούν να θάβουν και να χτυπάνε, αλλά δεν μπορούν να μαχηθούν... Άρα, είναι πιο αδύναμοι κι από τα νεογέννητα βρέφη.

Βεβαίως, στην πτώση των μαχητικών τεχνών στην Ελλάδα

συνέβαλαν και πολιτικά γεγονότα. Όταν οι πόλεις-κράτη έχασαν την ανεξαρτησία τους, οι τέχνες της Πόλης έχασαν την ψυχή τους. Στους Ρωμαϊκούς χρόνους, οι μονομαχίες ανάμεσα σε σκλάβους κατάφεραν να αποσπάσουν τη συμπάθεια του κοινού σε μεγαλύτερο βαθμό από τους αγώνες μεταξύ ελεύθερων ανθρώπων.

Ίσως, το μεγαλύτερο μειονέκτημα στις Ελληνικές μαχητικές τέχνες ήταν η απουσία φιλοσοφικού υπόβαθρου αρκετά ισχυρού για την πρόληψη του να καταρτηθούν απλά και μόνο θέαμα. Τα αρχαία Ελληνικά πρότυπα της ΑΡΕΤΗΣ (ανδρείας ή μαχητικής τέχνης) και της ΑΙΔΟΥΣ (αξιοσεβαστής, αλλά όχι αυθάδους, άθλησης) εξαφανίστηκαν μέσα στο χρόνο. Μπορούμε να πούμε για τις Ελληνικές τέχνες, ότι ξεκίνησαν σαν "ζούτσου", σαν τμήμα της εκπαίδευσης των πολεμιστών, άνησαν και παρακμάσαν χωρίς να κατορθώσουν να φτάσουν στο ύψος της πραγματικής τους αξίας.

Ποιος λέει, ότι το ίδιο δεν μπορεί να συμβεί και με τις σύγχρονες μαχητικές τέχνες;

Claude Gable

ΔΙΕΘΝΕΣ ΤΟΥΡΝΟΥΑ ΤΖΟΥΝΤΟ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

Από τη **Νατάσα Καλαϊτζίδου**

Αγαπητέ, κ. Θύμιο Περούδη, Το Σάββατο, 19 Οκτωβρίου, έγινε στην Ορλεάνη το μεγάλο Τουρνουά τζούντο γυναικών που ήταν μια πρώτης τάξεως ευκαιρία για τα κορίτσια να δοκιμάσουν τις δυνάμεις τους εν όψει των Πανερωπαϊκών Αγώνων Ομάδων, που θα λάβουν χώρα στις Βρυξέλλες 9 και 10 Νοεμβρίου. Ως γνωστό, το τουρνουά της Ορλεάνης είναι το ένα από τα δύο μεγάλα Γυναικεία τουρνουά. Το άλλο είναι το Φουκουόκε, που θα γίνει στην Ιαπωνία 6 και 7 Δεκεμβρίου και φημολογείται έντονα ότι θα λάβουν μέρος για πρώτη φορά και κορίτσια από τη Σοβιετική Ένωση.

Χαρακτηριστικά σας αναφέρω, ότι η Ιαπωνία κατέβασε στην Ορλεάνη πλήρη ομάδα για να πετύχει και τη συμμετοχή των Γαλλίδων στο Φουκουόκε (στα 48 κιλά την Τομόκα Κασιμότο, στα 52 κιλά την περιφήμη Κάορι Γιαμαγκούσι, στα 56 κιλά τη Σατσούκι Βατάμπε, στα 61 κιλά τη Νορίκο Μοσίντα, στα 66 κιλά τη Σινόμπο Καμιτόζι, στα 72 κιλά τη Μίτσου Σαζάκι και στα +72 τη Γιόκο Σακεγκάμι).

Οι εντυπώσεις μου από τις διάφορες κατηγορίες είναι οι ακόλουθες:

48 κιλά

Έκπληξη προκάλεσε η αποτυχία της πρωταθλήτριας Ευρώπης Μαρί-Φρανς Κολινιόν, που εξαφανίσθηκε στον πρώτο γύρο. Ο τελικός μεταξύ των δύο Γαλλίδων, Σεσίλ Νοβάκ και Φαμπιέν Μποφφέν ήταν δραματικός. Τα δύο κορίτσια ήταν ισοδύναμα και στο τέλος κανείς δεν ήξερε ποια νίκησε. Ο κεντρικός διαιτητής έδειξε στη Νοβάκ για να αλλάξει μετά τη σημαία και να υποδείξει νικήτρια τη Μποφφέν. Η Νοβάκ ένοιωσε το έδαφος να υποχωρεί. Ενώ πανηγύριζε, έπεσε στο τατάμι και άρχισε να κλαίει με λυγμούς. Η Νοβάκ, που πέρυσι ήταν η νικήτρια του τουρνουά κερδίζοντας στον τελικό τη Κολινιόν με κόκα, είχε κερδίσει προ μηνός στη Χάγη τη Μποφφέν μετά από ένα εξίσου αμοιρροπο αγώνα. Η Μποφφέν, μετά τη νίκη της αυτή, θα μεταβεί στις Βρυξέλλες, ως αναπληρωματική της Κολινιόν. Η Γιαπωνέζα Κασιμότο, που πάλι απέτυχε να πάρει μετάλλιο χάνοντας στο Ρεπεσάζ από τη Ντ'Ασανιό (στην Βιέννη είχε χάσει με γιούκο από την Καναδέζα -πάλι ποτέ Γιαπωνέζα- Τακαχάσι) έδειξε αρκετά βελτιωμένη. Καλή εμφάνιση έκανε και η βετεράνος Ισπανίδα Ντολόρες Βεκίγιας, που παρά τα χρονιά της δεν λείπει από κανέναν αγώνα.

52 κιλά

Όλοι περίμεναν να δουν τη σύγκρουση της πρωταθλήτριας Ευρώπης Πασκάλ Ντοζέ με τα δύο ιερά τέρατα της κατηγορίας, την πρωταθλήτρια κόσμου Κέορι Γιαμαγκούσι και την περιφήμη Έντιτ Ρόβατ. Στον ένα όμιλο, η Γιαμαγκούσι ξεκαθάρισε γρήγορα την κατάσταση, κερδίζοντας την Σ. Κρανπέτ και τη Πολωνέζα Μάζνταν και περίμενε να δει την αντίπαλό της στον τελικό. Αυτή όμως δεν ήταν ούτε η Ντοζέ ούτε η Ρόβατ. Ήταν η 21χρονη ΝτομινίκΜπρυν που νίκησε την Ρόβατ με απόφαση και την Ντοζέ με κόκα. Στον τελικό, η Μπρυν αιφνιδίασε τη Γιαμαγκούσι, παίζοντας πολύ επιθετικά και κέρδισε με κόκα. Η νεαρή Γαλλίδα έχει να επιδείξει στο ενε-

ργητικό της την πρώτη θέση στο Γαλλικό Πρωτάθλημα Κορασίδων το 1981, την πρώτη στο Γαλλικό Πρωτάθλημα Γυναικών το 1984 (απουσίας της Ντοζέ) και την πέμπτη στους Πανερωπαϊκούς στο Πιρμασάν το 1984. Πέρυσι στην Ορλεάνη ήταν τρίτη. Παρά τις επιτυχίες της, η Μπρυν στις Βρυξέλλες θα είναι αναπληρωματική της Ντοζέ. Η Μάζνταν, που στη Βιέννη είχε νικήσει την Ολλανδέζα Ίνγκε Χούβελμανς, νικήτρια εκεί επί της Ντοζέ, απέτυχε να πλασαριστεί χάνοντας εκτός από τη Γιαμαγκούσι και από τη Ντοζέ.

56 κιλά

Η απουσία της Κάθυ Άρναντ έκανε τον κόσμο να πιστεύει ότι η Μπεατρίξ Ροντριγκέ δεν θα είχε αντίπαλο. Όμως η Ροντριγκέ, όπως και η Κολινιόν στα 48 κιλά, έχασε από τον πρώτο γύρο. Στον τελικό, η Ολλανδέζα Κίτα Γκρος (είχε αποτύχει τόσο στη Βιέννη -ήττα από τη Φινλανδέζα Ριτάμο με γιούκο- όσο και στη Σουηδία -ήττα από τη Βρετανίδα Ντάιαν Μπελ) κέρδισε εύκολα την Κατρίν Λεκλέρ με βάζα-αρι. Οι αγώνες για τη τρίτη θέση ήταν ίσως οι ωραιότεροι του τουρνουά. Στον ένα η Σ. Χιρτ (νικήτρια του τουρνουά της Χάγης) σάρωσε κυριολεκτικά τη στάσιμη Βατάμπε. (Οι ανανώνστες θα τη θυμούνται να χάνει με ιππόν από την Κάκο σε αγώνα του Πανιαπωνικού Πρωταθλήματος 1981.) Στον άλλο, η Πολωνέζα Γκοντάνιτς, που έχει παράδοση καλών επιτυχιών στην Ορλεάνη (πέρυσι είχε νικήσει την Παγκόσμια Πρωταθλήτρια Ανν-Μαρί Μπερνς), κέρδισε με ιππόν τη Γαλλίδα Λαντ, που ενώ ήταν πολύ επιθετική έδειξε πολλές αδυναμίες στο έδαφος.

61 κιλά

Οι Γάλλοι περίμεναν να δουν αν κάποια από τις Μπαρλμόν, Εμπράν και Φιλίπ (δύο δεύτερη και τρίτες αντίστοιχα στο Γαλλικό πρωτάθλημα) ήταν άξια να αντικαταστήσει το μεγαλύτερο ίσως ταλέντο του Γυναικείου τζούντο, την Μαρτίν Ροττιέ, που στα 32 της θέλει να σταματήσει την αγωνιστική της δραστηριότητα και να ασχοληθεί με την επιστήμη της. Και ενώ καμιά από τις τρεις κοπέλλες δεν έδειξε κάτι το ενδιαφέρον, κατέπληξε με την εμφάνισή της η όμορφη 17χρονη Σεσίλ Ζεράρ. Η 17χρονη κατάξανθη Ζεράρ, που το Μάιο είχε κερδίσει στο Ζεννεβιγιέ τον τίτλο στις κορασίδες νικώντας στο τελικό με γιούκο την Β. Άντορφ, νίκησε με χαρακτηριστική ευκολία όλες τις αντιπάλους της (στον τελικό την Ολλανδέζα Στέλιγες με κόκα). Η Ζεράρ που ήταν η δημοφιλέστερη αθλήτρια των αγώνων καθώς κατάγεται από την Ορλεάνη και αγωνίζεται στο τοπικό Σύλλογο της Ορλεάνης, θα αντιπροσωπεύσει τη Γαλλία στις Βρυξέλλες. Πιστεύω, ότι θα γίνει μόνιμο στέλεχος της Γαλλίας για πολλά χρόνια, παίρνοντας τη σκυτάλη από τη Μαρτίν Ροττιέ (που διετέλεσε μεταξύ των άλλων 10 φορές πρωταθλήτρια Γαλλίας και εξανάγκασε τη Μπριζίτ Νταιντιέ να πάρει 5 κιλά και να αλλάξει κατηγορία. Η Νταιντιέ, περιγράφοντας τις μονομαχίες της με τη Ροττιέ, είχε πει χαρακτηριστικά ότι βρισκόταν συνέχεια με την πλάτη στο τατάμι κοιτάζοντας αμήχανα το ταβάρι, έχοντας την Μαρτίν από πάνω της). Η Εμπράν,

κερδίζοντας στο Ρεπεσάζ τη Φιλίπ, θα είναι στις Βρυξέλλες αναπληρωματική της Ζεράρ. Η Μπαρλμόν έχασε με κόκα και από τη Γιαπωνέζα Νορίκο Μοσίντα, απογοητεύοντας τους πάντες.

66 κιλά

Για τους θεατές, η μόνιμη πρωταθλήτρια Μπριζίτ Νταιντιέ ήταν η δυσάρεστη έκπληξη, καθώς έχασε στον τελικό από τη Γερμανίδα Αλεξζάντρα Σράιντερ. Οι συναθλήτριές της όμως έλεγαν ότι η Μπριζίτ τις εξέπληξε φτάνοντας στον τελικό, καθώς ήταν τελείως απροσνήτη. Γενική δεν είναι η εντύπωση, ότι στις Βρυξέλλες η Σράιντερ θα χάσει από τη Νταιντιέ με ιππόν (όπως δηλαδή και στο παγκόσμιο πρωτάθλημα στη Βιέννη). Η Σράιντερ, από την πλευρά της, απέδειξε ότι είναι σήμερα σαφώς καλύτερη από τη συμπατριώτισσά της Κ. Κρούγκερ (δύο φορές νικήτρια το 1982 στο Παρίσι και τρίτη στο Όσλο). Η Κρούγκερ, που προ μηνός στη Χάγη είχε χάσει στον τελικό από την αρκετά ελαφρύτερη συμπατριώτισσά της Βανσόντερ, απέτυχε να πλασαριστεί χάνοντας στο Ρεπεσάζ με γιούκο, από την πρωταθλήτρια Γαλλίας 1985 Μισέλ Λιοννέ (είχε νικήσει τη Νταιντιέ με κόκα).

72 κιλά

Άλλη μια παγκόσμια πρωταθλήτρια απέτυχε η 23χρονη Ναταλίνα Λουπίνο που έχασε στον τελικό από την εξελίξιμη Ολλανδέζα Ιρένε Ντε Κοκ με γιούκο. Η 20χρονη Ολλανδέζα, που πρόσφατα ανέβηκε από τα 66 κιλά στα 72 ήταν εντυπωσιακή, νικώντας σε δεύτερο συνεχές τουρνουά (ήταν πρώτη και στην Χάγη). Πιστεύω πάντως, ότι φρόνιμο θα ήταν να χάσει ορισμένα κιλά και να επανέλθει στην αρχική της κατηγορία. Αφ' ενός στην Ολλανδία υπάρχει η Αννίτα Σταπς, που παρά την προχωρημένη ηλικία είναι εφάμιλλη της Ιρένε, ενώ στα 66 κιλά δεν υπάρχει καμιά αξιόλογη και αφετέρου στα 72 κιλά συμμετείχαν τα δύο μεγαλύτερα ονόματα του γυναικείου τζούντο σήμερα, η Βελγίδα Ίνγκριντ Μπέργκμανς και η Γερμανίδα Μπάρμπαρα Κλάσον (οι Γάλλοι πιστεύουν, ότι δεν υπάρχει καμιά γυναίκα στον κόσμο ανεξαρτήτως βάρους, που να είναι σε θέση να τελειώσει τον αγώνα με την Μπέργκμανς). Προσωπικά πιστεύω, ότι και η Βερονίκ Βινιερόν, που έχασε τη θέση της στη Γαλλική ομάδα από τη Λουπίνο που κατέβηκε κατηγορία, είναι σαφώς καλύτερη από την Ιρένε Ντε Κοκ. Από την άλλη πλευρά, στα 66 κιλά, μετά την αποχώρηση της περιόφημης Αυστριακής Έντιτ Ζίμον προ δύο ετών το μόνο μεγάλο όνομα της κατηγορίας είναι η Μπριζίτ Νταιντιέ. Στη κατηγορία των 72 κιλών συμμετείχε και η μοναδική εκπρόσωπος της Αμερικάνικης Ηπείρου, η Καναδέζα Τζένιττ. Η Καναδέζα που στη Βιέννη είχε χάσει με ιππόν από τη Βινιερόν, απέτυχε και εδώ να πλασαρισθεί, χάνοντας στο Ρεπεσάζ από την Α. Μπαταγιέ. Η Μπαταγιέ ανταμείφθηκε για την τρίτη της θέση. Η πρόκριση για τις Βρυξέλλες (όχι στα 72 αλλά στα +72 κιλά) σαν αναπληρωματική της Ιζαμπέλ Πακ.

+72 κιλά

Η απουσία την τελευταία στιγμή της Γιόκο Σακεγκάμι περιόρισε σημαντικά το ενδιαφέρον της κατηγορίας αυτής, καθώς είχαμε μόνο 4 συμμετοχές, των Γαλλίδων Ιζαμπέλ Ρουέ και Ιζαμπέλ Πακ, της Ολλανδέζας Π. Βαν Σουίλεν και της Πολωνέζας Μαξύμωφ. Η Πακ, που στο Γαλλικό Πρωτάθλημα είχε κατα-

ταγεί στην τρίτη θέση κερδίζοντας την Ιζαμπέλ Μεγιέ με γιούκο (πρώτη η Φλωράνς Καρλύ, δεύτερη η Μπεατρίξ Ντυρέν) πήρε εύκολα την πρώτη θέση νικώντας στον τελικό την Μαξύμωφ. Δεν έπεισε πάντως, ότι μπορεί να σταθεί με αξιώσεις απέναντι στα δύο μεγάλα ονόματα της κατηγορίας, την Ξανθιά Ιταλίδα Μαρία-Τερέζα Μόττα και την Ολλανδέζα Μάργιο λαιν Βαν Ούνεν. Ακόμη δε περισσότερο φάνηκε ανίσχυρη να αντιμετωπίσει την πανύψηλη (2,00 μ.) Αμερικάνη Μάργκαρετ Κάστρο και τις Θηριώδεις (πιστεύω ότι θα έπρεπε να θεθεί και άνω όριο βάρους γιατί είναι απαράδεκτο μια κοπέλα 73 κιλά να αντιμετωπίζει έναν όγκο 130 κιλών, που δεν παλεύει αλλά σπρώχνει) Κινέζα Φενγκ-Λιαν Γκάο, Αυστραλέζα Ζιούνταμ και Γερμανίδα Ρεγκίνα Ζίγκμουτ.

Η Μαξύμωφ επαλήθευσε την αγωνιστικότητά της. (Στο Παγκόσμιο Πρωτάθλημα είχε νικήσει με ιππόν τη Γερμανίδα Κουβ, με κόκα την Γιουγκοσλαβία Μπόσκοβιτς, ενώ στο Πανερωπαϊκό εκτός από τη μεγάλη της νίκη στο Ρεπεσάζ επί της Γαλλίδας Λετίσια Μενιόν με ιππόν είχε νικήσει και την καλύτερη Βαλκάνια Αθλήτρια -δύο Χρυσά μετάλλια στους Βαλκανικούς- Γιουγκοσλαβία Αρσένοβιτς). Αξίζει να σημειωθεί, ότι η Μαξύμωφ, τρίτη νικήτρια Πανεευρωπαϊκών αγώνων, είναι κάτοχος μπλε ζώνης. (Στην Ελλάδα έχουμε γεμίσει με τιμητικές μαύρες ζώνες και πολλά νταν με αποκορύφωμα το ΟΚΙΝΑΟΥΑ ΚΑΡΑΤΕ του Μπιλ Ζαχόπουλου.) Η Πολωνική Ομοσπονδία πιστεύει ότι οι τεχνικές της δεν είναι ακόμα για μαύρη ζώνη!!! και ότι οι συνεχείς της επιτυχίες οφείλονται στην αγωνιστικότητά της και στην υψηλή της νοημοσύνη.

Και κάτι, που μας έκανε μεγάλη εντύπωση. Οι πολεμικές τέχνες στη Γαλλία είναι πολύ διαδεδομένες μεταξύ των καλλιτεχνών. Στις αθλήτριες συμπεριλαμβάνονται η Κατρίν Ντενέβ, η Μυλέν Ντεμονζό, η Βαλερί Καπρίνσκυ, η Μίου-Μίου, η Συριέλλ Κλαίρ η Μιμί Κουτελιέ, η Ανιέ Σορέλ, η Κριστίν Μπουσσόν, η Φρανς Γκαλ, η Σελιά, η Μιρέν Ματιέ και πολλές άλλες. Κάτι αντίστοιχο συμβαίνει και στην γειτονική Ιταλία, με πιο ηχηρά ονόματα την Ορνέλα Μούτι, την Κλαούντια Καρντινάλε, την Ούρσουλα Αντρές, τη Σάντρα Μίλο, τη Ροζάννα Φρατέλλο, την Μπάρμπαρα Μπαχ, τη Σύλβια Μόντι, την Αντονέλλα Λουάλντι. Στην Ελλάδα, εξ όσων είμαι σε θέση να γνωρίζω με τις πολεμικές τέχνες ασχολούνται ελάχιστα (η Ελένη Φιλίνη, η Καρολίνα Νομικού, η Μαίρη Δρακοπούλου, το μαννεκέν Άλις Δικαίου και πιθανόν η Μαρία Σόκαλη και η Μαρία Ιωαννίδου. Είχαν πάρει λίγα μαθήματα χωρίς να δείξουν ενδιαφέρον η Ελένη Ανουσάκη και η Νέλλη Γκίνη). Πιστεύω ότι μια παρουσίαση της τέχνης από τα επώνυμα αυτά κορίτσια θα έκανε καλό τόσο στο άθλημα, όσο και στο περιοδικό. (Έχω δει στην Αμερική περιοδικά πολεμικών τεχνών να έχουν σαν εξώφυλλο την Πρισίλλα Πρίσλεϋ, την Κριστίν Μπρίνκλεϋ, τη Σύλβια Κριστέλ, την Ράκελ Γουέλτς και την Έλκε Ζόμμερ. Μάλιστα, το βιβλίο ομορφιάς που εξέδωσε η Κριστίν Μπρίνκλεϋ περιλαμβάνει πολλές ασκήσεις από Τάε-κβον-ντο. Παλαιότερα και η Όνορ Μπλάκμαν γνωστή από την ταινία "Τζέιμς Μποντ εναντίον Χρυσόδακτυλου" είχε εκδώσει βιβλίο αυτοάμυνας το οποίο είχε μεγάλη επιτυχία σε μια εποχή που ο κόσμος ήξερε ελάχιστα περί πολεμικών τεχνών.)

Με μεγάλη εκτίμηση,
Νατάσα Καλαϊτζίδου

**ΠΩΣ Η ΣΥΝΕΧΗΣ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ
ΑΥΤΩΝ ΠΟΥ ΑΓΑΠΟΥΝ ΤΟ ΤΖΟΥΝΤΟ
ΚΑΙ ΔΙΝΟΥΝ ΤΑ ΠΑΝΤΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΤΟΥ
ΤΟΡΠΙΛΙΖΕΤΑΙ ΑΠΟ ΜΙΚΡΟΠΡΟΣΩΠΙΚΕΣ ΦΙΛΟΔΟΞΙΕΣ!**

ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΕΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΑΘΛΗΤΕΣ ΤΖΟΥΝΤΟ ΤΗΣ ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗΣ

Από τον Θύμιο Περισίδη

ΤΖΟΥΝΤΟ - ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ

Πραγματικά απαράδεκτη και μάλιστα κωμικοτραγικά απαράδεκτη είναι η κατάσταση του Τζούντο στην Πετρούπολη. Η σημερινή κατάσταση είναι αποτέλεσμα μιας περιπετειώδους ιστορίας που δίνει και ορισμένα στοιχεία για συμπεράσματα. Τελικά, κάποιος έχουν άδικο, αλλά το πιο σίγουρο απ' όλα είναι πως αυτοί που ζημιώνονται είναι οι αθλητές και το άθλημα, ενώ μεγάλο μέρος της ευθύνης φέρει και η Διοίκηση της Ομοσπονδίας Τζούντο, που δεν μεσολαβεί για την πρόεπουσα λύση.

Και εξηγούμε:

Αυτή τη στιγμή στην Πετρούπολη υπάρχουν 3(!) Σύλλογοι Τζούντο.

Θα μου πείτε: "Σκίζει η Πετρούπολη!"

Θα σας απαντήσω: "Δυστυχώς ΟΧΙ!"

Και, ξαναεξηγούμαι:

Οι τρεις Σύλλογοι Τζούντο της Πετρούπολης είναι οι: 1) ΑΡΗΣ Πετρούπολης, 2) Δυναμικός Αθλητικός Όμιλος Πετρούπολης (ΔΑΟΠ) και 3) Αθλητική Ένωσις Πετρούπολης (ΑΕΠ) με δυναμικό σε αθλητές από δέκα περίπου οι δύο πρώτοι και εκατό ο τελευταίος.

Τι συμβαίνει λοιπόν;

Ιστορικά, τα πράγματα έχουν ως εξής:

Ο θόδωρος Γεωργιάδης, 2 νταν τζούντο, με θερμή αγάπη για το τζούντο, δημιούργησε πριν μερικά χρόνια ένα τμήμα τζούντο στην Πετρούπολη, στα πλαίσια των αθλητικών δραστηριοτήτων του ΑΡΗ. Αφού ανέπτυξε με προσωπική του πρωτοβουλία κούραση και γενική προσφορά αυτό το τμήμα του τζούντο μια ωραία μέρα ... τσακάνεται με την διοίκηση

του ΑΡΗ. Έχοντας τον χώρο και τα στρώματα, ο ΑΡΗΣ του λέει: "Μπορείς να πηγαίνεις."

Ακούραστος ο Γεωργιάδης βάζει μπροστά τη δημιουργία του ΔΑΟΠ με τους γονείς των παιδιών-μαθητών του που τον ακολούθησαν. Ο ΔΑΟΠ αναπτύχθηκε και ο ΑΡΗΣ έπεσε, απόδειξη ότι ο Γεωργιάδης έχει "ρεύμα" στην Πετρούπολη (και οι γονείς των παιδιών και ακολουθούν και δουλεύουν).

Αφού αναπτύχθηκε ο ΔΑΟΠ, ξαφνικά "μια ωραία μέρα" νέα έκρηξη διχασμού. Αιτία η επέμβαση του διοικητικού συμβουλίου στο έργο του προπονητή κατ'επανάληψη και η υπόδειξη για την απονομή (καφέ) ζωνών στα παιδιά τους, έργο που είναι έξω από τη δικαιοδοσία του Δ.Σ. (κατ'επίσημη παραδοχή και μελών της επιτροπής μαυροζωνάδων). Αποτέλεσμα ήταν η υποβολή παραίτησης του προπονητή.

Στο θέμα που δημιουργήθηκε επενέβη επιτροπή γονέων και ζήτησε σύγκλιση έκτακτης γενικής συνέλευσης με πρόταση μομφής κατά των μελών του Δ.Σ

Κατά την Γενική Συνέλευση δημιουργήθηκε κλίμα αντιαθλητικό και ακούστηκαν ύβρεις και λασπολογία από μέρους των ανωτέρων μελών, προκειμένου να μεταθέσουν το πρόβλημα. Παρ'όλα αυτά, η Γενική Συνέλευση του ΔΑΟΠ αποφάσισε με απόλυτη πλειοψηφία την παραίτηση του Δ.Σ. και την διενέργεια αρχαιρεσιών για την ανάδειξη νέου Δ.Σ.

Στην Α' Γενική Συνέλευση (6/3/85), κατά την οποία ελήφθη η ανωτέρω απόφαση υπήρχαν εγγεγραμμένα 129 μέλη, συμπεριλαμβανομένων και των μελών της ενόργανης γυμναστικής που περιλαμβάνει ο ΔΑΟΠ. Μετά την Α' Γενική Συνέλευση όμως, ο Γενικός Γραμματέας του συλλόγου πήρε (παράνομα) το βιβλίο μελών στο σπίτι του, παρά τις επανειλημμένες υποδείξεις εκ μέρους των υπολοίπων μελών του Δ.Σ. να επιστρέψει το βιβλίο στα γραφεία του Συλλόγου. Μετά από παρέλευση μιας εβδομάδας, με αφορμή τη σύγκλιση Β' Γενικής Συνέλευσης με απο-

κλειστικό θέμα την εκλογή εφορευτικής επιτροπής και διενέργεια αρχαιρεσιών, ο Γενικός Γραμματέας εμφάνισε το βιβλίο με διπλάσιο αριθμό εγγεγραμμένων μελών της απόλυτου επιλογής του, συμπεριλαμβανομένων γειτόνων, συγγενών, φίλων, μελών του πολιτιστικού κέντρου κτλ., ανθρώπων άσχετων με το Σύλλογο, αρνούμενος παράλληλα την εγγραφή μελών τα οποία εδικαιούνται να γραφούν.

Μετά από αυτό αποχώρησαν από τον ΔΑΟΠ ο προπονητής, ο πρόεδρος και ένα μέλος από το πενταμελές προηγούμενο Δ.Σ., τα τρία μέλη της τριμελούς Εξελεγκτικής Επιτροπής, καθώς και τα 72 (!) από τα 80 αθλούμενα μέλη του τμήματος του Τζούντο, πράγμα που σημαίνει, ότι αποχώρησε όλο το ενεργό μέρος του Συλλόγου.

Όσοι αποχώρησαν, προχώρησαν στην ίδρυση νέου συλλόγου, με την επωνυμία "Αθλητική Ένωσις Πετρούπολης", ο οποίος αυτή τη στιγμή αριθμεί 95 αθλητές.

Όλα αυτά καλά και θα μου πείτε: "Ας δουλέψουν χωριστά και ας δείξουν με τον καιρό την δουλειά τους."

Ναι, αλλά υπάρχει το εξής βασικό πρόβλημα:

Οι 8 από τους 95 αθλητές της ΑΕΠ, οι οποίοι μαζί με τους υπόλοιπους αρνήθηκαν να παραμείνουν στον ΔΑΟΠ και ακολούθησαν το δάσκαλό τους, του οποίου το έργο και η προσφορά στο άθλημα είναι γνωστή και τεράστια, αντιμετωπίζουν πρόβλημα συμμετοχής σε αγώνες, γιατί από τους κανονισμούς δε σμεύονται στον ΔΑΟΠ, λόγω του ότι είναι πρωταθλητές.

Το πρόβλημα είναι αρκετά μεγάλο και είναι θέμα ηθικής τάξης, γιατί χωρίς κανένα υλικό ή άλλο λόγο και παρά τις παρακλήσεις και ποικιλόμορφες

ενοχλήσεις της ΑΕΠ από πείσμα και χωρίς να προβάλουν επιχειρήματα, οι διοικούντες τον ΔΑΟΠ αρνούνται τις μεταγραφές, καταδικάζοντας τα ταλαντούχα αυτά παιδιά σε τρίχρονη αδράνεια, χωρίς να ευθύνονται σε τίποτα.

Αυτή είναι η απαράδεκτη κατάσταση που επικρατεί στο Τζούντο της Πετρούπολης. Μη ρωτάτε ποιος έχει δίκιο: Αυτός που τραβάει τον πολύ κόσμο μαζί του! Ξέρουμε, πως ο νόμος των μεταγραφών βγήκε για τους ποδοσφαιριστές και τους μπάσκετμπολίστες, αλλά περιμένουμε από τον ΔΑΟΠ και τη Διοίκηση του Τζούντο να δείξουν αξιοπρέπεια και διπλωματικά σωστή διοίκηση μέσα στο πνεύμα του αθλήματος. Και μάλιστα, με αστραπιαία ταχύτητα γιατί οι αγώνες ΔΕΚ έφτασαν.

Σχετικά με τη "νέα" Διοίκηση της "νέας" Ομοσπονδίας Τζούντο:

Διαλέξαμε τη θέση του "εξωτερικού παρατηρητή" για το έργο της και θα σημειώνουμε αντικειμενικά τα σωστά και τα λάθη της από τώρα και μέχρι την πρώτη έκθεση των πεπραγμένων της.

Η αλήθεια είναι, πως τώρα (πρώτες μέρες Δεκεμβρίου) η Διοίκηση του Τζούντο ξεκινάει με δύσκολες συνθήκες. Οικονομικά στο μηδέν και από γραφεία ... τσιγγάνοι. Θα πρέπει λοιπόν όλοι να βοηθήσουμε να αποκτηθούν τα απαραίτητα και να διεκπεραιωθούν οι πρώτοι αγώνες, γιατί πιέζει ο χρόνος.

Αμέσως μετά, θα διατυπώσουμε και τις απαιτήσεις μας για το καλό πάντα του αθλήματος.

Θύμιος Περισίδης
Κριτικός Τζούντο

ΠΡΟΠΟΝΗΣΕΙΣ - ΕΠΙΔΕΙΞΕΙΣ - ΑΓΩΝΕΣ ΚΑΙ ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΗ ΔΙΕΘΝΗ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ

ΤΑ ΝΕΑ ΤΟΥ ΚΥΟΚΟΥΣΙΝΚΑΙ

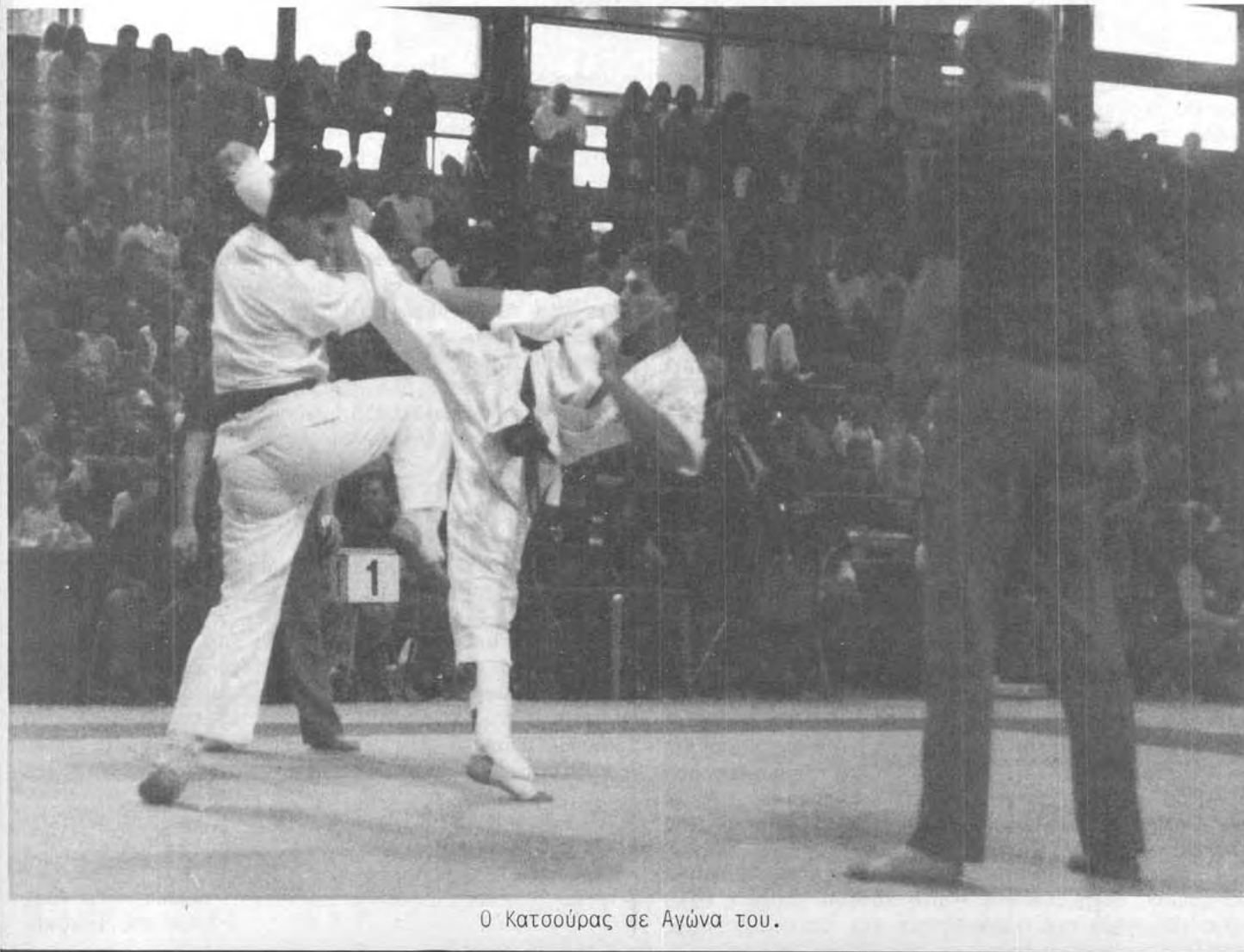
Από τους Βαρελόπουλο Νίκο, Λέο Κατσούρα
ΟΥΑΜΑ'S ΚΥΟΚΟΥΣΙΝΚΑΙ ΚΑΡΑΤΕ ΒΟΛΟΣ

Κύριε Περισίδη,
Όπως σας είχαμε υποσχεθεί, στέλνουμε ένα κείμενο με περιεχόμενο το Εθνικό Πρωτάθλημα Αγγλίας του ΚΥΟΚΟΥΣΙΝΚΑΙ ΚΑΡΑΤΕ, στο οποίο έλαβε μέρος Ελληνική αντιπροσωπεία.

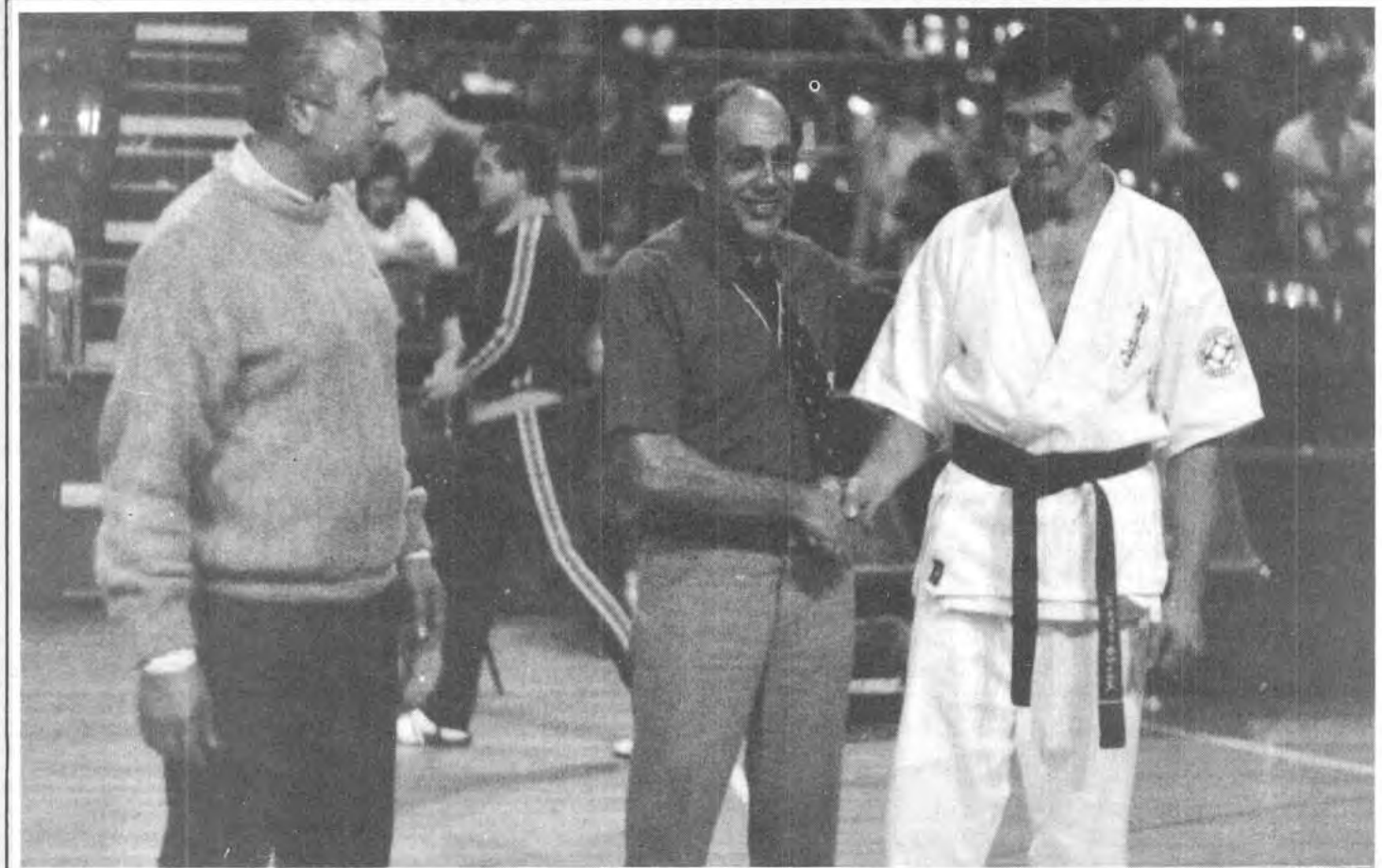
Στις 19-10-85 και ώρα 10:30 το πρωί, άρχισε στο Λονδίνο (CRYSTAL PALACE NATIONAL SPORTS CEN-

TER) το 10ο Ανοικτό Knock down πρωτάθλημα της Αγγλίας με συμμετοχή πέντε κρατών (Ελλάδας, Ολλανδίας, Γαλλίας, Δανίας, Αγγλίας) και επιπλέον το στυλ Γκότζου-Ρύου της Αγγλίας.

Υπήρχαν τρεις κατηγορίες κιλών:
Ελαφριά κιλά (70 και κάτω)
Μεσαία κιλά (70-80)
Βαριά κιλά (80 και άνω)

Ο Κατσούρας σε Αγώνα του.

Ο Στηβ Άρνειλ συγχαίρει τον Τιμολέοντα Κατσούρα μετά την επιτυχή εμφάνισή του.

Η Ελλάδα (πρώτη φορά που στέλνει αθλητή σε αγώνες ΚΥΟΚΟΥΣΙΝΚΑΙ) αντιπροσωπεύθηκε από ένα άτομο στα μεσαία κιλά (70-80), τον Τιμολέοντα Κατσούρα, 1ο νταν ΚΥΟΚΟΥΣΙΝΚΑΙ, ο οποίος συνοδεύεται από τον αντιπρόσωπο του ΚΥΟΚΟΥΣΙΝΚΑΙ ΚΑΡΑΤΕ στην Ελλάδα, κ. Νίκο Βαρελόπουλο

Οι αγώνες άρχισαν με τα Ελαφριά κιλά, στα οποία υπήρχε μεγάλη συμμετοχή και ανταγωνισμός. Αφού τελειώνουν οι προημιτελικοί αγώνες των ελαφριών, αρχίζουν τα μεσαία κιλά.

Σε κάποια στιγμή ακούστηκε από τα μεγάφωνα το όνομα ΚΑΤΣΟΥΡΑΣ, GREECE. Ήταν ο πρώτος αγώνας της Ελλάδας με αθλητή της Αγγλίας. Ο Άγγλος αθλητής δέχθηκε καταγλιισμό από γροθιές, low kicks και λακτίσματα στο κεφάλι, με αποτέλεσμα να βγαίνει συνέχεια έξω από την αγωνιστική γραμμή και να χάνει τον αγώνα. Πρώτη νίκη της Ελλάδας. Είχαμε κερδίσει το σεβασμό των αγωνιζόμενων αθλητών.

Μια ώρα αργότερα ξανακούστηκε το όνομα της Ελλάδας, με αθλητή της Αγγλίας πάλι. Αυτή τη φορά, ο Άγγλος αθλητής βγήκε Νοκ-άουτ, με Low Kick, σε λιγότερο από ένα λεπτό. Σε αυτόν τον αγώνα ο Κατσούρας χτύπησε τα δάκτυλα του δεξιού ποδιού του, με αποτέλεσμα να πρησθεί το πόδι του Μεσολαβεί διάλλειμα και όσοι αθλητές έχουν προχωρήσει πρέπει υποχρεωτικά να κάνουν ταμεισβάρια (σπασίματα) με τσούκι (γροθιά), χιτζί (αγκώνα), σούτο (κόψη παλάμης).

Αφού περάσαμε και αυτό το τεστ με επιτυχία (μερικές μαύρες ζώνες δεν μπόρεσαν να σπάσουν κι εκόπηκαν) προχωρήσαμε στον τρίτο αγώνα, ο οποίος ήταν κι αυτός με Άγγλο αθλητή. Ο Κατσούρας όμως είχε πρόβλημα με το πόδι του και δεν μπορούσε να

περπατήσει. Μετά από παρότρυνση, κατέβηκε να συνεχίσει τον αγώνα. Τα δύο πρώτα λεπτά τελειώνουν, μετά από σκληρή μάχη, αποσπώντας τα χειροκροτήματα του κόσμου. Απόφαση κριτών: ισοπαλία. Δίδονται άλλα δύο λεπτά. Ο Έλληνας αθλητής πέρασε πολλά λακτίσματα στο κεφάλι του αντιπάλου, δίχως να του δοθεί Βαζάρι, παρόλο που ο Άγγλος αθλητής έδειχνε ζαλισμένος.

Τελειώνουν τα δύο λεπτά. Απόφαση κριτών: ισοπαλία. Ζυγαριά! δείχνει ο διαιτητής. Κατσούρας 78,4 κιλά, ο Άγγλος αθλητής 81,5 κιλά (έπρεπε να παίζει στα βαριά κιλά).

Παρά την έντονη διαμαρτυρία του κ. Νίκου Βαρελόπουλου, ο διαιτητής δείχνει άλλα δύο λεπτά. Ήδη το πόδι έχει χειροτερέψει. Τελειώνουν τα δύο λεπτά και δίνουν τη νίκη με απόφαση στον Άγγλο (φανερή αδικία) μέσα από τις αποδοκιμασίες των θεατών. Ο Κατσούρας αποχωρεί μέσα από τον αγωνιστικό χώρο, συνοδευόμενος από τα χειροκροτήματα των θεατών και την ίδια στιγμή ο Shihan Steve Arneil (7 Dan ΚΥΟΚΟΥΣΙΝΚΑΙ ΚΑΡΑΤΕ) κατεβαίνει από τη θέση του και δίνει το χέρι στον Έλληνα αθλητή, συγχαίροντάς τον για την αγωνιστικότητά του.

Ήταν μια πάρα πολύ ωραία εμπειρία για την Ελληνική αντιπροσωπεία, αφού πρόκειται να λάβει μέρος και στο Πανευρωπαϊκό πρωτάθλημα που διοργανώνει το ΚΥΟΚΟΥΣΙΝΚΑΙ στην Βαρκελώνη της Ισπανίας, την 1η Δεκεμβρίου και ελπίζουμε να φέρουμε καλύτερα αποτελέσματα.

Τ. ΚΑΤΣΟΥΡΑΣ
Γεν. Γραμματέας του
Ελληνικού
ΚΥΟΚΟΥΣΙΝΚΑΙ

Ν. ΒΑΡΕΛΟΠΟΥΛΟΣ
Αντιπρόσωπος Ελληνικού
ΚΥΟΚΟΥΣΙΝΚΑΙ
από την Ιαπωνία

ΤΑ ΝΕΑ ΤΟΥ ΤΑΕ - ΚΒΟΝ - ΝΤΟ

Α.Σ. ΤΑΕΚΒΟΝ-ΔΟ Ν. ΗΜΑΘΙΑΣ
Κυριωτίσσης 1Β'
Βέροια

Κύριε Περισίδη,
Εύχομαι η παρούσα μου επιστολή να σας εύρη εν πλήρει υγεία και χαρά.

Εδώ, στη Βέροια, θα γίνει το 2ο Πανελλήνιο Διασυλλογικό Πρωτάθλημα Τάεκβον-ντο Ανδρών από τον Σ.Ε.Γ.Α.Σ. Σας στέλνω τη σχετική προκήρυξη.

Προσπαθούμε να κάνουμε τη διοργάνωση όσο το δυνατό πιο σωστή, διότι είναι οι πρώτοι αγώνες που γίνονται στο νομό μας. Ελπίζουμε, ότι η διοργάνωση θα είναι σε υψηλά επίπεδα και θα προσφέρει με κάτι σωστό στο φίλαθλο κοινό το οποίο πιστεύω να είναι αρκετό.

Ελπίζω και εύχομαι να κάνετε και από τη πλευρά σας ενέργειες για την προβολή των αγώνων.

Αθήνα, 7 Νοεμβρίου 1985

ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ

Ο ΣΕΓΑΣ προκηρύσσει το 2ο Πανελλήνιο Πρωτάθλημα ΤΑΕΚΒΟΝ-ΝΤΟ Ανδρών με τους κανονισμούς της Ι.Τ.Φ.

Τόπος Αγώνων: Οι Αγώνες θα διεξαχθούν στη Βέροια στο κλειστό Γυμναστήριο του Ε.Α.Κ. ΒΕΡΟΙΑΣ.

Ημερομηνία Αγώνων: Οι Αγώνες θα διεξαχθούν την 7-8 Δεκεμβρίου, Σάββατο και Κυριακή και ώρα 9η πρωινή.

Δικαίωμα Συμμετοχής: Έχουν όλοι οι Αθλητές εγγεγραμμένοι στους Συλλόγους τους μέλη του ΣΕΓΑΣ. Σε κάθε κατηγορία μπορούν να δηλωθούν αθλητές με πράσινη ζώνη (6 Κουπ) μέχρι 1ο νταν. Οι Δηλώσεις Συμμετοχής να στείλουν στον κ. Γ. ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗ (Βενιζέλου 50, Θεσσαλονίκη - Τηλ. 031/222.089) ή άλλως να δοθούν τη μέρα της Κλήρωσης.

Κλήρωση: Η Κλήρωση θα γίνει την Παρασκευή 6.12.1985, στις 6 μ.μ. στα Γραφεία του Αθλητικού Συλλόγου ΤΚΝ Ν. ΗΜΑΘΙΑΣ (Κυριωτίσσης 1Β - Τηλ. 0331/63.793). Στην Κλήρωση θα παρευρεθούν ο Αρχηγός 0 μάδας ή ο Προπονητής. Υπεύθυνοι για την κλήρωση είναι οι κ.κ. Γ. Στυλιανίδης και Κ. Αναστασιάδης.

Ζύγιση: Η ζύγιση θα γίνει το Σάββατο 7.12.1985, στον τόπο διεξαγωγής των αγώνων, 8 η ώρα το πρωί. Υπεύθυνος για τη ζύγιση είναι ο κ.Γ. Γραμματόπουλος.

Σ.Σ.* Όποιος αθλητής βρεθεί βαρύτερος, αποκλείεται από τους αγώνες γιατί η κλήρωση έχει προηγηθεί.

Συμμετοχή: Τα Σωματεία μπορούν να δηλώσουν συμμετοχή μέχρι και την ημέρα της κλήρωσης 6.12.1985 στα Γραφεία του Α.Σ. ΤΑΕΚΒΟΝ-ΔΟ Ν. ΗΜΑΘΙΑΣ (Κυριωτίσσης 1Β - Τηλ. 0331/63.793).

Οι δηλώσεις πρέπει να γίνονται εγγράφως. Οι κατηγορίες που δεν συμπληρώνουν 3 αθλητές συμπύσσονται με την επόμενη κατηγορία.

Αγώνας: Οι Αγώνες θα διεξαχθούν όπως προβλέπουν οι Κανονισμοί της Παγκόσμιας Ομοσπονδίας "ΤΑΕΚΒΟΝ ΔΟ" (Ι.Τ.Φ.). Οι αγώνες θα διεξαχθούν σε 2 γύρους των 3 λεπτών με 1 λεπτό διάλειμμα.

Διαίτησία: Στους Αγώνες θα διαιτητεύσουν οι επίσημοι Διαίτητές του ΣΕΓΑΣ που έχουν πτυχίο.

Κάλυψη εξόδων: Τα έξοδα μετακίνησης των αθλητών θα καταβληθούν από τους συλλόγους τους.

Αλυτάρχης Αγώνων: Ο Πρόεδρος της Τ.Ε. ΤΑΕΚΒΟΝ-ΝΤΟ κ. Ανδρέας Χατζηανδρέου.

ΠΡΟΣ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΔΙΑΙΤΗΤΕΣ:

Εν όψει του 2ου Πανελλήνιου Διασυλλογικού Πρωταθλήματος ΤΑΕΚΒΟΝ-ΝΤΟ, με το σύστημα Ι.Τ.Φ. και για την καλύτερη διεξαγωγή των Αγώνων που στηρίζεται πάνω στην διαίτησία, η Τεχνική Επιτροπή του ΣΕΓΑΣ καλεί όλους τους παλιούς, νέους διαίτητές να παρακολουθήσουν το σεμινάριο διαίτησίας που διοργανώνεται στις 6.12.1985, μετά τη κλήρωση στα Γραφεία του Αθλητικού Συλλόγου ΤΑΕΚΒΟΝ-ΝΤΟ Ν. ΗΜΑΘΙΑΣ (Κυριωτίσσης 1Β - Τηλέφ. 0331/63793).

Υπεύθυνος για το σεμινάριο διαίτησίας είναι ο κ. Γ. Στυλιανίδης.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ

Ο Σ.Ε.Γ.Α.Σ. προκηρύσσει εξετάσεις "DAN" ΤΑΕΚΒΟΝ-ΔΟ για 1α έως & 3α νταν.

Τόπος Εξετάσεων: ΒΕΡΟΙΑ (Ε.Α.Κ. ΒΕΡΟΙΑΣ)

Ημερομηνία Εξετάσεων: Κυριακή, 8 Δεκεμβρίου 1985

Δικαίωμα Συμμετοχής: Μπορούν να λάβουν μέρος στις παραπάνω εξετάσεις αθλητές των Συλλόγων που είναι μέλη του ΣΕΓΑΣ ή έχουν μέχρι τις παραπάνω ημερομηνίες υποβάλει δικαιολογητικά για την ένταξη του στη δύναμη του ΣΕΓΑΣ.

Σημείωση: Επισμαίνεται προς τους υπεύθυνους των Συλλόγων, ότι για εξέταση αθλητών για ένα (1) νταν πρέπει να έχει παρέλθει χρόνος τουλάχιστον έξι (6) μηνών από την απονομή διπλώματος 1 CUP, για δύο (2) νταν απαιτείται να έχει παρέλθει χρόνος 2 ετών από την απονομή του 1ου νταν, για δε

την εξέταση αθλητών για 3α νταν απαιτείται να έχει παρέλθει χρόνος 3 ετών από την απονομή του 2ου νταν, εξυπακούεται ότι οι σύλλογοι φέρουν & την ευθύνη για το αν οι προς εξέταση αθλητές κατά τον μεσολαβήσαντα χρόνο είχαν δραστηριότητα. Οι Αθλητές, προκειμένου να γίνουν δεκτοί στις εξετάσεις, υποχρεούνται να προσκομίσουν το τελευταίο πτυχίο τους και να φέρουν μαζί τους 2 πρόσφατες φωτογραφίες.

ΕΞΕΤΑΣΤΙΚΗ ΥΛΗ

ΕΞΕΤΑΖΟΜΕΝΟΙ ΓΙΑ 1ο ΝΤΑΝ: Πρέπει να γνωρίζουν:

1. Μέχρι και την 9η φόρμα (ΧΙΟΓΚ) ή μέχρι και οκτώ ΠΟΜΣΕΧ.
2. Ασκήσεις με αντίπαλο διαφορετικές με χέρια + πόδια.
3. Να ξέρει να αγωνίζεται (Αγώνας) και να γνωρίζουν τους Κανονισμούς Αγώνων.
4. ΤΕΣΤ (Σπασίματα): θα εξετασθεί σε σπασίμο σανίδας με τέσσερις διαφορετικούς τρόπους.
5. Να γνωρίζει αυτοάμυνα εξ επαφής (λαβές).
6. Να γνωρίζει Πρώτες Βοήθειες.

ΕΞΕΤΑΖΟΜΕΝΟΙ ΓΙΑ 2ο ΝΤΑΝ: Πρέπει να γνωρίζουν:

1. Την 10η, 11η, 12η φόρμα ή μέχρι και το 9ο ΠΟΜΣΕΧ (ΤΙΛ).

2. Ασκήσεις με αντίπαλο με διαφορετικές ασκήσεις.
3. Αγώνα (μονομαχία) και γνώσεις κανονισμών αγώνων.
4. ΤΕΣΤ (Σπασίματα): Σπασίμο σανίδας με 5 διαφορετικούς τρόπους.
5. Αυτοάμυνα εξ επαφής (λαβές) και ασκήσεις με μαχαίρι.
6. Πρώτες Βοήθειες.

ΕΞΕΤΑΖΟΜΕΝΟΙ ΓΙΑ 3ο ΝΤΑΝ: Πρέπει να γνωρίζουν:

1. Την 13η, 14η, 15η φόρμα ή μέχρι και το 10ο ΠΟΜΣΕΧ (ΤΙΛ).
2. Ασκήσεις αντιπάλου με διαφορετικές ασκήσεις.
3. Αγώνα (μονομαχία) και να γνωρίζει τους κανονισμούς αγώνων.
4. ΤΕΣΤ (Σπασίματα): Σπασίμο σανίδας με 5 διαφορετικούς τρόπους.
5. Αυτοάμυνα εξ επαφής (λαβές) ασκήσεις με μαχαίρι.
6. Να γνωρίζει Πρώτες Βοήθειες.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
α.α.
ΗΛΙΑΣ ΜΙΣΑΗΛΙΔΗΣ

Ο ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΙΩΑΝ. ΣΚΟΡΔΙΛΗΣ

ΝΙΝΤΣΑ, Ο ΑΟΡΑΤΟΣ ΕΚΤΕΛΕΣΤΗΣ

ΕΝΑ ΒΙΒΛΙΟ ΜΟΝΑΔΙΚΟ ΣΤΟ
ΕΙΔΟΣ ΤΟΥ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

	Σελ.
Ο Άρθουρ Τάναλεϋ	6
Ο Θύμιος Περισίδης	8
Πρόλογος	11
Κεφάλαιο 1- Οι 5οι κορυφαίοι του Νινζούτσου	13
Ο Μασάκι Χατσούμι	13
Ο Γιουμιο Νάβα	16
Κεφάλαιο 2- Ιστορική εισαγωγή στο Νινζούτσου	19
Πρόελευση και ανάπτυξη	19
Κυριώτερα ιστορικά γεγονότα	25
Βιβλία Νινζούτσου	26
Κεφάλαιο 3- Η οργάνωση των Νιντζα	38
Ιεραρχία και αρμοδιότητες	38
Κεφάλαιο 4- Η εκπαίδευση και οι γνώσεις των Νιντζα	42
Σκληρή εκπαίδευση σε θεωρητικές γνώσεις, αλλά και σε πρακτική εφαρμογή	42
Κεφάλαιο 5- Τα όπλα των Νιντζα	62
Όπλα της εποχής αλλά και ειδικές επινοήσεις	62
Κεφάλαιο 6- Μερικές μέθοδοι εκπαίδευσης και τεχνικές μάχης των Νιντζα	89
Τεχνικές άοπλης μάχης	89
Τεχνικές μάχης με όπλα	95
Κεφάλαιο 7- Στρατηγική, Τακτική, Διαφυγές	105
Α- Εισχωρήσεις	105
Β- Κατασκοπία	110
Γ- Διαφυγές	110
Αποσπάσματα από το 13ο Κεφάλαιο του περιφημου βιβλίου του Σουν Τσου «Η τέχνη του Πολέμου»	
Η χρησιμοποίηση των Μυστικών Πρακτόρων	114
Κεφάλαιο 8- Οι πιο γνωστές ιστορίες για τα κατορθώματα των Νιντζα	121
Οι 47 Σαμουράι	121
Ο νάνος Ουκιρούιε Τζινάι	126
Ο περιφημος Σακούκε Σαρουτόμπι	127
Η αυτοκτονία του Νιντζα	129
Η κινεζική περγαμνή	130
Ο μικρός Νιντζα	131
Κεφάλαιο 9- Το σημερινό Νινζούτσου και η πρακτική του χρησιμότητα	134
Η εκπαίδευση σήμερα	134
Η διάσωση της τέχνης	141

**ΤΟ ΑΡΙΣΤΕΡΟ ΕΓΚΕΦΑΛΙΚΟ ΗΜΙΣΦΑΙΡΙΟ ΕΙΝΑΙ
ΤΟ ΚΕΝΤΡΟ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΤΗΣ ΑΘΛΗΤΙΚΗΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑΣ
ΚΑΙ Η ΔΙΑΠΙΣΤΩΣΗ ΑΥΤΗ ΔΙΑΦΑΙΝΕΤΑΙ ΚΑΙ ΜΕΣΑ
ΑΠΟ ΤΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ ΖΕΝ ΚΑΙ ΤΙΣ ΜΕΘΟΔΟΥΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ
ΤΩΝ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΩΝ ΑΝΑΤΟΛΙΚΩΝ ΜΑΧΗΤΙΚΩΝ ΤΕΧΝΩΝ**

**ΕΓΚΕΦΑΛΙΚΕΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΕΣ,
ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΜΑΧΗΤΙΚΕΣ ΤΕΧΝΕΣ**

Απο τους Μιχαήλ Κελεπούρη Δρα Νευρολόγο Ψυχίατρο
και Γιώργο Ροντογιάννη Επικουρο Καθηγητή Αθλητιατρικής

Μέρος 1ο

Η σχέση μεταξύ σκέψης και εγκεφάλου είναι ένα εξαιρετικά ενδιαφέρον θέμα, που έχει απασχολήσει τόσο τους επιστήμονες όσο και τους φιλοσόφους. Με εργασίες που καλύπτουν πάνω από έναν αιώνα, ειδικοί ερευνητές απ'όλο τον κόσμο προσπάθησαν να συσχετίσουν ψυχικά φαινόμενα και λειτουργίες του κεντρικού νευρικού συστήματος και κυρίως των δύο εγκεφαλικών ημισφαιρίων.

Είναι σήμερα πια δεκτό, ότι το αριστερό εγκεφαλικό ημισφαίριο είναι το κέντρο του λόγου και των μαθηματικών, ενώ το δεξιό είναι το κέντρο του χορού, της ζωγραφικής, της μουσικής, της ποίησης και του αθλητισμού (Ornstein 1972). Μέσα στον ανθρώπινο εγκέφαλο υπάρχουν δύο τρόποι σκέψης και αντίληψης, από τη μια μεριά η λογική και αναλυτική σκέψη (αυτή που γίνεται με επιχειρήματα και εδράζεται στο αριστερό ημισφαίριο) και από την άλλη μεριά η συνθετική και ολιστική σκέψη (αυτή που στηρίζεται κυρίως στη διαίσθηση και τη φαντασία και εδράζεται στο δεξιό εγκεφαλικό ημισφαίριο). Οι δύο αυτοί τρόποι σκέψης όμως δεν είναι ανεξάρτητοι και ασύνδετοι μέσα μας.

Η πραγματοποίηση των σπουδαιότερων ανθρώπινων δραστηριοτήτων (της επιστήμης, της τέχνης, της μουσικής, του αθλητισμού) απαιτούν την αρμονική συνεργασία και των δύο εγκεφαλικών ημισφαιρίων.

Η συνύπαρξη του νευρικού υποστρώματος της αθλητικής λειτουργίας στο δεξιό εγκεφαλικό ημισφαίριο μαζί με τις άλλες τέχνες αλλά και το συνθετικό και ολιστικό τρόπο σκέψης μας οδηγεί σε αναθεώρηση των αντιλήψεών μας για τον αθλητισμό και μας στρέφει στις καλλιτεχνικές ιδιότητες του αυθορμητισμού, της έμπνευσης, της διαίσθησης και της φαντασίας σαν απαραίτητα προσόντα για το σύγχρονο τύπο αθλητή.

Εάν γίνει δεκτό, ότι ο αθλητισμός είναι τέχνη, όπως η μουσική, ο χορός και η ζωγραφική, τότε όλη η αθλητική μας φιλοσοφία πρέπει να αλλάξει και τόσοι αθλητικοί κλάδοι, από τα κίνητρα μέχρι τη ψυχική προετοιμασία και τους τύπους προπόνησης, πρέπει να τεθούν σε νέες βάσεις.

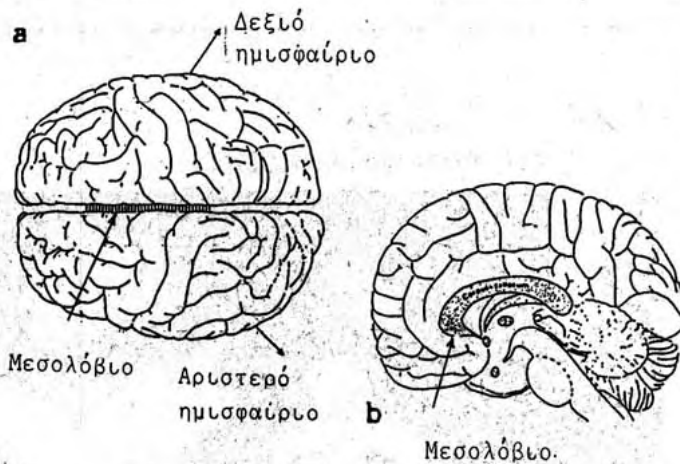
Στο σημείο αυτό θα παρεμβληθεί μια ανασκόπηση των εργασιών που αφορούν τις λειτουργίες των εγκεφαλικών ημισφαιρίων, περισσότερο εκτεταμένη

απ'ό,τι απαιτεί ο σκοπός της μελέτης αυτής λόγω της τεράστιας σημασίας του θέματος για πολλούς τομείς της ανθρώπινης δραστηριότητας.

Κατ'αρχήν πρέπει να διευκρινισθεί, ότι για τη διαίσθηση και τη φαντασία δεχόμαστε τους ορισμούς που δίνει το Webster's Third New International Dictionary (1966).

ΔΙΑΙΣΘΗΣΗ ΚΑΙ ΦΑΝΤΑΣΙΑ

Διαίσθηση είναι η λειτουργία με την οποία ερχόμαστε σε άμεση γνώση ή βεβαιότητα χωρίς διαλογι-

Εικόνα 1: Ο ανθρώπινος εγκέφαλος
α) άποψη εκ των άνω των ημισφαιρίων
β) δεξιό ημισφαίριο (έσω επιφάνεια)

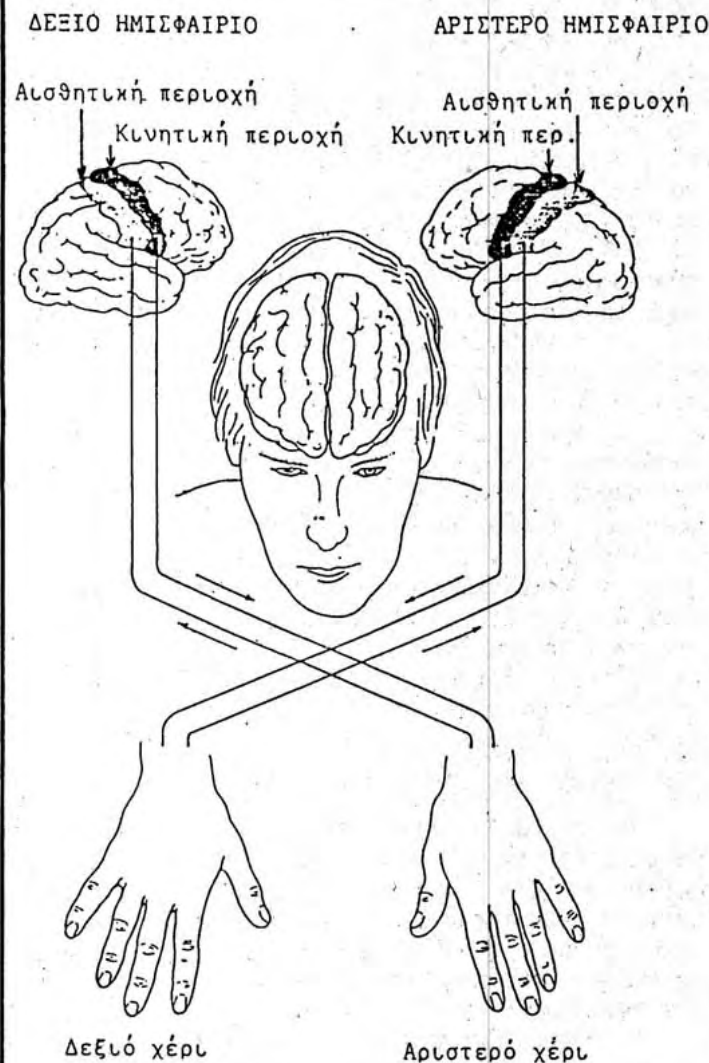
σμό ή επαγωγική σκέψη, ενώ φαντασία είναι η ικανότητα σχηματισμού εικόνων και παραστάσεων είτε στην άμεση αντίληψη είτε στη μνήμη.

ΕΓΚΕΦΑΛΙΚΑ ΗΜΙΣΦΑΙΡΙΑ - ΜΕΣΟΛΟΒΙΟ - ΑΦΑΣΙΑ

Τα δύο εγκεφαλικά ημισφαίρια συνδέονται μεταξύ τους με συνδέσμους από τους οποίους ο σπουδαιότερος και μεγαλύτερος σε σχήμα γέφυρας είναι το μεσολόβιο ή τυλώδες σώμα (Corpus Callosum), που αποτελείται από νευρικές ίνες που συνδέουν μεταξύ τους διάφορα τμήματα του φλοιού αλλά και πυρήνες των ημισφαιρίων (Εικ. 1).

Επίσης, κάθε εγκεφαλικό ημισφαίριο ελέγχει την αισθητικότητα και κινητικότητα της αντίθετης πλευράς του σώματος, υπάρχει δηλαδή ένας χιασμός των αισθητικών και κινητικών νευρικών οδών (Εικ. 2).

Από πολλές δεκαετίες είναι ήδη γνωστό, ότι στο αριστερό εγκεφαλικό ημισφαίριο υπάρχουν τα κέντρα λόγου (η περιοχή του Broca στην κάτω μετωπιαία έλικα για την έκφραση του λόγου, η περιοχή του Wernicke για την κατανόηση του προφορικού λό-

Εικόνα 2: Αισθητικοί και κινητικοί οδοί. Ο κινητικός έλεγχος και οι αισθητικές οδοί μεταξύ του εγκεφάλου και του υπολοίπου σώματος διασταυρώνονται σχεδόν πλήρως. Κάθε χέρι δέχεται αισθητικές και κινητικές ίνες κατά κύριο λόγο από το αντίπλευρο εγκεφαλικό ημισφαίριο.

γου και η γωνιώδης έλικα για την κατανόηση του γραπτού λόγου). Βλάβες στα κέντρα αυτά οδηγούν στο φαινόμενο της αφασίας με τους τρεις βασικούς τύπους.

Πρέπει να διευκρινισθεί ότι το 5% του πληθυσμού (το 1/3 όλων των αριστερόχειρων) έχουν τα κέντρα στο αριστερό ημισφαίριο. Θα αγνοήσουμε το γεγονός αυτό για λόγους απλούστευσης.

**ΠΡΩΤΕΣ ΕΓΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΤΟΜΗΣ ΤΟΥ ΜΕΣΟΛΟΒΙΟΥ
(SPLIT-BRAIN)**

Ενώ ήταν λοιπόν από καιρό γνωστή η ειδική αυτή λειτουργία του αριστερού εγκεφαλικού ημισφαιρίου, τίποτα δεν ήταν σαφές για τη σημασία και τις λειτουργίες του δεξιού εγκεφαλικού ημισφαιρίου. Το 1940, ο William Wagnen από το Rochester της Νέας Υόρκης πραγματοποίησε μια εγχείρηση, με την οποία έκοβε το μεσολόβιο, τον σύνδεσμο που ένωσε τα δύο εγκεφαλικά ημισφαίρια με σκοπό να θεραπεύσει μορφές επιληψίας που δεν υποχωρούσαν με φάρμακα. Η τεχνική αυτή στηριζόταν στην ιδέα ότι η εκφόρτιση μιας επιληπτικής εστίας στο ένα εγκεφαλικό ημισφαίριο θα παρεμποδίζετο στη διασπορά της στο άλλο εγκεφαλικό ημισφαίριο από την έλλειψη του μεσολοβίου.

Η εγχείρηση αυτή ονομάστηκε split-brain και εκτός από τα προσδοκώμενα θεραπευτικά αποτελέσματα οδήγησε στη διευκρίνιση των ρόλων των δύο ημισφαιρίων.

Η εγχείρηση επαναλήφθηκε από τους Philip Vogel και Joseph Bogen, το 1960, σε ασθενείς του WHITE MEMORIAL MEDICAL CENTER του Los Angeles, τους οποίους μελέτησε ο Roger Sperry με τους συνεργάτες του που ήδη είχαν κάνει μελέτες σε πειραματόζωα με διατομή του μεσολοβίου στην δεκαετία του 1950.

Από τους πιο διάσημους μελετητές ασθενών split-brain υπήρξαν οι Cazzaniga, LeRoux, Levy και Zaidel. Ο Sperry πήρε το βραβείο Νόμπελ το 1981 για τις σχετικές του μελέτες.

ΠΡΩΤΕΣ ΕΝΔΕΙΞΕΙΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΕΣ ΤΩΝ ΕΓΚΕΦΑΛΙΚΩΝ ΗΜΙΣΦΑΙΡΙΩΝ

Η εγχείρηση αυτή προκαλούσε το διαχωρισμό και απομόνωση των εγκεφαλικών ημισφαιρίων μεταξύ τους και ενώ η αδρή παρατήρηση των ασθενών αυτών δεν έδειξε σημαντική αλλοίωση στην καθημερινή τους συμπεριφορά, ορισμένες τεχνικές που επινοήθηκαν για τη μελέτη καθενός ημισφαιρίου χωριστά αποκάλυψαν τις σημαντικές ειδικές λειτουργίες τους.

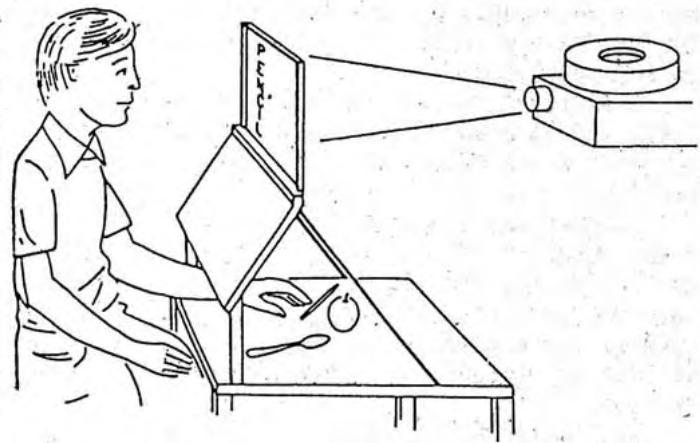
Διαπιστώθηκε, ότι το αριστερό εγκεφαλικό ημισφαίριο δεν είναι μόνο το κέντρο του λόγου, αλλά και το κέντρο της λογικής σκέψης, αυτής που γίνεται με ανάλυση, με χρονική σειρά και με βαθμιαία πρόοδο από το ένα στοιχείο στο άλλο. Τα στοιχεία αυτά ακριβώς που αποτελούν τη βάση της γλώσσας.

Το δεξιό εγκεφαλικό ημισφαίριο που ήταν προηγουμένως άγνωστο και μυστηριώδες αποκάλυφθηκε, ότι είναι το κέντρο της αναγνώρισης πολύπλοκων γεωμετρικών σχημάτων και της αντίληψης των σχέσεων μεταξύ των στοιχείων σε ένα χώρο δις ή τρις διάστατο, με σκοπό να γεννηθεί μια ολοκληρωμένη νοητική εικόνα (Zaidel 1984). Τούτο σημαίνει, ότι με το δεξιό εγκεφαλικό ημισφαίριο αναγνωρίζουμε ένα πρόσωπο στο πλήθος, κινούμεθα στο χώρο, σχεδιάζουμε, ζωγραφίζουμε και πραγματοποιούμε κάθε τι που απαιτεί συνθετική σκέψη και ολιστική αντίληψη.

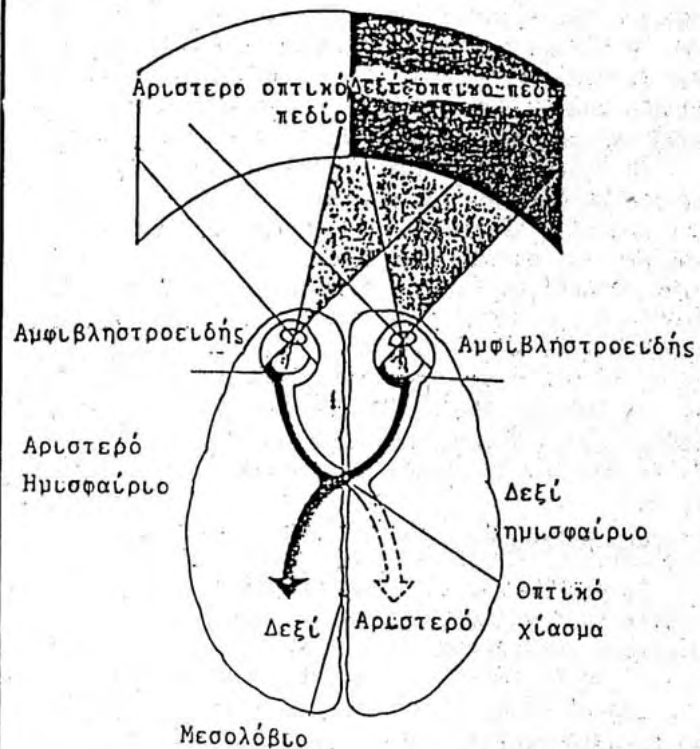
ΕΙΔΙΚΕΣ ΔΟΚΙΜΑΣΙΕΣ ΜΕΛΕΤΗΣ ΤΩΝ ΗΜΙΣΦΑΙΡΙΩΝ

Σε μια δοκιμασία ζητήθηκε από ασθενείς με split-brain να αντιγράψουν ένα σχήμα πρώτα με το αριστερό και έπειτα με το δεξιό χέρι. Τα αποτελέσματα έδειξαν ότι με το αριστερό χέρι (άρα δεξιό εγκεφαλικό ημισφαίριο) μπορούσαν να αντιγράψουν τα σχήματα σχετικά καλά αλλά με το δεξιό χέρι (ά-

ρα αριστερό εγκεφαλικό ημισφαίριο) η επίδοση των ασθενών αυτών ήταν πολύ φτωχή. Τα αντίθετα αποτελέσματα ελήφθησαν, όταν εξητήθη από τους ασθενείς να αντιγράψουν κείμενα (Bogen 1969). Το ίδιο συνέβαινε και στην αναγνώριση αντικειμένων, όταν προβαλλόταν ένα όνομα στο ένα μισό του οπτικού πεδίου (άρα αντιληπτό στο αντίπλευρο εγκεφαλικό ημισφαίριο - Εικ. 3), όπου διαπιστώθηκε ότι ο ασθενής αναγνώριζε με την ψηλάφηση κάθε αντικείμενο ανάμεσα σε άλλα κρυμμένα από την όραση όταν το όνομά του προβαλλόταν στο αριστερό μισό της οθόνης (δηλαδή αριστερό μισό του οπτικού πεδίου, όπως δείχνει η Εικόνα 4).

Εικόνα 3: Το κλασικό πείραμα "split brain". Ενώ το άτομο παρατηρεί ένα σημείο στο κέντρο της οθόνης, μια λέξη ή εικόνα προβάλλεται στη μια πλευρά της οθόνης μόνο. Στο παράδειγμα μόνο το δεξιό ημισφαίριο του ασθενούς θα δει τη λέξη pencil (μολύβι). Έτσι λεκτικά δεν μπορεί να υποδείξει αυτή που είδε, αλλά το αριστερό χέρι του θα μπορέσει να επιδείξει το μολύβι ανάμεσα στα αντικείμενα. (Εκ του Thomas R. Blakeslee: The right brain, 1980).

Σε μια ασθενή προβλήθηκε στο αριστερό μισό οπτικό πεδίο (άρα δεξιό ημισφαίριο) η εικόνα γυμνής γυναίκας (Sperry 1968). Η ασθενής χαμογέλασε και κοκκίνισε από ντροπή χωρίς να μπορεί να εξηγήσει γιατί. Έτσι αποδεικνύεται ότι το δεξιό εγκεφαλικό ημισφαίριο είναι ένας ολόκληρος κόσμος εμπειριών που δεν μπορούν όμως να εξωτερικευτούν με το λόγο, αν δεν μεταφερθούν μέσω του μεσολοβίου στο αριστερό ημισφαίριο, που έχει τη γλωσσική ικανότητα.

Σιγά-σιγά γινόταν αντιληπτό, ότι μέσα μας είχαμε δύο νοητικούς κόσμους ξεχωριστούς, που όμως τόσο στα φυσιολογικά άτομα όσο και στους ασθενείς με διατομή του μεσολοβίου (διακοπή, δηλαδή, της επικοινωνίας των δύο αυτών κόσμων) συνεργάζονται αρμονικά και δεν συγκρούονται. Υπενθυμίζουμε, ότι δεν παρατηρείται μεταβολή στην καθημερινή συμπεριφορά των ασθενών, όπως εξάλλου αναφέρεται και στις ανακοινώσεις των 25 περιστατικών τα οποία χειρουργήθηκαν πριν από το 1944 (Akelaits 1944). Εντούτοις, η προσεκτικότερη παρατήρηση που έγινε από κατοπινούς μελετητές έδωσε τα εξής καταπληκτικά στοιχεία: Ένας ασθενής βρήκε το αριστερό του χέρι να παλεύει με το δεξιό, όταν προσπαθούσε να βγάλει το παντελόνι του. Ο ίδιος άρρωστος με θυμό και βία άρπαξε την γυναίκα του με το αριστερό χέρι, ενώ το δεξιό χέρι άρπαζε το αριστερό για να το σταματήσει. Αρκετοί ασθενείς έβρισκαν δυσκολία να συνδιάσουν ονόματα με πρόσωπα, δηλαδή υπήρχε μια αποσύνδεση των λειτουργιών της απόδοσης ονόματος σ' ένα πρόσωπο (να κατονομάσει κανείς ένα πρόσωπο) του αριστερού εγκεφαλικού ημισφαιρίου από τις ικανότητες αναγνώρισης προσώπων του δεξιού ημισφαιρίου. Οι ασθενείς έβρισκαν επίσης μεγάλη δυσκολία στην επίλυση γεωμετρικών προβλημάτων.

ΤΟ ΔΕΞΙΟ ΗΜΙΣΦΑΙΡΙΟ ΕΙΝΑΙ ΚΕΝΤΡΟ ΤΩΝ ΟΝΕΙΡΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΥΠΟΣΥΝΕΙΔΗΤΟΥ;

Μια ενδιαφέρουσα παρατήρηση είναι, ότι οι ασθενείς έπαυαν να ονειρεύονται, γεγονός που έχει σχέση με τη λειτουργία δημιουργίας οπτικών παραστάσεων και εικόνων που αφορά το δεξιό ημισφαίριο, που όμως είναι αποκομμένο από το αριστερό ημισφαίριο, που έχει την ικανότητα λόγου, άρα και της περιγραφής των εικόνων.

Οι παρατηρήσεις αυτές, σε συνδιασμό και με εκείνες ασθενών με βλάβες σε κάθε ένα ξεχωριστό ημισφαίριο αλλά και ειδικά πειράματα σε φυσιολογικά άτομα, οδήγησαν σε καταπληκτικά συμπεράσματα. Υποστηρίζεται, ότι το δεξιό ημισφαίριο είναι το κέντρο των ονείρων αλλά και το υπόστρωμα του συναισθηματικού τόνου. Επίσης ταυτίζεται με το ασυνείδητο του Φρόυντ, όπου αποθηκεύονται οι φορτισμένες εμπειρίες μας και οι μνημονικές μας παραστάσεις.

Εικόνα 4: Οπτικές οδοί στα ημισφαίρια. Κάθε μισό οπτικό πεδίο προβάλλεται στα αντίπλευρα μισά του αμφιβληστροειδούς και εν συνεχεία μέσω των οπτικών νευρών και οπτικών χιασμάτων προβάλλεται στο αντίπλευρο εγκεφαλικό ημισφαίριο (στη συγκεκριμένη εικόνα το δεξιό μισό οπτικό πεδίο προβάλλεται στο αριστερό ημισφαίριο).

ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ ΑΦΑΙΡΕΣΗ ΤΟΥ ΗΜΙΣΦΑΙΡΙΟΥ - ΗΜΙΣΦΑΙΡΕΚΤΟΜΗ

Φαίνεται, ότι στον φυσιολογικό άνθρωπο το κάθε ημισφαίριο συνεργάζεται με το αντίθετό του, μπορεί όμως να αναστείλει τη λειτουργία του άλλου όταν κρίνει ότι μπορεί το ίδιο να επιληφθεί της συγκεκριμένης κατάστασης. Μπορεί και ολόκληρο ημισφαίριο να αφαιρεθεί χωρίς να γίνει αντιληπτό από τον ασθενή. Εάν αφαιρεθεί το δεξιό ημισφαίριο (όπως γίνεται σε περιπτώσεις αφαιρέσεως εκτεταμένων όγκων εντοπισμένων στο ένα ημισφαίριο - Gardner και συν. 1955) ο ασθενής καταλαβαίνει την ακριβή έννοια των λέξεων, αλλά δεν αντιλαμβάνεται τη μεταφορική σημασία και τον συμβολισμό. Οι ασθενείς επίσης παρουσιάζουν "ελάττωση της διαίσθησης, του συναισθηματικού ελέγχου, της πρωτοβουλίας, του δημιουργικού ιδεαλισμού και της φαντασίας". Καταλαβαίνουν π.χ. τις λέξεις σε μια παροιμία, αλλά δεν αντιλαμβάνονται την μεταφορική της σημασία. Επίσης, οι ασθενείς αυτοί χάνουν τον προσανατολισμό τους στο χώρο (να βρουν π.χ. το κρεβάτι τους επιστρέφοντας από το λουτρό ή να φορέσουν την πιτζάμα τους).

Το καταπληκτικότερο όμως ήταν ότι οι ασθενείς δεν αντιλαμβάνονταν τις δραματικές διαφορές, λες και το αριστερό εγκεφαλικό ημισφαίριο αγνοούσε την ύπαρξη του δεξιού.

Οι Austin και συν. (1974) αναφέρουν ότι εξέτελεσαν δεξιές ημισφαιρεκτομές με τοπική αναισθησία (διότι ο εγκεφαλικός ιστός ως γνωστόν δεν αισθάνεται πόνο) και κατά τη διάρκεια των εγχειρήσεων "η συζήτηση με τους ασθενείς διεξήχθη κανονικά χωρίς καμιά σημαντική αλλαγή στη συνείδησή τους".

Παρόμοιες παρατηρήσεις έχουμε και με την αφαίρεση του αριστερού ημισφαιρίου, όπου όμως οι ασθενείς χάνουν την ικανότητα της ομιλίας, διατηρούν όμως τη συνείδησή τους, τον συναισθηματικό τους τόνο και την εν γένει προσωπικότητά τους. Μάλιστα, ένας ασθενής ηλικίας 47 ετών παρουσίασε I.Q. (διανοητικό πηλίκο) μη-γλωσσικό βέβαια (non verbal) 110, πέντε μήνες μετά την αφαίρεση του αριστερού ημισφαιρίου (δηλαδή, ανήκε στο 25% του πληθυσμού σε νοημοσύνη μη στηριζόμενη στη γλώσσα - non verbal).

ΟΝΕΙΡΑ ΚΑΙ ΨΕΥΔΑΙΣΘΗΣΕΙΣ ΜΕΤΑ ΑΠΟ ΗΛΕΚΤΡΙΚΟ ΕΡΕΘΙΣΜΟ ΔΕΞΙΟΥ ΗΜΙΣΦΑΙΡΙΟΥ

Όσον αφορά τη σημασία του δεξιού ημισφαιρίου στα όνειρα αναφέρουμε τις εργασίες του Καναδού νευροχειρουργού Wilder Penfield -1959 και 1975), ο οποίος σε εγχειρήσεις στον εγκέφαλο με τοπική αναισθησία (άρα με ασθενείς σε εγρήγορση) προκάλεσε ονειρικές καταστάσεις και ψευδαισθήσεις μετά από ηλεκτρικό ερεθισμό του δεξιού ημισφαιρίου.

ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΕΡΓΑΣΙΕΣ ΣΧΕΤΙΚΕΣ ΜΕ ΤΑ ΟΝΕΙΡΑ

Οι Austin (1971) και Bakan (1976) διαπίστωσαν ότι: α) άτομα με επιστημονικές επιδόσεις και ιδιαίτερα λογικά χαρακτηριστικά περιγράφουν λιγότερο τα όνειρά τους (65%) εν αντιθέσει προς τα άτομα με καλλιτεχνικές κλίσεις (95,2%) και β) Τα όνειρα στην αρχή της νύχτας έχουν περιορισμένες γλωσσικές δραστηριότητες (30%), ενώ αυξάνουν όσο προχωρεί η νύχτα για να γίνουν 100% προ της εγρήγορσης. Επίσης, η ανάμνηση του ονείρου αυξάνει από το 20% στην αρχή της νύχτας σε 80% πριν από

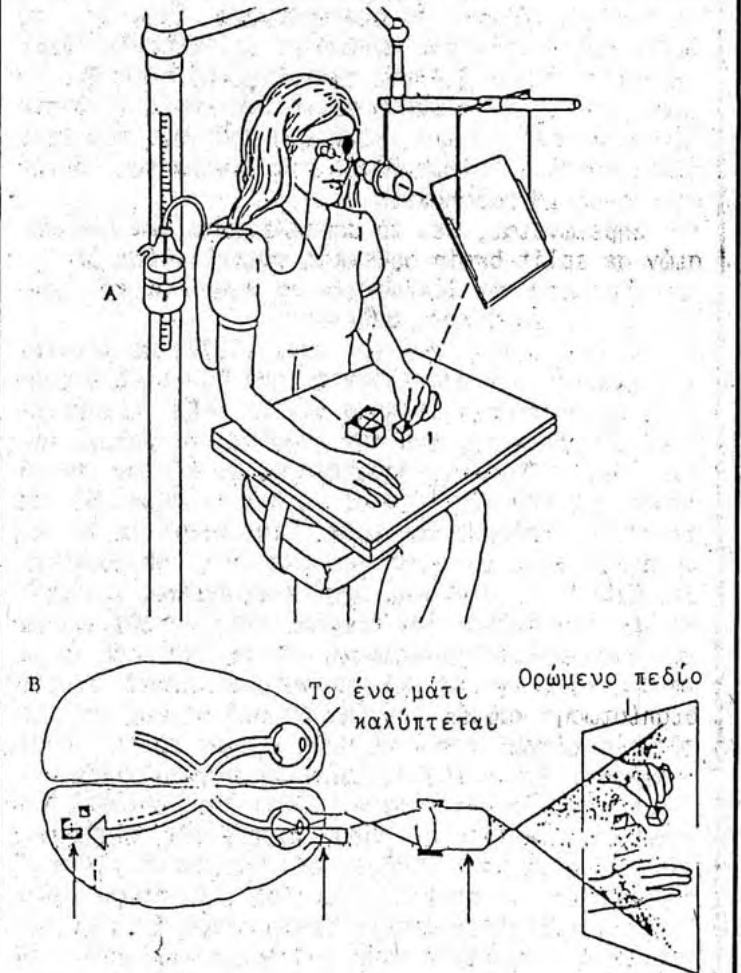
την εγρήγορση. Αυτά επιβεβαιώνονται και από την δραστηριότητα των ΗΕΓραφημάτων (με επικράτηστο ένα ή το άλλο ημισφαίριο).

Οι παρατηρήσεις αυτές δείχνουν, πως τα όνειρα έχουν δεξιοημισφαιρικά χαρακτηριστικά στην αρχή της νύχτας και αποκτούν πολλά αριστεροημισφαιρικά στοιχεία πριν από την εγρήγορση, για να ετοιμάσουν το άτομο για την εγρήγορση, οπότε το αριστερό ημισφαίριο αναλαμβάνει τον έλεγχο της συνείδησης.

ΚΛΑΣΣΙΚΕΣ ΔΟΚΙΜΑΣΙΕΣ ΣΕ ΑΣΘΕΝΕΙΣ SPLIT-BRAIN

Για να ολοκληρώσουμε τα πειράματα στους ασθενείς με split-brain, πρέπει να αναφέρουμε τις εξής σπουδαίες έρευνες:

α) του Zaidel (1975), που εφάρμοσε μια τεχνική, γνωστή με το όνομα φακοί επαφής Z (Εικόνα 5)

Η εικόνα προβάλλεται μόνο στο ένα ημισφαίριο, ακόμα και αν το άτομο μπορεί να περιστρέψει παντού το βλέμμα του.

Ο Z-φακός επιτρέπει στην εικόνα να προβληθεί στο ένα μισό του αμφιβληστροειδούς.

Το τηλεσκόπιο ελαττώνει το ορώμενο πεδίο στη μικρή εικόνα που προβάλλεται στην επιφάνεια των φακών επαφής.

Εικόνα 5: Οι Z-φακοί. Η σχετική διάταξη επιτρέπει στην όραση του ασθενή να πλαγιώνεται στο ένα ημισφαίριο. Το ένα μάτι καλύπτεται και η εικόνα προβάλλεται μόνο στο ένα μισό του αμφιβληστροειδούς. (Εκ του Springer & Deutch "Left brain-right hand.")

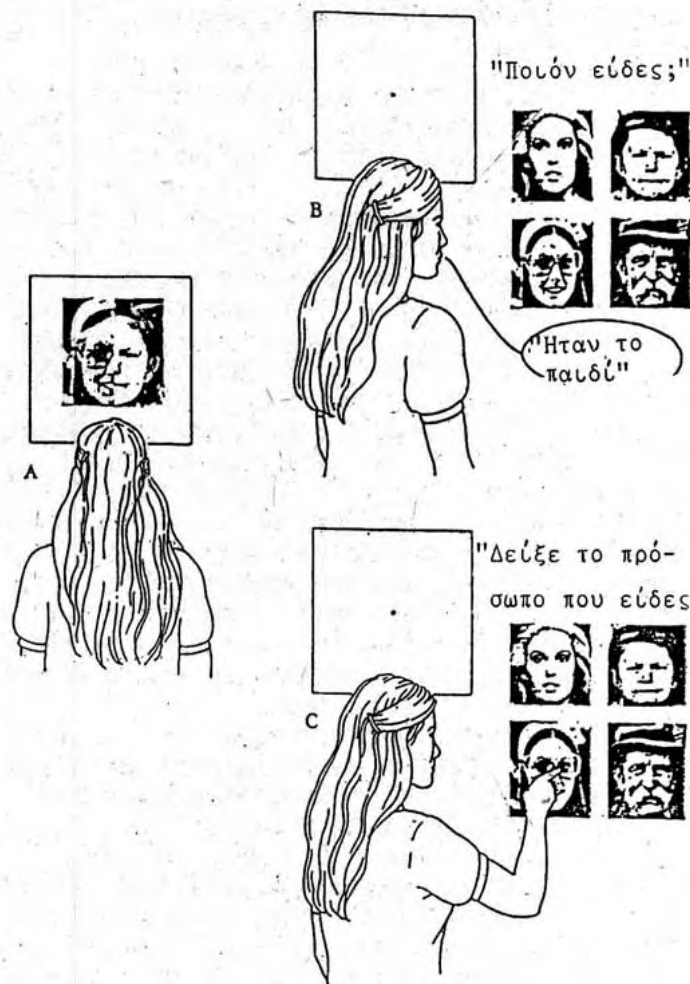
οι οποίοι επιτρέπουν στον ασθενή να κινεί ελεύθερα τους οφθαλμούς και να παρατηρεί το αντικείμενο όση ώρα επιθυμεί, ενώ στην κλασσική δοκιμασία η προβολή εικόνας στην οθόνη γινόταν στιγμιαία ανά 100-200 millisecond, για να προλαμβάνονται οι κινήσεις του οφθαλμού. Επίσης επιτρέπουν την προβολή του αντικειμένου στο ένα μισό του αμφιβληστροειδούς, άρα στο ένα εγκεφαλικό ημισφαίριο. Ο ασθενής βασικά υποβαλλόταν σε δύο δοκιμασίες: 1. άκουγε μια λέξη και εν συνεχεία του προβάλλονταν μέσω του φακού Z τρεις λέξεις και έπρεπε να διαλέξει τη σωστή. 2. του δίδονταν οδηγίες για κατασκευές π.χ. βάλε το κίτρινο τετράγωνο κάτω απ' το πράσινο κύκλο. Εδώ πάλι η οδηγία εδίδετο προφορικά σε κάθε εγκεφαλικό ημισφαίριο μέσω του φακού Z. Πρέπει να σημειωθεί, ότι τα ακουστικά ερεθίσματα από κάθε αυτί προβάλλονται και στα δύο ημισφαίρια και οι φακοί Z εντοπίζουν τις απαντήσεις σε ένα ημισφαίριο. Τα συμπεράσματα ήταν ότι το δεξιό ημισφαίριο του ασθενή με split-brain έχει ικανότητα στο λεξιλόγιο φυσιολογικού παιδιού 10 ετών, ενώ στην κατασκευαστική δοκιμασία το αποτέλεσμα μοιάζει με την ικανότητα ασθενούς που έχει πάθει αφασία, δηλαδή βλάβη στα κέντρα του λόγου στο αριστερό ημισφαίριο.

Σημειώνεται, ότι τα αποτελέσματα των δοκιμασιών σε split-brain ασθενείς συγκρίνονταν με τα αποτελέσματα των δοκιμασιών σε φυσιολογικά παιδιά και σε αφασικούς ασθενείς.

β) της Jerre Levy και συν. (1972) με χειμερινές εικόνες που αποτελούνται από δύο μισά διαφορετικών προσώπων (εικόνα 6). Η λέξη χειμερινή εικόνα προέρχεται από την χίμαιρα, το μυθικό σύνθετο ζώο. Ο ασθενής παρατηρούσε το κέντρο της εικόνας και του ζητείτο α) να πει τι είδε, β) να δείξει το πρόσωπο που είδε. Όταν ζητείτο να πει τι είδε έλεγε το μισό πρόσωπο που προβαλλόταν στο δεξιό ημισφαίριο, αφού συνελάμβανε την εικόνα και την έβλεπε σαν σύνολο. Αυτά συνέβαιναν χωρίς αντίφαση. Η συμπλήρωση της εικόνας από τα μισά από κάθε εγκεφαλικό ημισφαίριο χωρίς σημεία διαπίστωσης καμιάς αντίθεσης από μέρους του ασθενούς εξηγεί γιατί οι ασθενείς με split brain αναφέρουν ότι ο κόσμος φαίνεται φυσιολογικός.

γ) της Doreen Kimura (1966) στο Montreal Neurological Institute, όπου παρουσίαζε σύγχρονες λέξεις σε γρήγορη διαδοχή στα δύο αυτιά (διχασμένη ακρόαση - dichotic listening). Τα άτομα αναγνωρίζουν στο δεξιό αυτί γρηγορότερα απ' ό,τι στο αριστερό (ασυμμετρία υπέρ του δεξιού αυτιού). Εν αντιθέσει προς τα μάτια, όπου κάθε μισό οπτικό πεδίο προβάλλεται στο αντίπλευρο ημισφαίριο, τα αυτιά στέλνουν πληροφορίες και στα δύο εγκεφαλικά ημισφαίρια. Άρα και αν ακόμα το κέντρο του λόγου είναι στο ένα ημισφαίριο (όπως και είναι στο αριστερό) δεν πρέπει να υπάρχει θεωρητική ασυμμετρία διότι κάθε αυτί έχει σύγχρονη προσπέλαση και στα δύο ημισφαίρια.

Η ερμηνεία που πρότεινε είναι ότι οι ομόπλευρες προβολές από το αυτί στον εγκέφαλο είναι ασθενέστερες από τις αντίπλευρες. Όταν δύο διαφορετικά ερεθίσματα παρουσιάζονται συγχρόνως σε κάθε αυτί (διχασμένη ακρόαση) η διαφορά στην ένταση των νευρικών οδών (ομοπλευρών ασθενέστερων-αντιπλευρών ισχυρότερων) οδηγεί στην καταστολή των ασθενών ομοπλευρών και στην επικράτηση μόνο των αντιπλευρών. Άρα, τα ερεθίσματα από το δεξί αυτί πάνε στο αριστερό ημισφαίριο (γλωσσικό κέντρο, ά

Εικόνα 6: Δοκιμασίες με χειμερινά πρόσωπα σε ασθενείς με split-brain. Α. Ζητείται από το άτομο να δει μια εικόνα. Του λένε να συγκεντρώσει το βλέμμα στο κέντρο και κατόπιν προβάλλεται μια μικτή εικόνα. Ζητείται από το άτομο να αναγνωρίσει την εικόνα που είδε είτε Β προφορικά είτε C δείχνοντας με το ένα ή το άλλο χέρι. Οι split-brain ασθενείς δεν φαίνεται να αναγνωρίζουν, ότι οι χειμερινές εικόνες δεν είναι ορθές ή αντιφατικές. Όταν ερωτηθούν να προφέρουν την απάντηση επιλέγουν την εικόνα που έχει γίνει με το μισό δεξιό οπτικό πεδίο. (Εκ του Springer & Deutch, "Left brain-right brain", W.H. Freeman and Company (1981))

ρα και γρηγορότερη αναγνώριση και έκφραση) από ό,τι από το αριστερό αυτί στο δεξιό ημισφαίριο (σιωπηλό) απ' όπου η πληροφορία πρέπει να μεταφερθεί μέσω του μεσολοβίου στο αριστερό ημισφαίριο για να αναγνωρισθεί τελικά (σαφώς μακρύτερος δρόμος).

Στη διχασμένη ακρόαση μελωδιών, το αριστερό αυτί υπερτερεί έναντι του δεξιού. Σε ασθενείς με split-brain οι ομόπλευρες και αντίπλευρες οδοί από κάθε αυτί παραμένουν ακέραίες (διότι περνούν πιο χαμηλά από το μεσολόβιο που έχει κοπέλι). Έτσι, κάτω από συνθήκες διχασμένης ακρόασης οι ομόπλευρες οδοί αναστέλλονται, μένουν οι αντίπλευρες, έτσι ώστε από το δεξιό αυτί αντιλαμβάνονται τις πληροφορίες που πηγαίνουν κατευθείαν στο α-

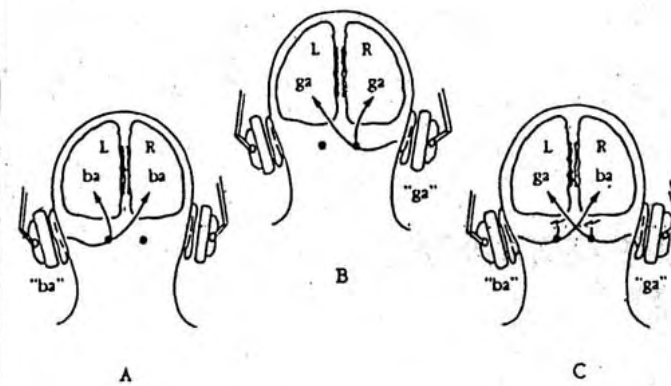
ριστερό ημισφαίριο, ενώ από το αριστερό αυτί οι πληροφορίες πάνε στο δεξιό ημισφαίριο, (όπου βέβαια αναγνωρίζονται) αλλά πια δεν έχουν και την ικανότητα να μεταφερθούν στο αριστερό ημισφαίριο (όπου είναι το κέντρο λόγου) μέσω του μεσολοβίου το οποίο είναι ήδη κομμένο.

Συνεπώς, οι split-brain ασθενείς παρουσιάζουν απλή έξαρση της ασυμμετρίας των φυσιολογικών ατόμων υπέρ του δεξιού αυτιού.

ΒΛΑΒΕΣ ΕΓΚΕΦΑΛΙΚΩΝ ΗΜΙΣΦΑΙΡΙΩΝ ΚΑΙ ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ

Για να συμπληρώσουμε την εικόνα των ειδικών λειτουργιών καθενός ημισφαιρίου όπως αποκαλύπτεται από τη μελέτη ασθενών με διάφορες βλάβες στο εγκέφαλο θα αναφέρουμε και τις πιο κάτω εργασίες

Ο Gardner (1974) αναφέρει την περίπτωση ερασιτέχνη μουσικού που είχε όγκο στο δεξιό εγκεφαλικό ημισφαίριο. Ο ασθενής αυτός μπορούσε να διαβάσει μουσική αλλά είχε χάσει την ικανότητα να τραγουδά και να παίζει πιάνο από μνήμης.

Εικόνα 7: Διχασμένη ακρόαση (dichotic listening) σε split-brain ασθενείς. Α.Β. Προβολές από το ένα αυτί λειτουργούν όπως και σε φυσιολογικά άτομα. Επειδή οι ομόπλευρες και οι αντίπλευρες νευρικές οδοί είναι άθικτες από την τομή του μεσολοβίου (split-brain) ο ασθενής μπορεί να αναφέρει ορθά ένα μήνυμα σε οποιοδήποτε αυτί. C. Σε διχασμένη ακρόαση, οι ομόπλευρες νευρικές οδοί αναστέλλονται (όπως και σε φυσιολογικά άτομα), αλλά το "ba" δεν είναι προσιτό στο αριστερό ημισφαίριο (γλωσσικό) διότι οι σύνδεσμοι είναι κομμένοι. Μόνο το "ga" αναφέρεται (πλεονέκτημα του δεξιού αυτιού).

Στα τελευταία χρόνια έχουν μελετήσει τα ψυχικά νοσήματα σε σχέση με βλάβες του εγκεφάλου. Οι πρώτες ενδείξεις είναι ότι παθήσεις του σχιζοφρενικού τύπου είναι συχνότερες σε βλάβες του αριστερού ημισφαιρίου, ενώ συναισθηματικές παθήσεις (π.χ. κατάθλιψη) είναι συχνότερες σε βλάβες του δεξιού ημισφαιρίου. Αυτό αναμένεται από το είδος των λειτουργιών, που εκτελεί κάθε ημισφαίριο.

Οι διαταραχές της σκέψης και οι παρανοϊκές ιδέες είναι συμπτώματα της σχιζοφρένειας και αναμένεται να σχετίζονται με το αριστερό ημισφαίριο όπου είναι το κέντρο λόγου και αναλυτικής σκέψης

Οι διαταραχές του συναισθήματος όπως η κατάθλιψη αναμένεται να σχετίζονται με το δεξιό ημισφαίριο που ελέγχει, όπως αναφέρθηκε πιο πάνω, τον συναισθηματικό τόνο.

Ο Pierre Flor-Henry (1969) παρουσίασε ενδείξεις των σχέσεων των ημισφαιρίων με τις ψυχικές παθήσεις από ασθενείς με κροταφική επιληψία (επιληψία που ξεκινά από την εντοπισμένη βλάβη στον δεξιό ή αριστερό κροταφικό λοβό). Σε 50 ασθενείς με ψυχωτικά φαινόμενα και 50 ασθενείς χωρίς ψυχωτικά φαινόμενα διαπίστωσε, ότι όταν η εληπτική εστία ήταν στον αριστερό κροταφικό λοβό τα ψυχωτικά φαινόμενα ήταν συχνότερα.

Οι Walker και Jablon (1961) μελέτησαν τα αποτελέσματα κρανιοεγκεφαλικού τραυματισμού σε πολεμιστές του Β' Παγκοσμίου Πολέμου. Οι τραυματίες με αφασικές διαταραχές (δηλαδή διαταραχές του λόγου από βλάβες του αριστερού ημισφαιρίου) είχαν συχνότερα ψυχωτικά φαινόμενα στα ψυχολογικά τεστ (MMPI - Minnesota Multiphasic Personality Inventory) απ' ό,τι τραυματίες χωρίς αφασικές διαταραχές.

Επίσης υπάρχει ένδειξη, ότι το μονόπλευρο ηλεκτροσόκ (όταν το ηλεκτρόδιο τοποθετείται μοναχά στον δεξιό κρόταφο, δηλαδή δεξιό ημισφαίριο) είναι αποτελεσματικότερο στην θεραπεία της κατάθλιψης απ' ό,τι στο αριστερόπλευρο ή το αμφιτερόπλευρο.

Τέλος, πρέπει να αναφερθεί το neglect-syndrom, κατά το οποίο οι ασθενείς με εκτεταμένες βλάβες στη βρογματοϊνιακή περιοχή του δεξιού ημισφαιρίου αγνοούν τελείως το αριστερό ήμισυ του σώματός τους και ό,τι υπάρχει στο αριστερό ήμισυ του χώρου (συμπεριφέρονται σαν να μην υπάρχει το αριστερό ήμισυ του περιβάλλοντος χώρου).

Η Brenda Milner (1965 και 1971), σχετίζοντας βλάβες του εγκεφάλου με εκτέλεση ορισμένων εργασιών, αναφέρει ότι η "αναγνώριση του μουσικού τόνου βρίσκεται στο δεξιό ημισφαίριο".

Ο Luria (1966) αναφέρει, ότι η μαθηματική σκέψη εδράζεται στο αριστερό ημισφαίριο. Ο Sagan (1977) γράφει, ότι η ποίηση βρίσκεται στο δεξιό ημισφαίριο και ότι ασθενείς με βλάβη του αριστερού ημισφαιρίου (δηλαδή, με ακέραιο μόνο το δεξιό ημισφαίριο) αρχίζουν να γράφουν ποιήματα ("καθαρή ποίηση", όπως λέει), χωρίς να μπορούν να κάνουν ομοιοκαταληξίες.

Μετά τις πιο πάνω έρευνες που έγιναν σε ασθενείς με βλάβες του εγκεφάλου (διατομή του μεσολοβίου ή εντοπισμένες βλάβες στα ημισφαίρια) έλθουμε σε έρευνες σε φυσιολογικά άτομα που αποσκοπούν στην αποκάλυψη των λειτουργιών καθενός ημισφαιρίου.

Συνέχεια στο επόμενο

**ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ, ΦΑΝΤΑΣΤΙΚΑ, ΦΑΝΤΑΣΜΑΓΟΡΙΚΑ ΚΑΤΟΡΘΩΜΑΤΑ
ΜΑΖΙ ΜΕ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΜΟΥΣ, ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΕΙΣ
ΚΑΙ ΠΡΟΕΚΤΑΣΕΙΣ!**

«ΠΡΩΤΟ» ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΠΟΛΕΜΙΚΩΝ ΤΕΧΝΩΝ!

**ΜΙΑ ΔΙΟΡΓΑΝΩΣΗ ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ ΣΦΕΤΑ
ΠΟΥ ΠΕΡΑΣΕ ΑΚΡΟΒΑΤΙΚΑ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ
ΤΩΝ ΜΑΧΗΤΙΚΩΝ ΤΕΧΝΩΝ**

ΑΛΛΑ ΓΙΑΤΙ «ΠΡΩΤΟ»;

**ΟΠΩΣ ΤΟ ΕΙΔΑΝ ΘΕΑΤΕΣ ΚΑΙ ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΝΤΕΣ
ΚΑΙ ΟΠΩΣ... ΔΕΝ ΤΟ ΕΙΔΑΜΕ ΕΜΕΙΣ!**

Από τα έντυπα του Φεστιβάλ

Η ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ
ΠΡΙΝ ΤΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ

ΤΙ: ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΠΟΛΕΜΙΚΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΠΟΤΕ: ΚΥΡΙΑΚΗ 10 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1985 7.30 Μ.Μ.
ΠΟΥ: ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ ΜΕΓΑΛΗ ΒΡΕΤΑΝΙΑ

Το ΠΡΩΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΠΟΛΕΜΙΚΩΝ ΤΕΧΝΩΝ θα γίνει στις 10 Νοεμβρίου στις 7.30 μ.μ. στο Ξενοδοχείο ΜΕΓΑΛΗ ΒΡΕΤΑΝΙΑ, με πρωτοβουλία του κ. ΓΙΩΡΓΟΥ ΣΦΕΤΑ (Μαύρη Ζώνη, 3 νταν) της Αγγλικής Ομοσπονδίας Πολεμικών Τεχνών με διεθνή φήμη και πείρα στην οργάνωση τέτοιων εκδηλώσεων.

Καιρός ήταν πια να φορέσει και το ΚΑΡΑΤΕ το σμόκιν του και να δεξιωθεί τους φίλους του κάτω από το φως των πολυελαίων περιτριγυρισμένο από μπουφές φορτωμένους με κάθε λογής εδέσματα, βελούδινα καναπέδες και πολυθρόνες και τοίχους με χρυσές ταπεσαρίες.

Επιδείξεις πολεμικών τεχνών όπως ΚΑΡΑΤΕ, ΚΟΥΝ ΓΚ-ΦΟΥ, ΤΖΟΥΝΤΟ, ΤΑΕΚΒΟΝ-ΝΤΟ, ΤΑΝΓΚΣΟΥ-ΝΤΟ, ΦΟΥΛ ΚΟΝΤΑΚΤ, ΝΙΖΟΥΤΣΟΥ θα γίνουν από Ασιάτες, Αμερικάνους, Ευρωπαίους, καθώς και Έλληνες ΜΑΣΤΕΡ του είδους. Όλοι αυτοί θα συγκεντρωθούν στην προαναφερόμενη ημερομηνία για να μας δώσουν μια γεύση των ικανοτήτων τους και των δυνατοτήτων τους.

ΚΑΙ ΓΙΑ ΠΡΩΤΗ ΦΟΡΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ, ο παγκόσμιος πρωταθλητής του Καράτε και θεμελιωτής του ΦΟΥΛ ΚΟΝΤΑΚΤ και τώρα κινηματογραφικός αστέρας ΤΖΟΕ

ΛΙΟΥΙΣ, ο πατέρας του μοντέρνου επαγγελματικού Καράτε, προσκαλεσμένος μας κατευθείαν από τις Ηνωμένες Πολιτείες για να λάβει μέρος στο ΠΡΩΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΠΟΛΕΜΙΚΩΝ ΤΕΧΝΩΝ ειδικά για ΣΑΣ.

Το θέαμα που θα παρακολουθήσουμε εκτός του ότι θα είναι κάτι νέο για τα Ελληνικά δεδομένα θα μας δώσει και μια γεύση για το τι είναι αυτές οι πολεμικές τέχνες, ποιες είναι οι ομοιότητες και οι διαφορές τους, πού αποσκοπούν και τι είδους άνθρωποι είναι αυτοί που καταπιάνονται με αυτές και γιατί.

Και όλα αυτά θα τα δούμε σε δύο ώρες που είναι αρκετές για να μας ξεκουράσουν, να μας διασκεδάσουν και να μας συναρπάσουν με πράγματα που δεν έχουμε δει ποτέ πριν.

Το θέαμα τελικά θα είναι φαντασμαγορικό, αλλά θα οδηγεί στην απλότητα, θα είναι επιθετικό αλλά θα προπαγανδίζει την ΕΙΡΗΝΗ. Όλα αυτά θα ήταν αδύνατο να πραγματοποιηθούν χωρίς την ενεργό συμπαράσταση των εταιριών κτλ. κτλ., τους οποίους και ευχαριστούμε ιδιαίτερα.

Πιστεύουμε, ότι το πρώτο ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΠΟΛΕΜΙΚΩΝ ΤΕΧΝΩΝ που σας παρουσιάζουμε στις 10 Νοεμβρίου του '85 θα είναι ένα από τα πιο, αν όχι το πιο θεαματικό, το πιο φαντασμαγορικό και το καλύτερο γεγονός του είδους της τελευταίας δεκαετίας.

Για περισσότερες πληροφορίες, επικοινωνήστε με τον κ. Γιώργο Σφέτα, τηλ. τάδε.

Ο ΠΡΟΛΟΓΟΣ ΣΤΟ ΕΙΔΙΚΟ
ΕΝΤΥΠΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ

Αν ρωτήσουν κάποιον, σχετικά με το αν του άρεσε ή όχι το ΦΕΣΤΙΒΑΛ μας και γιατί, αυτός ο κάποιος, πιστέψτε με, ασφαλώς δεν θα είμαι εγώ αλλά εσείς.

Και εμένα τον ίδιο άλλωστε δεν με ενδιαφέρει η δική μου γνώμη, αλλά απεναντίας μετράει και βαρύνει πάρα πολύ η δική σας και μάλιστα οποιονδήποτε από σας, ασχέτως αν είναι ενημερωμένος πάνω στις πολεμικές τέχνες ή όχι.

Όπως ακριβώς στο θέατρο της Επιδαύρου ή στο Φεστιβάλ κινηματογράφου της Θεσσαλονίκης ή των Καννών σπανίως ερωτάται ο σκηνοθέτης ή οι ηθοποιοί αν τους άρεσε το έργο που δημιούργησαν (μια τέτοια ερώτηση θα ήταν από αστεία και παράλογη μέχρι προσβλητική) ή ακόμα στο σαλόνι της Φραγκφούρτης δεν είναι ο κύριος Πεζώ, ο κύριος Ρενώ ή ο κύριος Πόρσε αυτός που ερωτάται αν του άρεσουν τα μοντέλα που ο ίδιος παράγει, αλλά το κοινό το ίδιο κρίνει και αποφασίζει, βγάζει ετυμηγορία και ή δέχεται ή απορρίπτει, γι' αυτό λοιπόν ο καθρέφτης πάνω στον οποίο κοιτάζουμε τα πρόσωπά μας όλοι εμείς απόψε, είστε εσείς και μόνο εσείς. Η επιτυχία μας εξαρτάται βέβαια από μας, από τη δικιά μας τη δουλειά κι επιμέλεια, αλλά έχει νόημα, σάρκα και οστά, μόνο μέσα από τη δική σας ευχαρίστηση κι ικανοποίηση.

Και πιστέψτε μας, δουλέψαμε πάρα πολύ και για αρκετό χρόνο, γι' αυτή ακριβώς την τέρψη κι ικανοποίησή σας.

Εγώ, προσωπικά, θέλησα ώστε το αποψινό μας ΣΟΥΓ να είναι κάτι που όμοιό του δεν θα είχε ξαναπαρουσιαστεί στην Ελλάδα.

Θα επιθυμούσα μάλιστα να σας επιστήσω τη προσοχή στο γεγονός, ότι ένα τέτοιο εγχείρημα απαιτεί το λιγότερο 7-8 μηνών λεπτομερή και φροντισμένη προετοιμασία.

Οι επαφές του διοργανωτή - συντονιστή με τους διάφορους Έλληνες μαστέρες, τα τηλέφωνα και η αλληλογραφία με τους μαστέρες που έρχονται από το εξωτερικό, το κλείσιμο των διάφορων συμφωνιών κατόπιν η καθ'εαυτού τεχνική και καλλιτεχνική επιμέλεια με τους σχεδιαστές, τους μακετίστες, τυ-

Αυτά από τα έντυπα πριν και μετά το Φεστιβάλ. Ας δούμε τώρα μια περιγραφή του Φεστιβάλ από ένα "ρομαντικό" των Μαχητικών Τεχνών (που ποτέ δεν έκανε τίποτα, αλλά "όλα τα ξέρει" και παντού χώνεται).

Από τον Πάνο Αργύρη

ΤΖΟΕ ΛΙΟΥΙΣ

Ο ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΠΡΩΤΑΘΛΗΤΗΣ ΤΟΥ ΦΟΥΛ-ΚΟΝΤΑΚΤ
ΚΑΡΑΤΕ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Είναι γεγονός: Ο Παγκόσμιος Πρωταθλητής και δημιουργός του ΜΟΝΤΕΡΝΟΥ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΥ ΚΑΡΑΤΕ γνωστό ως ΚΑΡΑΤΕ ΦΟΥΛ ΚΟΝΤΑΚΤ (= πλήρους επαφής), Τζόε Λιούις, ήρθε στην Ελλάδα.

πογράφους και εκτυπωτές οφφ-σες, ηλεκτρολόγους, ξυλουργούς, σιδεράδες, διαφημιστές, τεχνικούς δημοσιογράφους, φωτογράφους, διακοσμητές κι όλο το απαραίτητο προσωπικό που θα στήσει τη σκηνή και θα δημιουργήσει την ατμόσφαιρα.

Μεγάλο μπράβο και συνάμα εγκάρδιο ευχαριστώ θέλω να εκφράσω στους ίδιους τους αθλητές και τους εκπαιδευτές τους, που όπως και να το κάνουμε, αν εγώ, τυπικά και τελείως σχηματικά μπορώ να θεωρηθώ η "ψυχή" του ΦΕΣΤΙΒΑΛ σαν εμπνευστής-διοργανωτής που είμαι, αυτοί τότε είναι, αναμφισβήτητα και με το σπαθί τους, το "σώμα" του.

Τέλος, άφησα τελευταία μια σπουδαία κατηγορία ανθρώπων, όχι διότι η συμβολή τους ήταν η ιεραρχικά λιγότερο σπουδαία, απεναντίας μάλιστα ήταν η πιο ζωτική, και συγκεκριμένα ήταν αυτή, η οποία μας επέτρεψε να προχωρήσουμε και να κάνουμε τις σκέψεις μας πράξεις, να υλοποιήσουμε τα όνειρά μας και τις προσδοκίες μας και να παρουσιάσουμε απόψε εδώ μπροστά σας με σκοπό την ενημέρωσή σας πάνω στον τομέα των πολεμικών τεχνών, αλλά και την ταυτόχρονη διασκέδασή σας.

Αυτή λοιπόν η κατηγορία ανθρώπων είναι οι Sponsors (χρηματοδότες) μας, είναι δηλαδή όπως θα λέγαμε ξεκάθαρα και έξω από τα δόντια το "αίμα" της αποψινής εκδήλωσής μας.

Είναι αυτοί που ευγενώς προσφερθέντες ανέλαβαν όλα τα έξοδα, από την αρχή μέχρι το τέλος χωρίς τους οποίους όπως καταλαβαίνετε τίποτα δεν θα ήταν δυνατό.

Αυτοί είναι LOWENBRAU, SEALAN SPORTS WEAR, PLAYBOY, THOMSON HOLIDAYS, YAMAHA, BIC, COCA COLA METAXA, ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ ΚΑΛΥΝΤΙΚΑ και πάνω απ' όλα τον κύριο Δοξιάδη της Μεγάλης Βρεταννίας, ενός θρυλικού πια ξενοδοχείου που το όνομά του και μόνο είναι συνώνυμο με ποιότητα, παράδοση κι αρχοντιά.

Θα ήθελα επίσης να ευχαριστήσω τη γυναίκα μου για την συμπαράστασή της στις προσπάθειές μου, το γιό μου, για την αγάπη και την πρόοδο που δείχνει στο άθλημά μου, στο άθλημά μας, και τέλος το συνεργάτη μου Δήμο Τζαμαλούκα για τις πολύτιμες συμβουλές του και τη βοήθεια που μου προσέφερε για την πραγματοποίηση αυτού του ΣΟΥΓ, του 1ου ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΠΟΛΕΜΙΚΩΝ ΤΕΧΝΩΝ.

Σας ευχαριστώ όλους
Με εκτίμηση
George Sfetas

Σκοπός της επίσκεψής του ήταν να διδάξει σε εκπαιδευτικά σεμινάρια και να κάνει έναν αγώνα επίδειξης στο ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΠΟΛΕΜΙΚΩΝ ΤΕΧΝΩΝ.

Τον ερχομό του στην Ελλάδα, καθώς και την οργάνωση των εκδηλώσεων αυτών έκανε ο ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΦΕΤΑΣ, παλιός συνεργάτης του ΔΥΝΑΜΙΚΟΥ.

Ο Γιώργος Σφέτας, μένοντας για αρκετά χρόνια στο Λονδίνο (σχεδόν μια δεκαετία) έχει εκπαιδευτεί στο GOYANTO RYU KAPATE και είναι κάτοχος μαύρης ζώνης 3ου βαθμού, υπήρξε εκπαιδευτής επτά πρωταθλητών Αγγλίας και μέλος της ΕΘΝΙΚΗΣ ΒΡΕΤΤΑ ΝΙΚΗΣ ομάδας, που το 1974 νίκησε για πρώτη φορά την Ιαπωνία. Υπήρξε ο δημιουργός-αντιπρόσωπος της P.K.A. στην Ευρώπη, ενώ τώρα είναι αντιπρόσωπος της WAKO, με τη συνεργασία του Γιώργου Μάλλιου.

Όταν οι Ελληνικές εφημερίδες -στο σύνολό τους οι αθλητικές και πολιτικές- είχαν ανακοινώσει τον ερχομό του ΤΖΟΕ ΛΙΟΥΙΣ, αρκετές ημέρες πριν, ίσως να μην συνειδητοποιούσαν τι έγραφαν αφού για τον πολύ κόσμο εδώ στην Ελλάδα το όνομα ΤΖΟΕ ΛΙΟΥΙΣ ήταν άγνωστο· ακριβώς όπως με τον Τζίμυ Χέντριξ, κιθαρίστα της ΡΟΚ μουσικής, που έγινε γνωστός στη χώρα μας μόλις μετά τον θάνατό του. Όπως όλα άλλωστε στην Ελλάδα που φτάνουν αργά. Πάλι καλά που είδαμε τον ΤΖΟΕ ΛΙΟΥΙΣ ζωντανό

Το ΔΥΝΑΜΙΚΟ ήδη έχει κάνει μερικές "ΔΥΝΑΜΙΚΕΣ" αναφορές στον ΤΖΟΕ ΛΙΟΥΙΣ και το ΦΟΥΛ ΚΟΝΤΑΚΤ (βλέπε Τόμος 6, τεύχος 1,2 σελίδα 50 "ΤΖΟΕ ΛΙΟΥΙΣ, Ο ΠΡΩΤΟΠΟΡΟΣ ΤΟΥ ΦΟΥΛ ΚΟΝΤΑΚΤ, τόμος 5, τεύχος 8, σελίδα 27, τεύχος 9-10, σελίδα 42: Ιστορία του Φουλ Κόντακτ, Τόμος 5, τεύχος 3, σελίδα 22 (3η στήλη), Αναφορά του Παγκόσμιου Πρωταθλητή ΜΠΙΛ ΓΟΥΑΛΛΑΣ για τον ΤΖΟΕ ΛΙΟΥΙΣ.

Για τον αθλητή-φαινόμενο ΤΖΟΕ ΛΙΟΥΙΣ έχουμε γραφτεί τόσα, όσα για κανέναν άλλο ή όσα για όλους μαζί. Ό,τι και να γράψουμε είναι λίγο. Θα ήθελα όμως να αναφερθώ σε αυτόν με λίγα λόγια για αυτούς που δεν τον ξέρουνε -κυρίως τους νεότερους φίλους του ΚΑΡΑΤΕ και, να συμπληρώσω, ότι δεν έχει γραφτεί στο ΔΥΝΑΜΙΚΟ. Και μια διευκρίνηση· ο "δικός μας" ΤΖΟΕ ΛΙΟΥΙΣ (LEWIS) δεν έχει α πολύτιμη καμία σχέση με τον επίσης διάσημο -που δεν ζει πια- Παγκόσμιο πρωτοποριακό νέγρο ΤΖΟΕ ΛΟΥΙΣ (LOUIS).

ΣΥΝΤΟΜΟ ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ

Τον έχουν ονομάσει ο "ΜΟΧΑΜΕΝΤ ΑΛΙ του ΚΑΡΑΤΕ (= ο γνωστός μας ΚΑΣΙΟΥΣ ΚΛΑΙΗ). Υπήρξε ο "ΠΕΛΕ" του ΚΑΡΑΤΕ. Άλλοι χαρακτηρισμοί: ο "ΤΖΑΙΗΜΣ ΝΤΗΝ" του ΚΑΡΑΤΕ (= επαναστάτης της νέας γενιάς του Rock'n Roll της δεκαετίας του '50).

Ο ΤΖΟΕ ΛΙΟΥΙΣ γεννήθηκε το 1944 στον ασταρισμό των Ιχθύων (Ιχθύς είναι και ο Τσακ Νόρρις), στο Ράλεϋ, πρωτεύουσα της Βόρειας Καρολίνας (πολιτείας που βρίσκεται στην Ανατολική Ακτή της Αμερικής, στον Ατλαντικό. Εδώ υπάρχουν πολλοί Έλληνες). Μεγάλωσε (και πολύ μάλιστα) στην εξοχική φάρμα του πατέρα του και αυτό τον βοήθησε να αποκτήσει αυτό που λείπει από τους ανθρώπους που ζουν στην πόλη: υγιεινή ζωή. Στην εφηβική του ηλικία ασχολήθηκε πολύ με το ΜΠΟΝΤΥ-ΜΠΗΛΑΝΤΙΝ, γιατί αυτό και απέκτησε ένα καταπληκτικό μυώδες σώμα το μέγιστο βάρος του έφτανε τα 110 κιλά, ενώ το ύψος του είναι 1,84 μ.

Αλλά, αντίθετα από ό,τι θα πίστευαν πολλοί ό,τι θα ήταν δυσκίνητος, στην πραγματικότητα φρόντιζε να είναι πολύ ευκίνητος, υπήρξε αρκετές φορές πρωταθλητής ΚΑΛΙΦΟΡΝΙΑΣ (όπου αργότερα μετακόμισε) στα 10.000 μέτρα.

Το 1962 κατατάχθηκε σαν κομάντος στους πεζοναύτες (στην Αμερική είναι το πιο επίλεκτο σώμα,

κάτι σαν τα δικά μας Λ.Ο.Κ.) και υπηρέτησε τη θητεία του στην Αμερικανική βάση της νήσου ΟΚΙΝΑΟΥΑ. Χαρακτηριστικό είναι, ότι πήρε μαύρη ζώνη σε ένα σύστημα καράτε μέσα σε επτά μόλις μήνες ενώ σε διάστημα λιγότερο από δύο χρόνια πήρε 3 μαύρες ζώνες σε τρία διαφορετικά συστήματα.

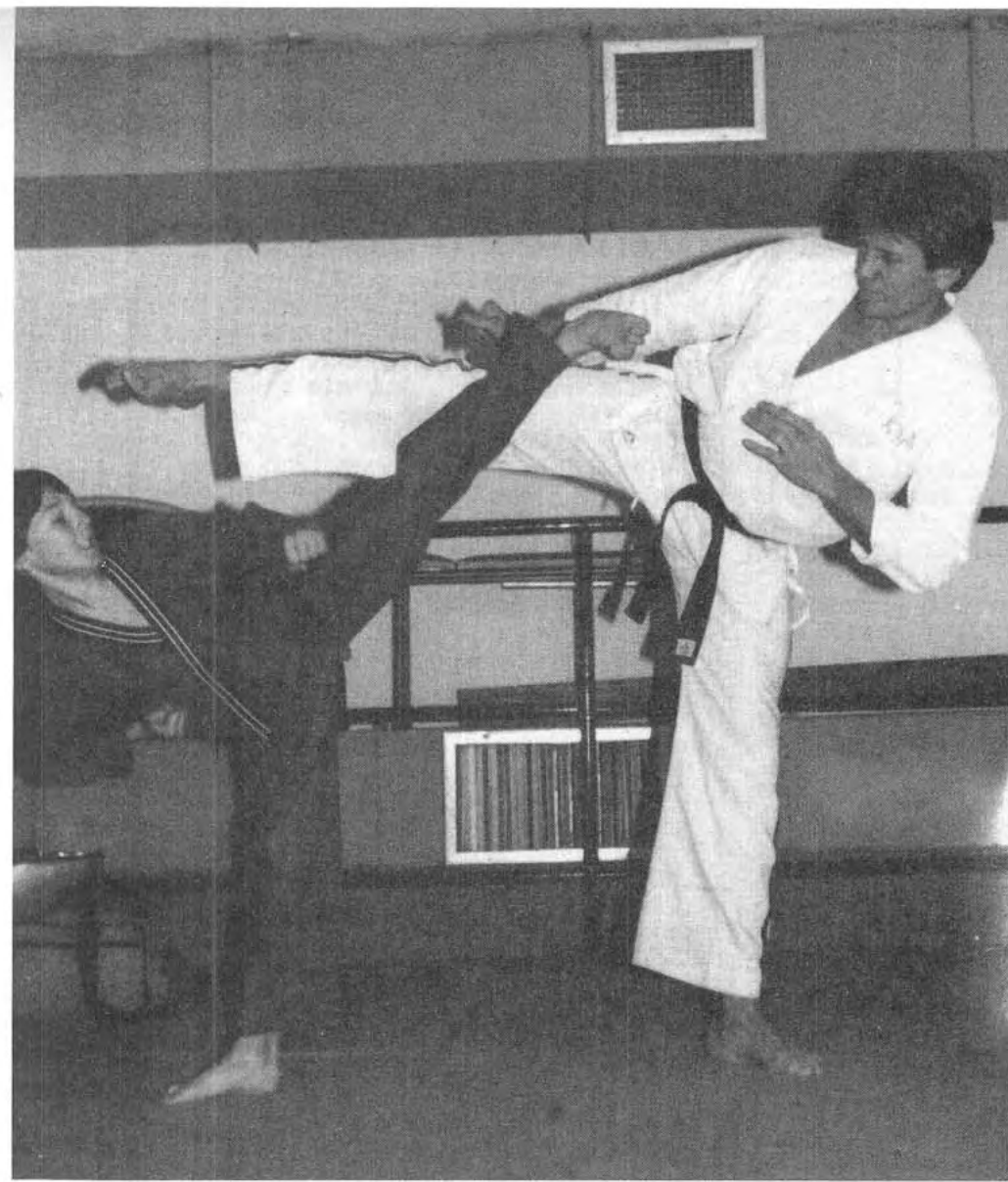
Ο πατέρας του ήταν καθηγητής στο ΚΟΛΛΕΓΙΟ της ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ της ΚΑΡΟΛΙΝΑΣ και η μητέρα του δασκάλα σε σχολείο. Έτσι, ο ΤΖΟΕ ΛΙΟΥΙΣ εξέφρασε την επιθυμία να ακολουθήσει τα ίχνη του πατέρα του, να διδάσκει φυσικά αυτοάμυνα, και το όνειρό του ήταν να αποκτήσει κάποια δικιά του εκπομπή Σώου στην τηλεόραση.

Το 1966, ξεκινά τη σταδιοδρομία του. Έχοντας μόνο δύο χρόνια προπόνηση παίρνει μέρος για πρώτη φορά στη ζωή του σε αγώνες παραδοσιακών συστημάτων με σημεία και με ΚΑΤΑ. Από το 1966 μέχρι το 1969, τέσσερα ολόκληρα χρόνια, κυριαρχεί στην πρώτη θέση Διεθνών και Παναμερικανικών Πρωταθλημάτων. Έγινε το ίδαγμα όλων των αθλητών κι εκπαιδευτών του Καράτε, αλλά και ακόμα και των πιο απλών φιλάθλων. Ήδη τα εξώφυλλα των εγκυρότερων περιοδικών του Καράτε φιλοξενούν τη δυναμική παρουσία του. Ανάμεσα τους τα κορυφαία: OFFICIAL KARATE (ΕΠΙΣΗΜΟ ΚΑΡΑΤΕ) και BLACK BELT (ΜΑΥΡΗ ΖΩΝΗ). Η εμφάνιση του ΤΖΟΕ ΛΙΟΥΙΣ με το καταπληκτικό, θεαματικότερο ιπτάμενο πλάγιο πήδημα (όπως τα γνωστά μας ΓΙΟΚΟ-ΤΟΜΠΙ-ΓΚΕΡΙ) δίνει μεγάλη κυκλοφορία στα έντυπα.

Το 1968 κάνει προπόνηση με τον ΜΠΡΟΥΣ ΛΗ. Για να κατατοπίσω τους αναγνώστες του ΔΥΝΑΜΙΚΟΥ, όπως ο ΜΠΡΟΥΣ ΛΗ ήταν ο μόνος ικανός από όλους τους Καρατέκα να σταθεί στην οθόνη, ο ΤΖΟΕ ΛΙΟΥΙΣ ήταν ο μόνος που ήξερε να σταθεί στον αγωνιστικό χώρο όσο κανείς άλλος. Είχε το φωτοστέφανο του πρωταθλητή. Ασκούσε μαγνητισμό στα πλήθη πάνω στις κερκίδες, όπως ο ΜΠΡΟΥΣ ΛΗ στους θεατές της οθόνης. Είχε όλα τα στοιχεία προς όφελός του τέλεια σωματική κατασκευή, ιδανικό "σκελετό", πρόσωπο βεντέτας και ένα μαλλί "γιε-γιε", όπως λεγόταν τότε οι ροκάδες της εποχής και μια μεγάλη διάθεση χιούμορ. Στοιχεία εντελώς άγνωστα για τους τότε τυποποιημένους αθλητές του ΚΑΡΑΤΕ, όπως άλλωστε και όλων των αθλητών των υπολοίπων αθλημάτων. Ήταν δηλαδή αυτό το κάτι άλλο.

Γεννημένος για παράξενες και δυνατές συγκινήσεις, βλέπει ότι το Καράτε έτσι όπως λειτουργεί δεν τον εκφράζει. Ήταν ρεαλιστής που επιζητούσε πραγματικές και όχι ψεύτικες καταστάσεις. Έτσι, άρχισε να δημιουργεί ένα νέο είδος Καράτε, το γνωστό μας πλέον ως ΚΑΡΑΤΕ ΦΟΥΛ ΚΟΝΤΑΚΤ. Εδώ ήταν ο πρώτος επαγγελματίας του είδους.

Το 1970 του δόθηκε η ευκαιρία να υλοποιήσει τα όνειρά του. Αντιμετωπίζει πάνω στο ρινγκ έναν αντίπαλο του παραδοσιακού Καράτε. Μέσα σε 3 λεπτά τον έρριξε νοκ-άουτ. Αυτό ήταν. Η απογείωση του ΜΟΝΤΕΡΝΟΥ "ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟΥ" ΚΑΡΑΤΕ, με αστροναύτη τον "ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΗ" και "ΟΡΓΙΣΜΕΝΟ ΝΕΟ", ΤΖΟΕ ΛΙΟΥΙΣ ήταν πλέον γεγονός. Τα υπόλοιπα είναι γνωστά. Δεν θα τα αναφέρω, γιατί η ζωή του αποτελεί ένα ολόκληρο βιβλίο. Έγινε το είδωλο και στα ίχνη του βάδισαν χιλιάδες νέοι αθλητές του ΚΑΡΑΤΕ. Οι εμφανίσεις στην τηλεόραση και τον Τύπο έδιναν κι έπαιρναν. Ένα μόνο θα πω. Οι κινηματογραφικές εταιρίες, ύστερα από διάφορους μικρότερους ρόλους, συναγωνιζόντουσαν να τον προωθήσουν σαν

ΦΩΤΟ: Επάνω βλέπετε τον Κρις Σφέτα, γιού του Γιώργου Σφέτα, σε στιγμιότυπο με τον Τζοέ Λιούις στο σεμινάριο του τελευταίου στο Γυμναστήριο του Γιώργου Παναγιωτίδη. Ο Κρις Σφέτας φαίνεται πολύ προχωρημένος στο "πνεύμα" του Καράτε για την ηλικία του. Πιστεύουμε να τον δούμε να πρωταγωνισθεί στον ουσιαστικό χώρο του Καράτε (και όχι μόνο σε "Σώου") τα επόμενα χρόνια. Κάτω, από επίδειξη Κούνγκ-Φου.

τον νέο ΤΖΑΙΗΜΣ ΜΠΟΝΤ, σαν την "Αμερικανική απάντηση στον Βρετανό πράκτορα 007".

Ήδη στην Ελλάδα έχουν προβληθεί οι δύο ταινίες του "JAGUAR ALIVE" και "FORCE FIVE", με Ελληνικούς τίτλους που ποικίλλουν. Ήδη για τον ΤΖΟΕ ΛΙΟΥΙΣ έχουν γράψει και παλαιότερα οι Ελληνικές εφημερίδες, ενώ η Ελληνική τηλεόραση είχε δείξει το 1974 στιγμιότυπα από έναν μεγάλο αγώνα του.

Η ΑΦΙΞΗ

Τρίτη, 5 Νοεμβρίου, ώρα 7 το βράδυ. ΑΕΡΟΔΡΟΜΙΟ του ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ. Ο ΤΖΟΕ ΛΙΟΥΙΣ φτάνει στην Αθήνα μέσω Λονδίνου. Είχε παρευρεθεί τιμητικά στο Παγκόσμιο Πρωτάθλημα Καράτε ΦΟΥΛ ΚΟΝΤΑΚΤ και ΣΗΜΕΙΩΝ της W.A.K.O.

Βρίσκομαι στο αεροδρόμιο αρκετά νωρίτερα. Τον είδα να φτάνει στο χώρο παραλαβής αποσκευών. Έφερε μαζί του πολλές βαλίτσες (θυμηθείτε την ανάλογη σκηνή με τον ΤΖΩΝ ΣΑΞΟΝ στην ταινία με τον ΜΠΡΟΥΣ ΛΗ στο Χονγκ Κονγκ). Είναι δύσκολο να περιγράψω πώς ένιωθα εκείνη τη στιγμή. Δέκα πέντε ολόκληρα χρόνια προσπαθούσα να ενημερώσω όχι μόνο τον κόσμο του ΚΑΡΑΤΕ, αλλά και πολλούς άσχετους από ΚΑΡΑΤΕ και γενικά από αθλητισμό στην Ελλάδα για την "κίνηση" που συντελέστηκε στην "άλλη πλευρά", δηλαδή στην Αμερική, με επικεφαλής τον ΤΖΟΕ ΛΙΟΥΙΣ και τους ακολουθούντες, το γνωστό μας ΤΣΑΚ ΝΟΡΡΙΣ, τον ΜΠΙΛ ΓΟΥΑΛΛΑΣ και άλλους. Και τώρα, να! Έχω μπροστά μου ολόκληρη την ιστορία του Αμερικανικού Καράτε, αλλά και γιατί όχι και του σύγχρονου των παραδοσιακών συστημάτων.

Από μακριά φάνταζε σαν μια διαρκώς κινούμενη μηχανή, έτοιμη να απογειωθεί ακόμη κι όταν στεκόταν ακίνητος. Ήταν όπως στην τελευταία του ταινία, με μαλλί σε στυλ "Δάφνινο Στεφάνι" και φάνταζε σαν σύγχρονος Καίσαρας. Αν και αρκετά κουρασμένος από το ταξίδι, είχε στο πρόσωπό του μια παιδικότητα, έμοιαζε σαν μεγάλος έφηβος. Μαζί και μια πανύψηλη ξανθή καλλονή, η Αμερικανίδα σύζυγός του. Τον ενημέρωσα για τις εφημερίδες που έγραψαν σχετικά γι' αυτόν και χάρηκε, αλλά πιο πολύ η γυναίκα του.

Αμέσως μετά φθάνει στο αεροδρόμιο ο Γιώργος Σφέτας με το συνεργάτη του Δήμο Τζαμαλούκα.

Ο ΤΖΟΕ ΛΙΟΥΙΣ πέρασε απαρατήρητος από το αεροδρόμιο σαν απλός άνθρωπος σε μια καθημερινή μέρα, ενώ εγώ, από την πρώτη στιγμή που τον είδα στο χώρο των αποσκευών μέχρι που φύγαμε από το αεροδρόμιο, μου ερχόταν να φωνάξω δυνατά στον κόσμο: "Ο ΤΖΟΕ ΛΙΟΥΙΣ ρεεε! Ο ΤΖΟΕ ΛΙΟΥΙΣ!!!"

Θα έκανε εκπαιδευτικά σεμινάρια για τέσσερις μέρες στην Αθήνα. Το μεγάλο πρόβλημα για το Γιώργο Σφέτα ήταν η αίθουσα. Ενώ συνεννοήθηκε με κάποιους υπεύθυνους, στο τέλος είχαν παράλογες απαιτήσεις. Έτσι ο Σφέτας έμεινε εκτεθειμένος, ψάχνοντας την τελευταία στιγμή για αίθουσα στη Γλυφάδα, όπου έγινε η πρώτη ημέρα του σεμιναρίου (Τετάρτη) οι υπόλοιπες τρεις έγιναν στη σχολή Καράτε Στόκαν του Γιώργου Παναγιωτίδη, που την έδωσε ευγενώς προσφερθείς χωρίς να ζητήσει αμοιβή, δείχνοντας για άλλη μια φορά την πλατιά του αντιληψη για το άθλημα.

Η ΜΕΓΑΛΗ ΒΡΑΔΥΑ

Κυριακή, 10 Νοεμβρίου, 7.30 το βράδυ, Ξενοδοχείο ΜΕΓΑΛΗ ΒΡΕΤΤΑΝΙΑ. Εδώ και ... απόψε γίνεται η μεγάλη επίδειξη του ΤΖΟΕ ΛΙΟΥΙΣ μαζί με το Πανελλήνιο ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΠΟΛΕΜΙΚΩΝ ΤΕΧΝΩΝ.

Ήδη, ο κόσμος άρχισε να καταφθάνει από νωρίς. Ενα πλήθος από αθλητές, εκπαιδευτές, φίλους όλων των μαχητικών τεχνών περίμενε αρκετή ώρα έξω, ενώ ένας μεγάλος αριθμός ατόμων αρκετή ώρα πριν έψαχνε απεγνωσμένα να βρει μια πρόσκληση να μπει μέσα. Άλλοι από αυτούς ήρθαν να δουν την ΜΕΓΑΛΗ ΜΟΡΦΗ στο σύστημά τους. Η επίδειξη περιελάμβανε: ΤΑΕ-ΚΒΟΝ-ΝΤΟ, ΤΑΝΓΚ-ΣΟΥ-ΝΤΟ, ΚΟΥΝΓΚ-ΦΟΥ, ΦΟΥΛ ΚΟΝΤΑΚΤ, ΚΥΟΚΟΥΣΙΝΚΑΙ, ΣΙΝΤΟΚΑΝ, ΓΟΥΑΝΤΟ-ΡΥΟΥ, ΕΠΙΔΕΙΞΗ ΑΚΡΟΒΑΤΙΚΟΥ ΧΟΡΕΥΤΙΚΟΥ, ΝΙΝΖΟΥΤΣΟΥ, ΕΠΙΔΕΙΞΕΙΣ ΠΑΙΔΙΩΝ, ένα κωμικό σκετς και φυσικά τον ΤΖΟΕ ΛΙΟΥΙΣ.

Το πρόγραμμα παρουσίαζε ο γνωστός δημοσιογράφος Τύπου και τηλεόρασης, ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΚΟΓΚΑΛΙΔΗΣ, ο οποίος έχει παρουσιάσει στο παρελθόν και άλλες αθλητικές δραστηριότητες στη Θεσσαλονίκη. Τον κ. ΚΟΓΚΑΛΙΔΗ θα θυμούνται οι παλαιότεροι Ροκάρδες δεκαετίας '70 που λάμπρυνε με την δημοσιογραφική του παρουσία στον χώρο της ΠΟΠ-ΡΟΚ σκηνής. Αξίζει να σημειωθεί, ότι η σημερινή παρουσία ήταν εντελώς δωρεάν, γιατί όπως δήλωσε ο ίδιος αγαπάει τις πολεμικές τέχνες και όλο τον αθλητισμό και θέλει να τις δει να προοδεύουν.

Η ΕΠΙΔΕΙΞΗ

Η επίδειξη άρχισε στις 8.45.

Πρώτη εμφανίστηκε η σχολή ΤΑΕ-ΚΒΟΝ-ΝΤΟ από τη Θεσσαλονίκη, των αδελφών Βασίλη και Αλέξανδρου Αλεξανδρή. Και οι δύο ξεκίνησαν στο ΤΑΕΚΒΟΝ ΝΤΟ το 1973. Το 1975 πήραν τη μαύρη ζώνη 1 νταν άνοιξαν σχολή και συμμετείχαν στους Πανερωπαϊκούς αγώνες του ΤΚΝ, όπου πήραν σημαντικές διακρίσεις, καθώς και σε άλλες σημαντικές συναντήσεις. Εκδίδουν στη Θεσσαλονίκη ένα περιοδικό πολεμικών τεχνών. Στη σημερινή εκδήλωση παρουσίασαν τεχνικές αυτοάμυνας, κάτα, σπασίματα και συνδυασμό τεχνικών αυτοάμυνας και σπασιμάτων. Συμμετείχε και η πρωταθλήτρια Ελλάδος στην κατηγορία της, Χατζητάσου.

Ακολούθησε η σχολή ΚΥΟΚΟΥΣΙΝΚΑΙ ΚΑΡΑΤΕ από το Βόλο του Γιώργου Κοσμίδη. Την είχε ιδρύσει ο γνωστός μας Ελληνοαυστραλός Σέλγουϊν Τζόουνς που μας είχε εκπροσωπήσει στο Παγκόσμιο Πρωτάθλημα του 1976 στο Τόκιο. Μαθητής του ο Κοσμίδης και έχοντας πάρει δύο νταν τώρα τη διευθύνει ο ίδιος Παλαιότερα είχε ασχοληθεί με το στίβο και την Ελληνορωμαϊκή. Έκανε μια επίδειξη αυτοσυγκέντρωσης και εσωτερικής δύναμης.

Ακολούθησε η σχολή ΣΙΝΤΟΚΑΝ ΚΑΡΑΤΕ από τον Ωροπό, με εκπαιδευτή την Αθανασία Γεωργακοπούλου. Εδώ έκαναν την πρώτη τους "δυναμική" εμφάνιση δύο λιλιπούτειες αθλήτριες, εκτελώντας κάτα. Η παρουσία τους έκανε ευχάριστη την ατμόσφαιρα. Στο τέλος καταχειροκροτήθηκαν και κέρδισαν τη συμπάθεια όλων των θεατών.

Ακολούθησε η σχολή ΤΑΝΓΚ-ΣΟΥ-ΝΤΟ από την Αθήνα, με εκπαιδευτή το Γιώργο Μάλλιο. Ασχολήθηκε

Από την επίδειξη Τάε-κβον-ντο της σχολής των αδελφών Αλεξανδρή, που ήταν και από τα καλύτερα κομμάτια του όλου προγράμματος.

αμε το ΤΣΝ από το 1975* παλαιότερα είχε ασχοληθεί με την πυγμαχία. Διατηρεί επαφές με όλους τους εκπαιδευτές των άλλων συστημάτων και διδάσκει επίσης ΦΟΥΛ ΚΟΝΤΑΚ. Από το 1980 μετέχει σε διεθνείς αγώνες, ενώ κατέκτησε τη δεύτερη, θέση στους Πανευρωπαϊκούς στη βαριά κατηγορία, ενώ ο μαθητής του Κακαράκης πήρε τη 2η θέση στα ελαφρά. Το 1982 μετέχει στο Παγκόσμιο Πρωτάθλημα. Η ομάδα του πήρε την 5η θέση, ενώ ο Κακαράκης την 4η. Ο Κακαράκης επίσης έχει ανακηρυχθεί πρωταθλητής Ελλάδος στο Φουλ Κόντακ. Μαζί με τον Μάλλιο και τον Κακαράκη εμφανίζονται ο Δώρος Μουρατίδης που θα αντιμετωπίσει τον ΤΖΟΕ ΛΙΟΥΙΣ και ο Σπύρος Βέλιος.

Ακολούθησε η εμφάνιση του Κινέζου Σιφού Τανγκ Τουνγκ Γουίνγκ, από το Χονγκ Κονγκ. Και φυσικά μιλάμε για Κουνγκ Φου. Αν και Κινέζος, είναι ψηλός. Ασχολήθηκε επίσης με το Τάι Μπόξιν που είναι πολύ διάσημο στο Χονγκ Κονγκ. Έκανε επίδειξη αυτοσυγκέντρωσης και εσωτερικής δύναμης που εντυπωσίασε τους θεατές.

Ακολούθησε η σχολή ΤΑΕΚΒΟΝ-ΝΤΟ από το Αιγάλεω, του Κώστα Τζιδημόπουλου. Παρουσίασε κατά, τεχνικές σπασιμάτων και αυτοάμυνας.

Ο Κυριάκος Παρασίδης, με αντίπαλο τον Παπαδέα έκαναν έναν αγώνα επίδειξης στο Φουλ Κόντακ. Ο Παρασίδης γεννήθηκε στη Ρωσία πριν από 24 χρόνια. Ξεκίνησε Καράτε στο ΟΚΙΝΑΟΥΑ-ΤΑΙ του Βασίλη Ζαχόπουλου. (Σημείωση Εκδότη: Αυτό είναι Καράτε όσο εγώ είμαι ... Καρδινάλιος! Τάχουμε πει αυτά.) Προχώρησε στο Φουλ Κόντακ, όπου και βγήκε Πρωταθλητής Ελλάδος. Ασχολείται επίσης με το ΤΑΕ-ΚΒΟΝ-ΝΤΟ, με προπονητή τον Κώστα Τζιδημόπουλο.

Ακολούθησε κάποιο κωμικό Σκετς-καυγάς σε μπαρ. Δράστης ο Γιώργος Σφέτας. Μπαίνει "μεθυσμένος", δημιουργεί επεισόδιο, πλακώνει στις σφαλιές τους "μπράβους" και ξαφνικά μπαίνει ο 10χρονος γιος του Κρις και τον "δέρνει" με τη συνοδεία μουσικής. Έπεσε που λέμε ξύλο μετά μουσικής. Το μουσικό αυτό κομμάτι είναι το "ENTER THE DRAGON", το κύριο μουσικό θέμα της ομώνυμης ταινίας με τον ΜΠΡΟΥΣ ΛΗ "ΚΙΤΡΙΝΟΣ ΠΡΑΚΤΩΡ ΤΟΥ ΧΟΝΓΚ ΚΟΝΓΚ". Ακούγεται εντυπωσιακή μουσική με τις γνωστές κραυγές του Μπρους Λη. Ό,τι και να πω γι' αυτή την σκηνή είναι λίγο. Αξίζει να δει κανείς πώς παίζαν πατέρας και γιος Σφέτας. Ένα παίξιμο εντελώς διαφορετικό από όσα είδαμε μέχρι σήμερα. Ένα πραγματικό σώου.

Ακολούθησε η επίδειξη μιας Βρετανίδας. Ήταν η Φιόνα Μιλς, που έκανε μια επίδειξη ακροβατικής ευλυγισίας και έδωσε μια ευχάριστη παρουσία στην ατμόσφαιρα.

Ακολούθησε πάλι ο 10χρονος Κρις Σφέτας σε επίδειξη ΚΑΤΑ ελεύθερο και όχι τυποποιημένου στυλ. Εδώ καταχειροκροτήθηκε.

Ακολουθεί μια επίδειξη ΝΙΝΖΟΥΤΣΟΥ, με την ομάδα του Δημήτρη Παπανικολάου. Ασχολείται με τις πολεμικές τέχνες εδώ και 15 χρόνια.

Ακολουθεί η μοναδική στο είδος της εμφάνιση του Κρις Σφέτα και της συνομιλήκας του Έλενας Δού

νια. Εκτελούν μια σειρά τεχνικών σε ένα στυλ πρωτότυπο, με αργές κινήσεις που συγχρονίζονται με τη μουσική που συνοδεύει την επίδειξή τους. Τα δύο παιδιά άφησαν τις καλύτερες εντυπώσεις και καταχειροκροτήθηκαν.

Ακολουθεί η σχολή ΚΟΥΝΓΚ ΦΟΥ-ΓΟΥ ΣΟΥ ΚΒΑΝ. Είναι ο Γιώργος Κυριακίδης από τη Θεσσαλονίκη. Ο Κυριακίδης έφερε στην Θεσσαλονίκη το Κουνγκ Φου. Μετά από αρκετά χρόνια σκληρής εργασίας δημιούργησε ένα φυτώριο από σχολές Κουνγκ Φου και ήρθε στην Αθήνα να διαδώσει και εδώ το σύστημά του. Σήμερα μετείχε με την ομάδα του και από τις δύο πόλεις. Εκτέλεσε κατά και τεχνικές με όπλα, αυτοάμυνας και σπασιμάτων. Πρόκειται να κάνει και μια φαντασμαγορική επίδειξη σπασιμάτων με φωτιές, αλλά οι συνθήκες της τελευταίας στιγμής δεν το επέτρεψαν.

Και τώρα, ήρθε η μεγάλη στιγμή. Η στιγμή που όλοι περιμέναμε. Η εμφάνιση του Τζοέ Λιούις. Ο κ. Κογκαλίδης έκανε μια θερμή προσφώνηση, λέγοντας ό,τι ήταν δυνατόν να λεχθεί και καταλήγοντας "... Κυρίες και κύριοι σας παρουσιάζω τον αθλητή φαινόμενο: ΤΖΟΕ ΛΙΟΥΙΣ."

Θερμά χειροκροτήματα και ζητοκραυγές συνοδεύαν τον ερχομό του, καθώς ανέβαινε στην εξέδρα, κρατώντας το κράνος, τα γάντια και τα προστατευτικά κνημών. Φορούσε και τη γνωστή του στολή, όσοι θα την έχουν δει στα έγχρωμα εξώφυλλα των Αμερικάνικων και Ευρωπαϊκών περιοδικών του Καράτε Ασπρη με δύο έγχρωμες λουρίδες στα πλάγια μπλε και κόκκινη. Φορά μια μαύρη ζώνη χωρίς άλλες διακρίσεις. Δεν τις χρειάζεται άλλωστε, αφού ο ίδιος είναι διακεκριμένος. Εδώ ακριβώς σκέπτομαι εμάς τους "μικρούς" που γεμίζουμε μια στολή γεμάτη παράσημα για εφέ και κάμποσα νταν.

Χαιρέτησε τον κόσμο και μετά ανέβηκε ο Έλληνας αντίπαλός του είναι ο 25χρονος Δώρος Μουρατίδης, ένας ψηλός, αθλητικός και γυμνασμένος στα βάρη, αθλητής κι αυτός του Φουλ Κόντακ, μαθητής του Μάλλιο. Έχει βγει Πρωταθλητής Ελλάδος στα Βαρέα Βάρη.

Διαιτητής ο Γιώργος Μάλλιος. Η επίδειξη που έκανε ο ΤΖΟΕ έδειχνε σε αυτούς που τον έβλεπαν για πρώτη φορά το μεγαλείο του μοντέρνου Καράτε. Ένα αληθινό μεγαθήριο που εγώ σκέφθηκα μήπως δεν τον βαστούσε η εξέδρα. Ο Έλληνας μερικές φορές τα βρήκε σκούρα, αφού στριμώχθηκε από τον ΤΖΟΕ, αλλά και οι δύο είχαν άνεση κινήσεων στα πόδια, δίνανε υψηλές κλωτσιές και χτυπήματα με τα χέρια αρκετά εντυπωσιακά και δυνατά. Καθώς ακουγόταν τον έδιναν μια άλλη ακουστική διάσταση, κάνοντας την ατμόσφαιρα πιο έντονη και φυσικά πιο κινηματογραφική. Είναι γεγονός, ότι αυτό το στυλ των κινήσεων του Καράτε Φουλ Κόντακ, δηλαδή εύκαμπτα χτυπήματα, διαρκή κίνηση πάνω στον αγωνιστικό χώρο και φυσικά το Ρινγκ με σκοινιά, το κάνει να ξεχωρίζει από όλα τα άλλα παραδοσιακά συστήματα και δικαιώνει τον τίτλο του σαν το Μοντέρνο Καράτε.

Όταν τελείωσε ο αγώνας επίδειξης, ο ΤΖΟΕ ΛΙΟΥΙΣ κάλεσε το Γιώργο Σφέτα στην εξέδρα να μεταφράσει τις ευχαριστίες του για την οργάνωση, τον οργανωτή και τον Έλληνα αντίπαλό του, λέγοντας ότι "... ήταν πολύ δυνατός". Τέλος, έδωσε τις μπότες του στο Γιώργο Σφέτα σαν αναμνηστικό δώρο

Από την επίδειξη μαθητών του Γιώργου Κοσμίδη από το ΚΥΟΚΟΥΣΙΝ Βόλου.

Εγώ θέλω να κάνω μια υπενθύμιση σε αυτούς που ίσως προκατειλημμένοι έκριναν τον ΤΖΟΕ ΛΙΟΥΙΣ από τη δική τους άποψη: Ο ΤΖΟΕ σήμερα δεν είναι ούτε 20 ούτε 30 χρονών, τότε που απογειωνόταν στο ρινγκ για να προσγειωθεί στον αντίπαλό του.

Η μεγαλειώδης επίδειξη έκλεισε. Τα παιδιά στα παρασκήνια ζητούν να φωτογραφηθούν μαζί του.

Ακολουθεί δεξίωση και όλοι ικανοποιημένοι επιστρέφουμε στη ρουτίνα της καθημερινότητας.

Πάνος Αργύρης

Από τον Γιώργο Κοσμίδη

ΜΙΑ ΔΕΥΤΕΡΗ ΑΠΟΨΗ

Το να μιλήσεις αντικειμενικά για κάτι που για σένα δεν είναι απλώς "ενασχόληση", αλλά τρόπος ζωής, δεν είναι εύκολο. Όμως εγώ θα προσπαθήσω να δώσω, όσο μπορώ πιο ρεαλιστικά, μια εικόνα σαφή της Α' Πανελληνίας Επίδειξης Πολεμικών Τεχνών στην Αθήνα, που έγινε πριν λίγες ημέρες στη Μεγάλη Βρετανία, στις 10 του Νοέμβρη.

Μέσα σε ένα όμορφο και πολυτελές περιβάλλον, με αθρόα συμμετοχή και του κόσμου που αγαπάει το άθλημα, αλλά και των αθλητών, εμφανίστηκαν οι καλύτερες Ελληνικές σχολές του ΚΑΡΑΤΕ, ΤΑΕΚΒΟΝ-ΝΤΟ ΤΑΝΓΚ-ΣΟΥ-ΝΤΟ, ΚΟΥΝΓΚ ΦΟΥ και ο παγκόσμιος πρωταθλητής του Φουλ Κόντακ Τζόε Λιούις και αποθεώθηκαν.

Η επιλογή των εμφανισθέντων έγινε με βασικά κριτήρια την επίδοσή τους στο άθλημα, την καλή τους φήμη και ακόμη την ικανότητα συνεργασίας, αθλητικής ιδέας. Με τη σειρά εμφανίσεως, αναφέρω τους συμμετέχοντες:

Από την Θεσσαλονίκη οι Αδελφοί Αλεξανδρή με άλλους δασκάλους και μαθητές ίδιας φήμης και επιδόσεως. Μια παρουσία που έκανε αίσθηση, μια και στα μέλη της περιελάμβανε την πρωταθλήτρια Έλλάδος Χατζητάσου, που εντυπωσίασε, άρεσε και χειροκροτήθηκε από όλους τους ευρισκόμενους στην επίδειξη.

Από τη δική μου ομάδα επίδειξης του Βόλου με υπεύθυνο τον υποφαινόμενο και αθλητές τους Στασινό Ευρισθέα, Στεφάνου Ιωάννη, Τουφεξή Μαρία, Φωτίου Κωνσταντίνου, Χανή Ζωγραφούλα. Μια επίδειξη, με τη γνήσια αντιπροσώπευση του σκληρού ΚΥΟΚΟΥΣΙΝΚΑΙ ΚΑΡΑΤΕ, τεχνικές ΙΜΠΟΥΚΙ, δυνάμεις, αποχή ΤΑΜΕΣΙΒΑΡΙ, μοναδικά στο στυλ και αρμονία και ακρίβεια των ΚΑΤΑ. Κάτι το ξεχωριστό για εκείνη τη βραδιά ήταν το σώου Αυτοάμυνας των δύο αθλητών με ήθος και αγάπη για το άθλημα, Τουφεξή Μαρία και Φωτίου Κωνσταντίνου, σειρά Τεχνικών Αυτοάμυνας, με πραγματικά χτυπήματα, αρπαγές, ρίψεις, λακτίσματα, που έδωσαν μια ρεαλιστική μορφή της Αυτοάμυνας, εδώ στην καθημερινή μας ζωή. Στην ίδια ομάδα εμφανίστηκε και ο καθηγητής του ΚΥΟΚΟΥΣΙΝΚΑΙ, Κατσούρας Τιμοθέων, παρουσιάζοντας ένα δυνατό και αρμονικό ΚΑΤΑ τον Πινάν Σου Γιου, με τα παραδοσιακά σπαθάκια Σάι, δείχνοντας ακρίβεια και ισορροπία στις τεχνικές του.

Συνεχίζουμε με τη σχολή της Γεωργακοπούλου Αθανασίας, μοναδικής Ελληνίδας που διατηρεί Σχολή στον Ορόπό, πλούσιο υλικό και πείρα των τεχνικών του ΣΙΝΤΟΚΑΝ ΚΑΡΑΤΕ.

Ένας άλλος δάσκαλος του ΣΙΝΤΟΚΑΝ, ο οποίος έδειξε την τόλμη να δώσει εξετάσεις μέσα στο αρχηγείο, παρουσία του ΚΑΝΤΣΟ ΣΟΕΝΟ, ΚΟΥΡΟΣΑΚΙ και

ΧΑΤΣΙΒΑΡΑ. Με μεγάλη Σχολή στο Αιγάλεω και ενδιαφέρον για συνεργασία, αγώνες, επιδείξεις, ο Σπύρος Δαμίγος (20 νταν).

Στη συνέχεια, οι Σχολές Κουνγκ Φου Θεσσαλονίκης, με δάσκαλο τον κ. Κυριακίδη και άλλους δασκάλους, μαθητές, των Αλμπάνη Ιωάννη, Γιώργου Καζαντή και Κωνσταντίνου Πουμάκη. Όλοι παρουσίασαν πραγματικά μια μοναδική εικόνα σκληρού, θεαματικού και αρμονικού Κουνγκ-Φου.

Ας δούμε όμως ένα μεγάλο δάσκαλο και Αθλητή, τον Γιώργο Μάλλιο. Οι μαύρες ζώνες του, Αθλητές με μανάλα προσόντα, χαρακτήρα και σεβασμό προς το άθλημα, Σπύρος Βέλιος, Κακαράκης Ιωάννης, Μουρατίδης Δώρος, έδειξαν την μαχητικότητα και την τεχνική ομορφιά του Τανγκ-Σου-ντο. Μια άλλη εμφάνιση ήταν η παρουσία του Κινέζου master του Κουνγκ-Φου, Σιφού Τανγκ Τουνγκ Ουϊνγκ, ο οποίος έδειξε την αυτοσυγκέντρωση και δύναμη που έρχεται από τον εσωτερικό μας κόσμο βαθεία, δίνοντας μια ξεχωριστή και πρωτότυπη τεχνική.

Ένας άλλος δάσκαλος με πείρα, τεχνική κατάρτιση, αγωνιστικότητα, εκφραστικότητα, ομορφιά, άνεση στις τεχνικές του ήταν ο Κώστας Τζηδημόπουλος με ένα εκλεκτό επιτελείο μαθητών του, ο οποίος εντυπωσίασε με τις τεχνικές αυτοάμυνας, τη μεθοδικότητά του στις τεχνικές του και των μαθητών του. Στην εκδήλωση αυτή, μια ξεχωριστή θέση είχε και ο Νίντζα Δημήτριος Παπανικολάου, από την Κόρινθο, με διεθνή προβολή, αρχηγός του Ελληνικού νινζούτσου, ένας δυνατός αθλητής και δάσκαλος με 15 χρόνια στο ενεργητικό του στις πολεμικές τέχνες.

Και τέλος, στον μεγαλύτερο Πρωταθλητή Καράτε όλων των εποχών Joe Lewis, ο οποίος και στο σεμινάριό του και στην επίδειξη στάθηκε στο βάθος των αστέρων, αποσπώντας τα περισσότερα χειροκροτήματα και επευφημίες των θεατών. Όμως, ας έρθου με και στον διοργανωτή της επιδείξεως, τον Γιώργο Σφέτα, πρόεδρο της W.A.K.O., στην εμφάνιση με τον δεκάχρονο γιο του Κρις Σφέτα, σε ένα υπέροχο σώου, όπου κανείς δεν θα μπορούσε να διαλέξει ανάμεσα στον πατέρα ή το γιο. Εδώ, θα ήθελα τιμητικά και σαν ελάχιστο ευχαριστώ να παρεμβάλω λίγα λόγια για τον Γιώργο Σφέτα, ο οποίος υπήρξε ο εμπνευστής αυτής της εκδήλωσης. Ο Γιώργος Σφέτας ο οποίος υπήρξε ο διοργανωτής, αλλά και ο εμπνευστής αυτής της εκδήλωσης. Ο Γιώργος Σφέτας, ο οποίος δεν είναι μόνο ένας άριστος αθλητής, αφού όλοι γνωρίζουμε ότι εδώ και 21 χρό-

νια ασχολείται με πάθος και αγάπη με το άθλημα, αλλά κι ο μοναδικός στις σχέσεις του με μεγάλους δασκάλους και masters του εξωτερικού. Ο Γιώργος Σφέτας, όπως αποδείχθηκε εκ των πραγμάτων, είναι ικανός τόσο στις δημόσιες σχέσεις όσο και στις πολεμικές τέχνες. Γιατί, ας είμαστε ειλικρινείς, δεν είναι μικρό πράγμα να συλλάβεις και να ενσαρκώσεις μια τέτοια ιδέα, να βρεις τη σωστή αίθουσα τους κατάλληλους χρηματοδότες, να συγκεντρώσεις υλικό για όλους τους Έλληνες δασκάλους, να κλείσεις συμφωνίες με τους μακετίστες, τους σχεδιαστές, τους τυπογράφους και εκτυπωτές, τους ηλεκτρολόγους, ξυλουργούς, σιδεράδες, διαφημιστές, τεχνικούς, δημοσιογράφους, φωτογράφους και όλο το απαραίτητο προσωπικό που έστησε τη σκηνή και δημιούργησε την κατάλληλη ατμόσφαιρα. Προσωπικά, σαν αθλητής και σαν άνθρωπος, σαν απλός θεατής αλλά και σαν δάσκαλος, θα ήθελα να εκφράσω την ικανοποίησή μου, γιατί επιτέλους και στην Ελλάδα άρχισε να αναγνωρίζεται και να επιβραβεύεται η δουλειά πολλών χρόνων, τόσων ανθρώπων που ασχολούνται με το άθλημα και προσπαθούν να το παγιώσουν και να το φέρουν στο άριστο επιθυμητό σημείο.

Και τέλος από τον Θύμιο Περισίδη

Θα ήθελα να προσθέσω στα προηγούμενα και ορισμένες δικές μου σκέψεις σχετικά με το περίφημο Φεστιβάλ.

Ας αρχίσω από τον Γιώργο Σφέτα. Σας θυμίζω, πως μας είχε στείλει (1979) από την Αγγλία άρθρα για το ΔΥΝΑΜΙΚΟ και ήταν ο πρώτος που μας γνώρισε μερικούς άσους του Φουλ-Κόντακ, όπως οι Ντόνοβαν και Βαλέρα. Μετά χάθηκε, για να ξαναφανεί σαν ο συντονιστής της οργάνωσης κι ανάπτυξης του Φουλ-Κόντακ της ΡΚΑ, με αντιπρόσωπο στην Ελλάδα τον Κώστα Λιακόπουλο. Μετά πάλι χάθηκε μέχρι που ήρθε τελικά μόνιμα στην Ελλάδα και άνοιξε σχολή Καράτε. Μαζί του έφερε και την "ανήσυχη" πείρα του σε διοργανώσεις με πρώτη διέξοδο το Φεστιβάλ στο οποίο αναφερόμαστε.

Προσωπικά, μου δημιουργήθηκαν μερικές απορίες με πρώτη τον τίτλο.

Γιατί ΠΡΩΤΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ; Επειδή το λέμε Φεστιβάλ και όχι επίδειξη.

Θα ήθελα από αυτή τη θέση να πληροφορήσω τον κ. Σφέτα μια και έλλειπε από την Ελλάδα, πως η καθαρή επίδειξη μαχητικών τεχνών (δηλαδή όχι αγώνες) δεν μας ήταν κάτι άγνωστο. Εγώ ο ίδιος είχα διοργανώσει δύο τέτοιες επιδείξεις μαχητικών τεχνών πριν από έξι χρόνια με τη συνεργασία της Ιαπωνικής Πρεσβείας και συλλόγων και σχολών τζού-ντο, καράτε, αϊκίντο κτλ. Είχαν πάρει μέρος αθλητές από όλες τις τότε αναπτυγμένες στην Ελλάδα γνωστές μαχητικές τέχνες.

(Για να μαθαίνουν οι νέοι και να θυμούνται οι παλιοί, θα κάνω πιο κάτω μια αναδρομή σε εκείνες τις επιδείξεις.)

Έχω την ταπεινή αντίληψη, πως το Φεστιβάλ αυτό ή Επίδειξη ή Σώου δεν ήταν καθόλου πρώτο.

Μια δεύτερη απορία μου είναι το γιατί έλειπαν το Τζούντο, το Αϊκίντο, το Στόκαν Καράτε

ό. Ζητώ συγγνώμη, εάν ξέχασα να αναφέρω όλο το έμφυχο υλικό που έλαβε μέρος στην επίδειξη αυτή, θα ήθελα όμως για άλλη μια φορά να εκφρασθώ για όλους τους αθλητές μαθητές, για το γιο του κ. Σφέτα, για το κοριτσάκι ΕΛΕΝΗ ΔΟΥΝΙΑ που εμφανίστηκε μαζί του, το οποίο αν και ο χρόνος εκπαίδευσής του ήταν μικρός, παρουσίασε τεχνικές που πολλοί δάσκαλοι κι αθλητές θα ζήλευαν. Κάτι επίσης μοναδικό παρουσίασαν δύο αθλητές του Φουλ Κόντακ, ο Κυριάκος Παρασίδης και ο Παπαδέας, σ'έναν αγώνα με πραγματικά κτυπήματα, τονίζοντας τη σημασία του Φουλ Κόντακ και την ανάγκη να ασχοληθεί κανείς με αυτό. Επίσης, συγχαίρω τον κ. Κουκαλίδη και κ. Τζαμαλούκα, οι οποίοι ακούραστα προσπαθούσαν να παρουσιάσουν στους θεατές, παρά τις δυσκολίες που αντιμετώπισαν, ένα πραγματικά όμορφο γεγονός.

Με εκτίμηση και φιλία,

Κοσμίδης Γεώργιος
Αντιπρόεδρος της Ελληνικής
Ομοσπονδίας ΚΙΟΚΟΥΣΙΝΚΑΙ ΚΑΝ

και το Γουάντο-ρούου Καράτε, που είναι και οι πιο αναπτυγμένες Ιαπωνικές παραδοσιακές τέχνες στην Ελλάδα.

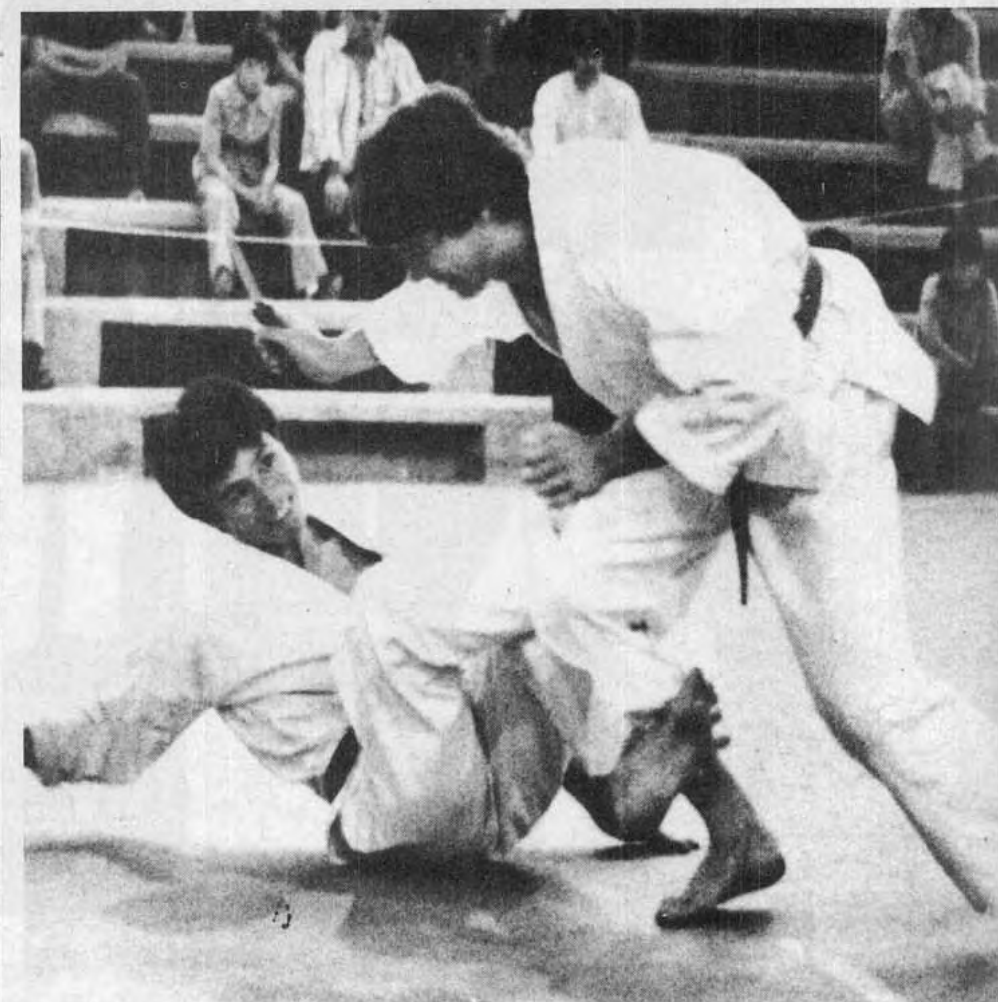
Αν δεν μπορούσαν να δειχθούν αυτά στο κοινό σε μια αίθουσα Ξενοδοχείου, τότε η αίθουσα δεν είναι κατάλληλη για τέτοια δουλειά, όσο κι αν θέλουμε να φορέσουμε στο καράτε το ... σμόκιν του!

Στα περί Τζόε Λιούις, να με συγχωρεί ο Πάνος Αργύρης, αλλά θα συμπεριπτώσω 20% τον τόσο του ενθουσιασμό. Ο Τζόε Λιούις δέχομαι πως είναι ο ιδρυτής του Φουλ-Κόντακ. Δούλεψε για αυτό και το στέριωσε με κόπους και με αγώνες (κάτω και πάνω στο ρινγκ) και οπωσδήποτε είναι ένα αστέρι στο Αμερικανικό στερέωμα των μαχητικών τεχνών. Το κακό με μένα είναι, πως δεν μου αρέσει το "αμερικανικό στερέωμα των μαχητικών τεχνών". Μόλις περνά με τον Ατλαντικό και φτάνουμε απέναντι, αλλάζει ακόμη και η ατμόσφαιρα που αναπνέει κανείς. Όλες οι αξίες γίνονται σεμνές και χαμηλοβλεπούσες εμπρός σε μια ξεδιάντροπη και προκλητική: το Δολλάριο! Στις παραδοσιακές μαχητικές τέχνες εκπαιδεύεται κανείς για αυτά που κάποια μέρα θα νοιώθει. Στο Φουλ-Κόντακ εκπαιδεύεται για αυτά που κάποια μέρα θα παίρνει. Δεν λέω έχει την αξία του να σου πει "Hello" ο Τζόε Λιούις ή ο Ντομινίκ Βαλέρα, αλλά αλλιώς θα νοιώσεις όταν σου πει "Όσο" ο Ενοέντα ή ο Σιράι ή ο Κάσε. Αν πίσω από τους πρώτους κρύβεται 25 χρόνων εντατική άσκηση, τότε πίσω από τους δεύτερους δεν μπορεί να κρυφτεί εκατό χρόνων βαθεία μελέτη της τέχνης. (Ας με συγχωρήσουν όσοι προτιμούν τη σατέν πυτζάμα από το απλό κιμονό!)

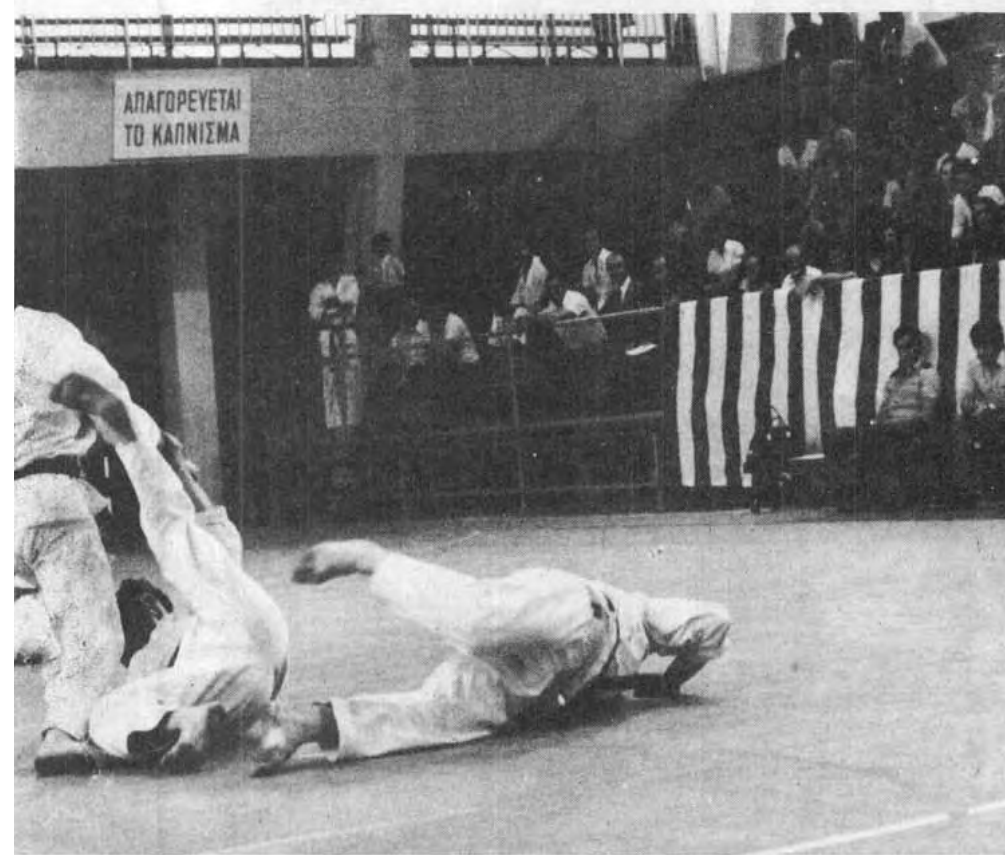
Πήραν μέρος λοιπόν στο Φεστιβάλ αθλητές και δάσκαλοι των Τάε-κβον-ντο, Τανγκ-σου-ντο, Κουνγκ Φου, Κυόκουσιν, Σίντοκαν, Φουλ-Κόντακ και Νινζούτσου. Συμμετέχω απόλυτα στην άποψη ότι οι μαχητικές τέχνες πρέπει να δείχνονται στο ευρύ κοί-

ΦΩΤΟ-ΡΕΤΡΟ: Από την Πρώτη Μεγάλη Επίδειξη Μαχητικών Τεχνών τον Μάιο του '79 στον Πανελλήνιο. Καρατέκα από το Πολυτεχνείο και από τη Σχολή του Τετσούο Οσάκε σε παράταξη, έτοιμοι για εκτέλεση βασικών τεχνικών και κατά. Κάτω, ομαδικό κατά Γυναικών από την ίδια σχολή. (Η τιμεντένια εξέδρα πίσω γεμάτη και γεμίζει αφού έχει πρώτα γεμίσει η ξύλινη).

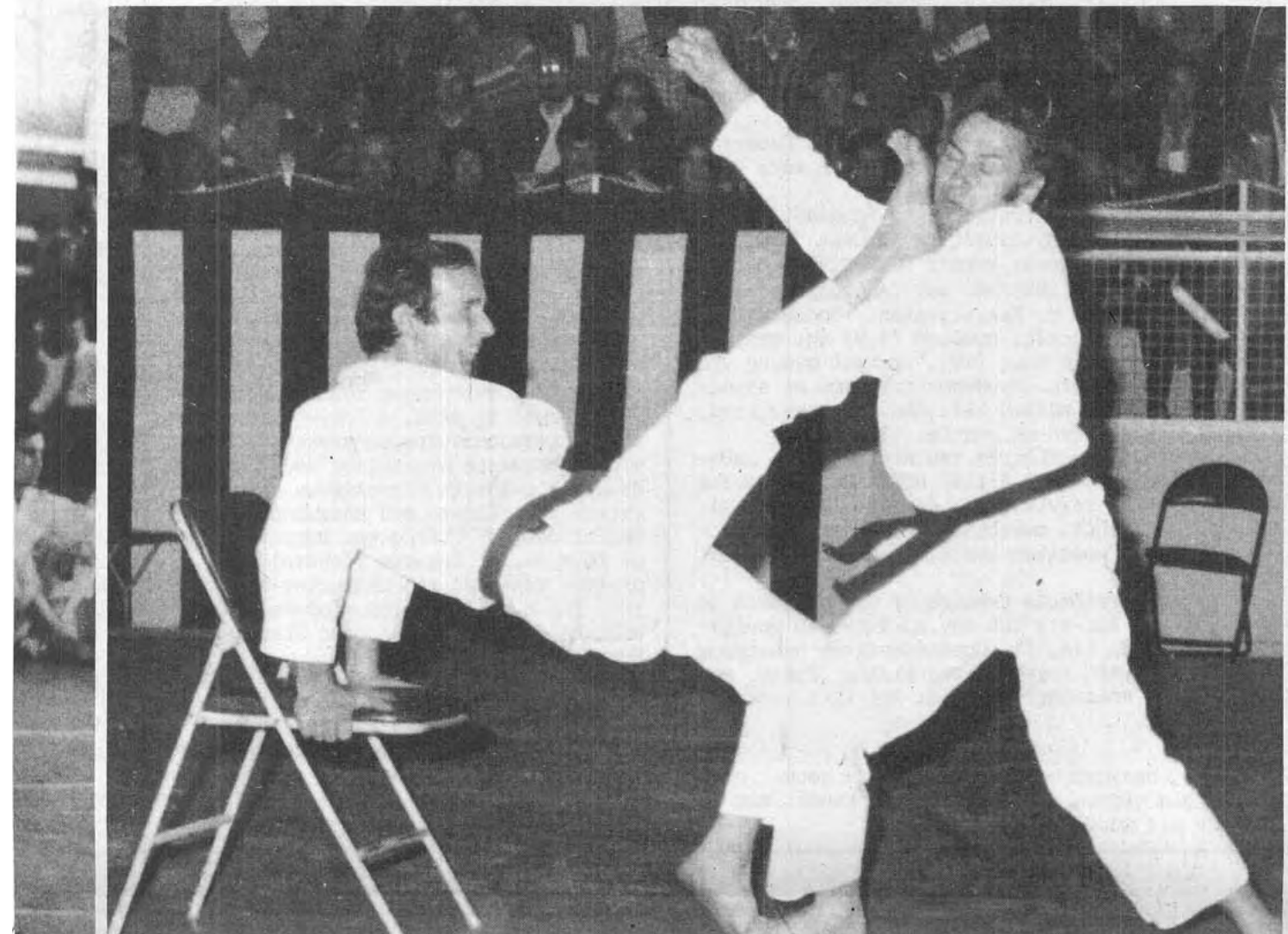
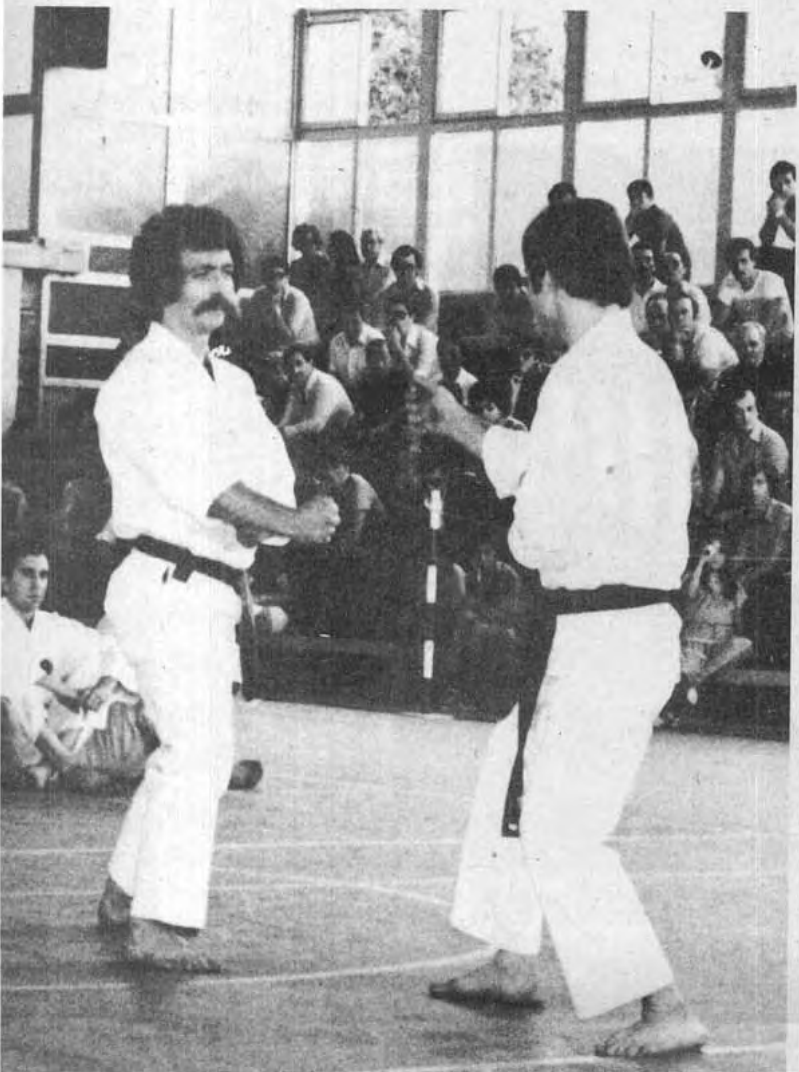
Από την ίδια επίδειξη. Επάνω, ο Γιοκίχιρο Ταναούε, 3 νταν Στόκαν, με μαθητή του σε επίδειξη τεχνικών αυτοάμυνας σε επιθέσεις με μαχαίρι. Κάτω, ο Τετσούο Οσάκε, 3 νταν (τότε) Στόκαν σε τεχνικές αυτοάμυνας σε επιθέσεις τριών αντιπάλων. (Από το έδαφος λακτίζει τον τελευταίο ... μη ξαπλωμένο αντίπαλο.)

ΦΩΤΟ-ΡΕΤΡΟ πάλι: Γουάντο-ρύου και Γιώργος Πιντέρης επάνω σε κάτα. Κάτω, φαίνονται οι Χρήστος Μπουλούμπασης (4 νταν σήμερα) και Ηλίας Μοσχονάς, σε τεχνικές αγώνων με αντίπαλο.

Πάλι Γουάντο-ρύου, αλλά τώρα από τη Δεύτερη Μεγάλη Επίδειξη Μαχητικών Τεχνών τον Δεκέμβριο του 1979 στο ΜΙΛΩΝΑ. Η ομάδα του Γουάντο-ρύου έτοιμη για επίδειξη τεχνικών. Κάτω, ο Γρηγόρης Βόβλας με τον Νίκο Χριστοδούλου σε επίδειξη τεχνικών αυτοάμυνας.

νό για την εξάπλωσή τους, αλλά και για την μελλοντική ικανοποίηση των νέων οπαδών που θα τις ακολουθήσουν. Συζήτηση θέλει το ΠΩΣ!

Υπάρχουν δύο τρόποι να δείξεις το Καράτε σε κάποιους που το πρωτοβλέπουν. Ο πρώτος είναι να τους δείξεις κλασσικές τεχνικές και κάτα, ώστε να τους προβληματίσεις και να τους βάλεις να σκεφθούν τι υπάρχει πίσω από αυτά και πόσο τους χρησιμεύουν. Ο δεύτερος τρόπος είναι να τους δείξεις καλοβαλμένες και εντυπωσιακές τεχνικές αυτοάμυνας, ώστε να τους... κουφάνεις! Φυσικά το 2ο αρέσει πιο πολύ στο πλατύ κοινό. Και εδώ, διατυπώνω τον προβληματισμό: Τι "γραμμή" είχε το Φεστιβάλ; Ήταν περιγραφική έκθεση ή φαντασμαγορικό ζώου; Αυτό είναι κάτι που πρέπει να ενδιαφέρει από πριν και όσους παίρνουν μέρος.

Δεν έχω να προσθέσω τίποτε άλλο. Πραγματικά άκουσα πως σε πολλούς άρεσε. Δυστυχώς δεν το είδα και δεν έχω γνώμη.

Ας θυμηθούμε όμως εδώ τις δύο Μεγάλες Επιδείξεις Μαχητικών Τεχνών πριν από έξι χρόνια. Η πρώτη έγινε την Κυριακή, 27 Μαΐου 1979, στον Πανελλήνιο και η δεύτερη στις 3 Δεκεμβρίου 1979, στον "Μίλωνα".

Η επίδειξη ιαπωνικών πολεμικών τεχνών της 27ης Μαΐου άρχισε με τζούντο, που παρουσιάστηκε από αθλητές του τμήματος Τζούντο του Ομίλου Αντισφαιρίσεως και του Πανελληνίου Γ.Σ. Παρουσιάστηκαν το Νάγκε-νο-κάτα, τεχνικές του Τζούντο εκτελεσμένες από μικρά παιδιά (1) και από μεγάλους (2), ένας τυπικός αγώνας τζούντο και τεχνικές αυτοάμυνας. Τέλος, ο κ. Ατσούγια Σουζούκι, εκπρόσωπος της Ιαπωνικής Πρεσβείας, παρέδωσε συμβολικά (3) τα διπλώματα μαύρων ζωνών τζούντο από το ΚΟΝΤΟΚΑΝ στους δικαιούχους από τις εξετάσεις του Ιανουαρίου '79.

Ακολούθησε η επίδειξη του Γουάντο-ρούου Καράτε από αθλητές της Λέσχης ΑΚΔΑ και της σχολής ΚΕΝΜΒΙΚΑΝ. Παρουσιάστηκαν τεχνικές του Γουάντο-ρούου, τυπικοί αγώνες, κάτα και ανάλυση κάτα από μαθητές και εκπαιδευτές (5,6,7,8).

Στη συνέχεια, επιδείχθηκε το Σότοκαν Καράτε από αθλητές και εκπαιδευτές των σχολών SHOTOKAN KARATE CENTER, Σότοκαν καράτε Παγκρατίου, Σότοκαν Καράτε Βόλου, INSHINJI και του τμήματος Σότοκαν Καράτε του Ε. Μ. Πολυτεχνείου. Παρουσιάστηκαν βασικές τεχνικές, ομαδικά (4,9) και ατομικά κάτα και αναλύσεις τους (10), τυπικοί αγώνες για εξάσκηση, εφαρμογές ελευθέρων τεχνικών σε επιθέσεις ενός (12) ή πολλών αντιπάλων και τεχνικές αυτοάμυνας σε επίθεση με μαχαίρι (11).

Ακολούθησε η επίδειξη του Αϊκίντο από μαθητές της Λέσχης ATHENS AIKIDO HOMBU DOJO. Παρουσιάστηκαν βασικές τεχνικές του Αϊκίντο (13,14), κάτα με Τζο (ραβδί), αγώνας (15) με Μποκκέν (ξύλινο σπαθί) και απόπληση αντιπάλων με ραβδί, σπαθί ή μαχαίρι.

Τέλος, η επίδειξη έκλεισε με μια θαυμάσια παρουσίαση του Ιάι-ντο από τον κ. Ατσούγια Σουζούκι, 3 νταν Ιάι (16,17). Παρουσιάστηκαν αντιπροσωπευτικές βασικές τεχνικές της Σχολής 'Εισιν, που θεωρείται η παλαιότερη στο Ιάι και έχει ιστορία 430 χρόνων.

'Ετσι, πραγματοποιήθηκε για πρώτη φορά στην Ελλάδα μια τέτοια επίδειξη και πιστεύαμε, πως θα γινόταν μια φορά το χρόνο.

Στις 3 Δεκεμβρίου 1979 έγινε για δεύτερη φορά στην Ελλάδα, οργανωμένη από το περιοδικό "Δ", ακόμα μια μεγάλη επίδειξη Ιαπωνικών πατροπαράδοτων πολεμικών τεχνών στον Αθλητικό Όμιλο "Ο ΜΙΛΩΝ" της Νέας Σμύρνης.

Παρουσιάστηκαν οι τέχνες Ιάιντο, Αϊκίντο, Γουάντο-ρούου Καράτε, Τζούντο και Σότοκαν Καράτε.

Η επίδειξη άρχισε με μια θαυμάσια παρουσίαση τεχνικών του Ιάιντο (σπαθί) από τον κ. Ατσούγια Σουζούκι, Σύμβουλο της Ιαπωνικής Πρεσβείας και 3 νταν στο Ιάιντο.

Οι τεχνικές που δείχθηκαν ήταν οι: 1) Όι-κάζε (επίθεση σαν αέρας), 2) Μάε (επίθεση μπροστά) 3) Ζένγκο-γκίρι (επίθεση μπροστά και πίσω), 4) Ούγκε-ναγκάσι (άμυνα) και 5) Νούκι-ούτσι (ξαφνική επίθεση).

Το πρόγραμμα συνεχίστηκε με παρουσίαση βασικών τεχνικών του αϊκίντο από ομάδα μαθητών του αϊκίντο, που με την ενθάρρυνση της παλαιότερης μαθήτριας δίδας Μαρίας Μαρνιέρου, έδωσαν στους θεατές το πνεύμα και τις τεχνικές της πολεμικής αυτής τέχνης, παρ'όλο που η προετοιμασία τους και η επίδειξη έπεσαν δυστυχώς σε εποχή που ο δάσκαλος της λέσχης τους, κ. Κώστας Πολίτης, 1νταν αϊκίντο έλειπε εκτός Ελλάδος.

Ακολούθησε η επίδειξη του Γουάντο-ρούου καράτε. Πήραν μέρος η Σχολή ΚΕΝΒΙΚΑΝ του Χρήστου Μπουλούμπαση, η Σχολή Γουάντο-ρούου Καράτε του Γρηγόρη Βόβλα και η Λέσχη ΑΚΔΑ.

Παρουσιάστηκαν: 1) Κιχόν (βασικές τεχνικές) 2) Αυτοάμυνα (έναν μικρό εναντίον δύο μεγάλων), 3) Κιχόν Κούμιτε (βασικοί αγώνες), 4) Αυτοάμυνα (έναν εναντίον δύο), 5) Κάτα: Πινάν γκοντάν (κάτα με ανάλυση), 6) Όγιο Κούμιτε (τυπικοί αγώνες), 7) Κάτα: Πινάν Σαντάν, 8) Αυτοάμυνα (περιλάμβανε και επιθέσεις με καρέκλες), 9) Κάτα ομαδικό και 10) Αυτοάμυνα (έναν εναντίον δύο σε επιθέσεις με γκλομπ και μαχαίρι).

Στη συνέχεια, ακολούθησε η επίδειξη του Τζούντο. Πήραν μέρος αθλητές του τμήματος τζούντο από τον Όμιλο Αντισφαιρίσεως του Πανελληνίου Γυμναστικού Συλλόγου, της Σχολής ΤΖΟΥΝΤΟΚΑΝ, καθώς και άλλοι παλαιοί αθλητές και αθλήτριες.

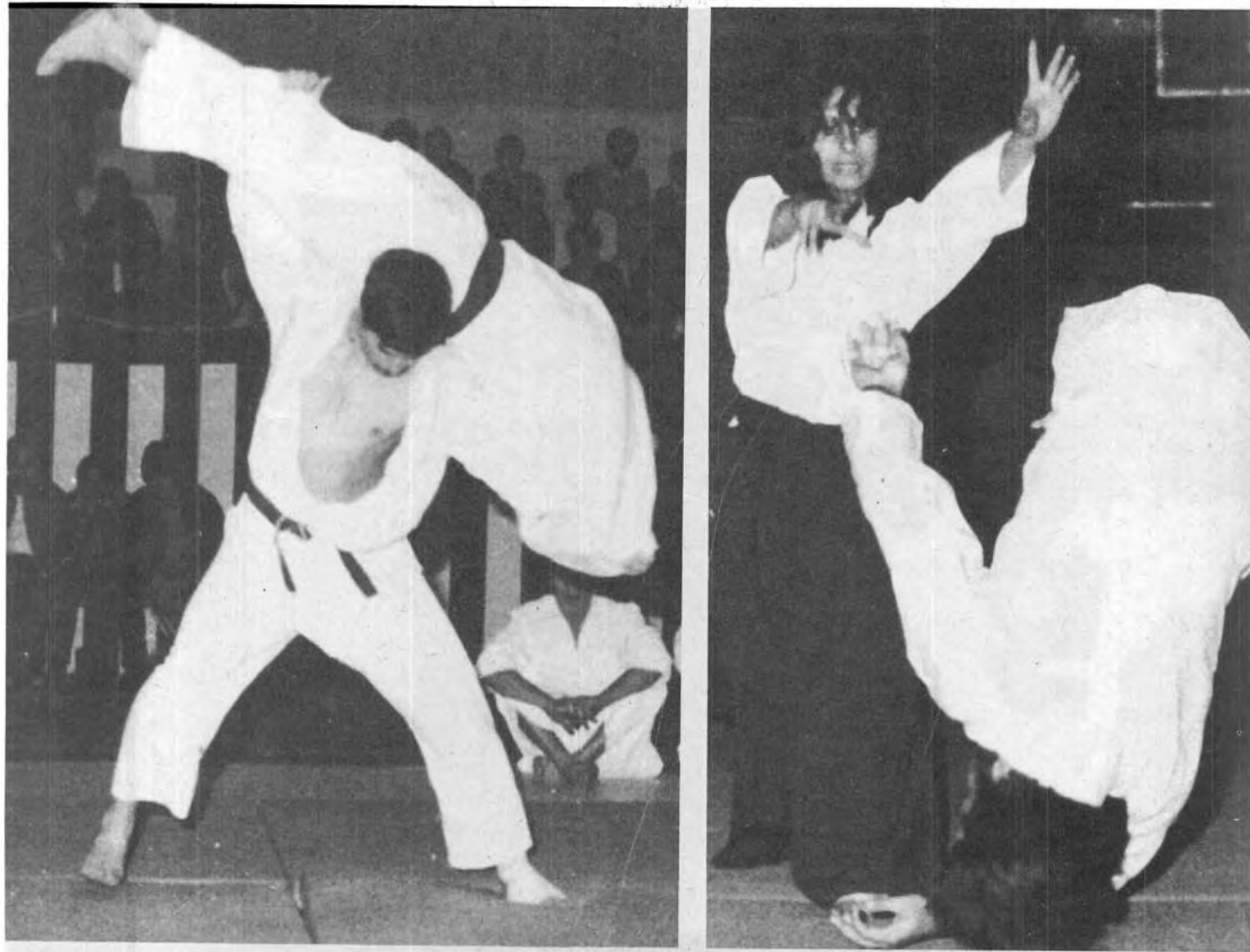
Η επίδειξη του τζούντο άρχισε με την υποβλητική παρουσίαση του νάγκε-νο κάτα από τους Δημήτρη Μαρτάκη και Νίκο Χεκίμογλου (και οι δύο έχουν δεύτερο νταν από το ΚΟΝΤΟΚΑΝ). Στη συνέχεια η Κατερίνα Διπλαρίδου (11 χρόνων) και ο Διονύσης Ρίου (11 χρόνων) εκτέλεσαν τεχνικές του τζούντο σε μεγάλους αντιπάλους τους. Δύο άλλοι μικροί, αδελφια αυτή τη φορά, ο Γιάννης και ο Τάκης Βακατάσης, εφάρμοσαν προχωρημένες τεχνικές του Τζούντο σε μεγάλους αντιπάλους τους. Ακολούθησε μια δυναμική επίδειξη επαναλήψεων και εκτελέσεων τεχνικών του τζούντο από προχωρημένους αθλητές. Μετά, οι αδελφοί Στέλλα και Φωτεινή Κουμούλου (καφέ ζώνη και οι δύο στο Τζούντο) εκτέλεσαν προχωρημένες τεχνικές του αθλήματος σε μεγάλους αθλητές. Και η επίδειξη του τζούντο έκλεισε με μια επίδειξη αυτοάμυνας από τους Νίκο Χεκίμογλου και Θύμιο Περισίδη.

Μετά το τζούντο παρουσιάστηκε το Σότοκαν Καράτε. Πήραν μέρος οι σχολές: 1) ΙSHINJI (Αγία Παρασκευή), 2) SHOTOKAN KARATE CENTER (Πλ. Αττικής), 3) Σότοκαν Καράτε (Παγκράτι) και το τμήμα Σότοκαν Καράτε του ΕΜΠ.

Το πρόγραμμα περιλάμβανε: 1) Τα Κιχόν Βάζα (βασικές τεχνικές) εκτελεσμένα από αθλητές μέχρι

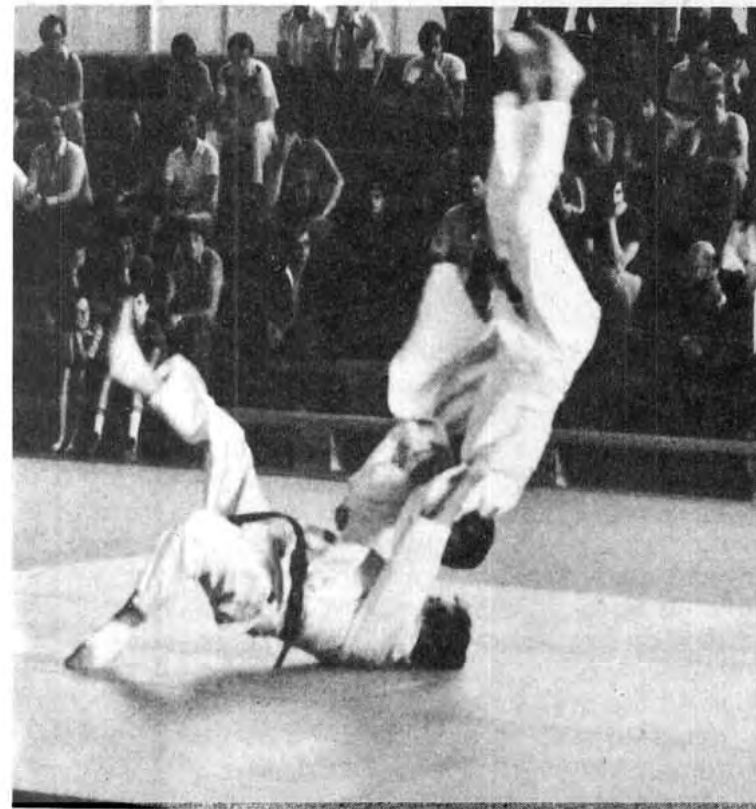

Στην Πρώτη Επίδειξη Μαχητικών Τεχνών στην Ελλάδα (από το ΔΥΝΑΜΙΚΟ) δόθηκαν από τον κ. Ατσούγια Σουζούκι (5 νταν Ιάι-ντο σήμερα και Σύμβουλο στην Ιαπωνική Πρεσβεία τότε) τα πρώτα διπλώματα Τζούντο που έφτασαν στην Ελλάδα από το Κόντοκαν. Κάτω: Ο Δημήτρης Μαρτάκης εκτελεί το Νάγκε Νο Κάτα, ενώ η Μαρία Μαρνιέρου επιδεικνύει τεχνικές Αϊκίντο.

νω και κάτω: Ο Κώστας Πολίτης (2 νταν Αϊκίντο) δεικνύει τεχνικές Αϊκίντο με το μποκέν, ενώ λά βλέπετε τον κ. Ατσούγια Σουζούκι σε νικές Ιάι-ντο (τράβηγμα σπαθιού με τόχρονο "κόψιμο" του αντίπαλου).

Ο Θύμιος Περσιδής, αριστερά, σε εκτέλεση του Νάγκε Νο Κάτα στην Πρώτη Μεγάλη Επίδειξη Μαχητικών Τεχνών με "ούκε" τον Μάρκο Δαλέζιο και δεξιά σε τεχνικές αυτοάμυνας με "τόρου" τον Νίκο Χεκίμογλου.

και καφέ ζώνη. 2) Τα Κιχόν Κούμιτε (τυπικοί αγώνες) εκτελεσμένα από τους Κώστα Γιαννέτο (1νταν) Γιώργο Μπίκα (1 νταν) και άλλους αθλητές. 3) Τα κάτα: Χειάν Νι-νταν εκτελεσμένο από κίτρινες ζώνες, Χειάν Γιον-νταν εκτελεσμένο από πράσινες ζώνες και μπλε ζώνες και Χειάν Γκο-νταν από μπλε ζώνες. 4) Αυτοάμυνα σε επιθέσεις με μαχαίρι (με πραγματικά χτυπήματα στην αντεπίθεση) από τους Νίκο Ραφτάκη (1 νταν) και Γιώργο Λυμπερίδη, 5) Κιχόν Κούμιτε από τους προχωρημένους αθλητές Μάρκο Γιαννόπουλο και Δία Μπαντέκα (εκπαιδευτές στην Σχολή Αξιωματικών της Αστυνομίας Πόλεων). 6) Εκτέλεση του κάτα Ένπι (χελιδόνη) από ομάδα τριών γυναικών (καφέ ζώνες). 7) Αυτοάμυνα (δύο εναντίον ενός) από τους Γιάννη Πανωλιάσκο (2 νταν, εκπαιδευτή στην Σχολή Αξιωματικών της Αστυνομίας Πόλεων), Δημήτρη Καζακέα (2 νταν) και Ηλία Καζακέα (1 νταν). 8) Αυτοάμυνα γυναικών από αθλήτριες με καφέ ζώνη). 9) Κάτα ομαδικό (θαυμάσια εκτέλεση από τους Γ. Πανωλιάσκο, Δ. Καζακέα και Η. Καζακέα). 10) Τέλος, ο κ. Τετσόου Οοτάκε (3 νταν) παρουσίασε μια πρωτότυπη επίδειξη αυτοάμυνας με μακρύ ραβδί σε επιθέσεις των κ. Γιαννέτου (1 νταν) και Γ. Μπίκα (1 νταν).

Η επίδειξη έκλεισε με τρίλεπτη παρουσίαση τεχνικών Ιάιντο από τον κ. Γιούλιο Κινσίτα (3νταν) ο οποίος έδειξε τις τεχνικές 1) Κίρι-άγκε (επίθεση από κάτω, επάνω) 2) Σίχο-γκίρι (επίθεση σε 4

πλευρές), 3) Κισάκι-γκαέσι (αλλαγή της κόψης του σπαθιού), 4) Ορόσι (επίθεση στο λαιμό) και 5) Τάκι-οτόσι (επίθεση από πίσω εμπρός).

Και η δεύτερη αυτή εκδήλωση επιδείξεως πατρό παράδοτων Ιαπωνικών πολεμικών τεχνών έκλεισε με μικρή δεξίωση αναψυκτικών για τους επισήμους καλεσμένους.

(Και, για όσους μας είδατε τότε: Είδατε πώς περνάνε έξι ΔΥΝΑΜΙΚΑ χρόνια; Ούτε που το καταλάβαμε.)

Έτσι μού'ρχεται να ξανακάνουμε μια επίδειξη. Τι λέτε; Θα κάνει πάταγο αυτή τη φορά. Τι λέτε; Στο "Ειρήνης και Φιλίας", βέβαια. Τι λέτε;

Και σαν τελευταία παρατήρηση, ας αναφέρω μια παράλειψη. Στο όχι "Πρώτο" Φεστιβάλ αυτό ΔΕΝ ΠΡΟ ΣΚΛΗΘΗΚΑΝ πρωτοπόροι στην Ελλάδα στις μαχητικές τέχνες. Λάθος αυτό! Και δεν προσκλήθηκα κι εγώ! Πώς διέφυγε; Ή μήπως δεν διέφυγε; Θα ήταν περιττό να υπενθυμίσω, πως στο ξέφραγο αμπέλι των μαχητικών τεχνών στην Ελλάδα, όποια πέτρα κι αν σηκώσεις θα βρεις από κάτω γραμμένο:

"Πρόσεχε πώς περπατάς.
Θύμιος Περσιδής"

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΡΟΛΟΥ ΤΟΥΣ ΣΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΤΗΣ ΦΕΟΥΔΑΡΧΙΚΗΣ ΙΑΠΩΝΙΑΣ

ΣΟΓΚΟΥΝ

Από τη Μασάε Ματσουμότο

Στην αρχαία Ιαπωνία, οι άνθρωποι είχαν την πεποίθηση, ότι ο αυτοκράτορας είχε θεϊκές ρίζες. Οι μύθοι μιλούσαν για τον Ιζανάγκι και την Ιζανάμι το αστρικό ζευγάρι. Ρανίδες νερού, κυλώντας από το πολύτιμο δόρυ που βύθισαν στη θάλασσα, σχημάτισαν τα Ιαπωνικά νησιά. Ο Τζίμμου Τέννο, εγγονός του Νινίγκι (απογόνου του Ιζανάγκι), υπήρξε ο πρώτος αυτοκράτορας της Ιαπωνίας. Σύμφωνα με τον μύθο, εγκαταστάθηκε στο Γιαμάτο και χρησίμευσε αυτοκράτορας στις 11 Φεβρουαρίου του 660 π.Χ.

Αργότερα, η Νάρα αποτέλεσε την πρώτη μόνιμη πρωτεύουσα, γύρω στο 710. Προς το τέλος του 8ου αιώνα, ο αυτοκράτορας εγκατέλειψε την Νάρα για να μεταβεί σε νέα πρωτεύουσα, το Χεϊάν-κίο, το σημερινό Κιότο. Το Κιότο παρέμεινε η έδρα του αυτοκρατορικού παλατιού μέχρι τον Απρίλιο του 1868 όταν το Έντο (μετονομαζόμενο αργότερα σε Τόκυο) καθιερώθηκε σαν η πρωτεύουσα της Ιαπωνίας.

Το Σογκουνάτο καθιερώθηκε στην δυναστεία των Χεϊάν, της βασιλικής οικογένειας που παρέμεινε στον θρόνο από τον 8ο έως τον 12ο αιώνα. Προς το τέλος του 12ου αιώνα, δύο ανατρεπτικές ενέργειες στην Αυλή των Χεϊάν έκαναν αναγκαία, λόγω στρατιωτικής υποστήριξης, την επέμβαση δύο επαρχιακών πολύ ισχυρών οικογενειών: των Μιναμότο και των Τάιρα.

Στην Ιαπωνία κηρύχθηκε εμφύλιος πόλεμος. Οι Μιναμότο και οι Τάιρα συγκέντρωσαν τις δυνάμεις τους και πολέμησαν μεταξύ τους από το 1180 έως το 1185, όταν ο Γιοριμότο Μιναμότο κατάφερε να νικήσει τον Κιγιόμυρι Τάιρα. Η οικογένεια των Τάιρα και οι αρχηγοί των στρατιωτικών δυνάμεων αυτών ξεκληρίστηκαν ολοσχερώς.

Ο Μιναμότο εγκατέστησε τα αρχηγεία του στο Καμακούρα, μικρή παραθαλάσσια πόλη της ανατολικής Ιαπωνίας. Επέτρεψε στον τότε αυτοκράτορα να διατηρήσει τον τίτλο του. Αυτό έγινε για να καθυστερήσει τον λαό, που για χρόνια είχε αφοσιωθεί στον αυτοκράτορα και τον είχε λατρεύσει. Πραγματικός ηγέτης, όμως, της Ιαπωνίας τώρα πλέον ήταν ο Γιοριμότο Μιναμότο. Είχε ιδρύσει το σογκουνάτο -την πρώτη μορφή στρατιωτικής δικτατορίας στην Ιαπωνία.

Η οικογένεια του Μιναμότο κατάφερε να αποκτήσει τον έλεγχο ολόκληρης σχεδόν της χώρας. Για πρώτη φορά στην ιστορία, ο στρατός αναλάμβανε τη διακυβέρνηση της χώρας. Ο λαός το κατάλαβε κι άρχισε να αναζητεί συμβουλές και απόδοση δικαιοσύνης από τον Σογκούν και όχι πλέον από τον ίδιο τον αυτοκράτορα.

Στα 1219, ο τελευταίος Σογκούν από τη δυναστεία των Μιναμότο, ο Σανεμότο, δολοφονήθηκε. Ο Χότζο ορίστηκε Αντιβασιλέας και διοίκησε μέσα από το πρόσωπο ενός πλαστού σογκούν και αργότερα ενός πρίγκηπα της βασιλικής οικογένειας. Η περίοδος μεταξύ 1219 και 1338 χαρακτηρίζεται ως ασταθής στην ιστορία του κράτους: μια περίοδος, όπου κυβερνήσεις ανέβαιναν και έπεφταν σαν αστραπή.

Ο Χότζο κατάφερε με μεγάλη επιτυχία να αναχαιτίσει τις Μογγολικές ορδές που είχαν εισβάλει δύο φορές (1274 και 1281) από την Κίνα και την Κορέα στην Ιαπωνία. Την περίοδο εκείνη, το Καμακούρα είχε κηρυχτεί σε πτώχευση και δεν ήταν δυνατόν να πληρωθούν οι στρατιώτες. Η δυσανεμία ολόσένα μεγάλωνε. Τότε ήταν, που κάποιος φιλόδοξος αυτοκράτορας απέφυγε να αποκαταστήσει το αυτοκρατορικό όνομα. Αυτό που πέτυχε, ήταν να βγάλει από τη μέση τον Χότζο. Το 1333, ο τελευταίος Χότζο, η οικογένειά του και εκατοντάδες στρατιώτες του έκαναν σεπούκου.

Μετά από σύντομο διάστημα, ο αρχιστράτηγος του νέου αυτοκράτορα, Τακαούτζι Ασικάγκα, τέθηκε εναντίον του και τοποθέτησε άλλο μέλος της αυτοκρατορικής οικογένειας στον θρόνο. Η οικογένεια του νέου αυτοκράτορα διατηρήθηκε στο θρόνο μέχρι τα μέσα του 16ου αιώνα. Αν και στο αποκορύφωμα της ισχύος τους, ο Ασικάγκα έπρεπε να έχει τον έλεγχο του κράτους σε συνεργασία με τους φεουδάρχες -τους ντάιμιο.

Οι ντάιμιο πρωτοεμφανίστηκαν τον 14ο αιώνα Προέρχονταν από την πολεμική κλάση και στον καθένο αντιστοιχούσε ένα τμήμα της χώρας, το οποίο υπόκειτο στον έλεγχο του, όπως επίσης και οι αγρότες που το καλλιεργούσαν. Υπό την εξουσία τους, οι ντάιμιο είχαν λιγότερο ισχυρούς πολεμιστές. Στη διάρκεια της περιόδου του σογκουνάτου των Ασικάγκα, σημειώθηκαν συνεχείς εμφύλιοι πόλεμοι ανάμεσα στους ντάιμιο. Ο δυνατότερος νικούσε τον ασθενέστερο. Αυτό κατέληξε για μια ακόμη φορά σε μοναρχία.

Ο Νομπούνγκα Όντα απέκτησε ισχύ ως σογκούν το 1568, αλλά έπρεπε να πολεμήσει για να διατηρήσει τον τίτλο του. Μετά την δολοφονία του (1582), ο Χιντεγιόσι Χάσιμπα, στρατηγός επί εποχής Όντα έγινε ο ίδιος σογκούν και φρόντισε να περιορίσει τα μέλη της οικογένειας Όντα.

Το 1590, ο Χάσιμπα κατάφερε να θέσει υπό τον έλεγχο του ολόκληρη την Ιαπωνία και ύστερα από 100 χρόνια συνεχούς πολέμου επήλθε η ειρήνη.

Ξεκινώντας με αρκετά μεγάλο αριθμό στρατιωτών υπό την κατοχή του, ο Χάσιμπα αποφάσισε το

1592 να καταλάβει την Κίνα. Ο στρατός κατάφερε να κατακτήσει την Κορέα, αλλά κατατροπώθηκε από τον στρατό της Κίνας. Ο ίδιος ο Χάσιμπα πέθανε το 1598 και ο στρατός επέστρεψε στην Ιαπωνία, χαρούμενος, ύστερα από έξι χρόνια συνεχούς παραμονής στην Κορέα.

Ο Ιεγιάσου Τοκουγκάβα, που υπήρξε σύμβουλος του Χιντεγιόσι, νίκησε τους αντιπάλους του φεουδάρχες στη μάχη της Σεκιγκαχάρα, το 1600 και τιτλοφορήθηκε σογκούν στο 1603. Η ιστορία αυτής ειδικά της περιόδου της Ιαπωνίας αναβιώνει ο Τζ. Κλάβελ στο μυθιστόρημά του "Σογκούν". Ο Μπλακ-θρον (ο ήρωας του έργου), όπως τον έχει πλάσει ο Κλάβελ, βασίζεται προφανώς στη ζωή του υπαρκτού προσώπου, Γουίλ Άνταμς.

Ο Άνταμς ήταν Άγγλος, γεννημένος το 1575 στο Γκίλιγκαμ. Ήταν μαθητευόμενος ναυτικός του Εμπορικού Ναυτικού, ο οποίος αργότερα κατατάχθηκε στο Πολεμικό Ναυτικό. Το 1598 διορίστηκε αρχιπλοίαρχος του Ολλανδικού στόλου, που είχε κατευθυνθεί στις Ινδίες. Στη διάρκεια του ταξιδιού, μετά από θύελλα, ένα καράβι τουσκατέληξε στο Κουσου. Αυτό συνέβηκε το 1600. Ο Άνταμς κλήθηκε από τον σογκούν, ο οποίος του χάρισε τη ζωή, λόγω των γνώσεων του πάνω στην ναυπηγική και την ναυσιπλοία.

Ο σογκούν Ιεγιάσου Τοκουγκάβα τον διόρισε ως σύμβουλο και του παρέιχε στέγη κοντά στο Γιοκοσούκα. Αργότερα, παντρεύτηκε Γιαπωνέζα. Τα 1616, 1618 απέπλευσε για το Σιάμ και την Κίνα. Ο Γουίλ Άνταμς πέθανε στην Ιαπωνία το 1620.

Το σογκουνάτο του Τοκουγκάβα ήταν το πλέον μακροχρόνιο και το τελευταίο της Ιαπωνίας. Διάρκεσε από το 1603 μέχρι το 1867. Μέσα στην περίοδο εκείνη διώχθηκαν όλοι οι Χριστιανοί από το Ιαπωνικό έδαφος, ενώ πολλοί από τους Ιάπωνες Χριστιανούς θανατώθηκαν. Οι πόρτες του εμπορίου έκλεισαν. Τα μόνα ευκαταφρόνητα πλοία ήταν τα Ολλανδικά και αυτά μονάχα δυο φορές το χρόνο. Η Ιαπωνία κρατούσε μια στάση απομονωτισμού, που πρόκειτο να διαρκέσει για περίπου 200 χρόνια. Η είσοδος είχε απαγορευτεί στους ξένους και πολλοί ήταν εκείνοι που φονεύτηκαν πριν προλάβουν καν να πατήσουν το πόδι τους στο έδαφος.

Στα πρώτα χρόνια του σογκουνάτου του Τοκουγκάβα, η αριστοκρατία των πολεμιστών καθιερώθηκε

με το όνομα "Σαμουράι" και τα μακριά και κοντά σπαθιά που έφεραν αποτέλεσαν σύμβολο της κλάσας τους. Εκείνη την περίοδο, δημιουργήθηκε ο κώδικας του Μπούσιντο. Η τάξη των σαμουράι διατηρήθηκε σχεδόν αναλλοίωτη μέχρι τις 28 Μαρτίου του έτους 1876, όταν κηρύχθηκε από τον αυτοκράτορα απαγόρευση οπλοφορίας. Το 1918, η τάξη των πραγματικών σαμουράι τερμάτιζε την πορεία της.

Υπό την ηγεσία του Τοκουγκάβα, η Ιαπωνία κατάφερε επιτέλους να βιώσει ειρηνικά. Οι εξαγωγές προς την Ανατολή είχαν σαν αποτέλεσμα μια οικονομική ευφορία για την χώρα γενικά και ειδικότερα για τους ίδιους τους εμπόρους, οι οποίοι πάντα βρίσκονταν στην κατώτερη βαθμίδα της ταξικής διαβάθμισης και που τώρα έγιναν πλουσιότεροι από πολλούς ντάιμιο. Με την πάροδο του χρόνου και την ανάπτυξη ισχυρής εμπορικής οικονομίας, οι πόρτες ανοίχτηκαν ξανά στους ξένους. Πολλοί Ιάπωνες άρχισαν τα ταξίδια στο εξωτερικό: ορισμένοι μάλιστα σπουδές σε ξένες χώρες.

Στα μέσα του 15ου αιώνα χτύπησαν τις πόρτες της Ιαπωνίας οι Εγγλέζοι, οι Ρώσοι και οι Αμερικανοί. Οι τελευταίοι αποσκοπούσαν μοναχά σε μια επίδειξη ναυτικής υπεροχής. Κατέληξαν, όμως, στο να ανοίξουν εμπορικές σχέσεις μαζί τους. Λίγο μετά άρχισε η ρήξη στο σογκουνάτο του Τοκουγκάβα.

Η αυτοκρατορική ηγεσία δεν είχε θιγεί σ'όλα τούτα τα 700 χρόνια εξουσίας των σογκούν. Ο λαός είχε πλέον χάσει την εμπιστοσύνη του απέναντι στο σογκούν, σχετικά με το αν θα μπορούσε να διασφαλίσει την Ιαπωνία έναντι μελλοντικών κινδύνων. Οι καιροί είχαν αλλάξει και έπρεπε να αλλάξει επίσης η Ιαπωνία. Το 1867, ο Γιοσινόμπου Τοκουγκάβα με την ενθρόνιση του Μιτσουχίτο σαν αυτοκράτορα επέστρεψε εκούσια την ισχύ στον βασιλικό θρόνο. Υπήρξαν βέβαια ορισμένα επεισόδια ανάμεσα σε ντάιμιο και σαμουράι που είχαν μείνει χωρίς αφέντη αλλά δεν διάρκεσαν πολύ. Κάποτε άρχισε η πτώση του Τοκουγκάβα και από τότε δεν υπήρξαν άλλοι σογκούν.

Ίσως, αυτό το οποίο διάρκεσε περισσότερο κατά την περίοδο των σογκούν, ήταν ο Κώδικας των Σαμουράι: ένας κώδικας που παραμένει αξιολογώσιμος σε Ανατολή και Δύση.

**ΤΩΡΑ ΣΤΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΔΥΝΑΜΙΚΟ ΘΑ ΒΡΕΙΤΕ
ΚΑΙ ΤΑ ΓΙΑΠΩΝΕΖΙΚΑ ΑΘΛΗΤΙΚΑ ΠΑΠΟΥΤΣΙΑ**

MIZUNO

**ΕΦΑΡΜΟΣΤΑ ΚΑΙ ΠΑΝΑΛΑΦΡΑ, ΜΕ ΑΝΘΕΚΤΙΚΕΣ ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ
ΑΓΚΑΛΙΑΖΟΥΝ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΟΥΝ ΤΟ ΠΟΔΙ
ΣΤΙΣ ΚΑΤΑΠΟΝΗΣΕΙΣ ΚΑΘΕ ΑΘΛΗΤΙΚΗΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑΣ.
ΔΥΝΑΜΙΚΟ, ΖΑ·Ι·ΜΗ 38 Ή ΚΑΙ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΑ!**

ΑΓΩΝΕΣ-ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ-ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΟΠΩΣ ΜΑΣ ΤΙΣ ΣΤΕΛΝΟΥΝ ΣΥΛΛΟΓΟΙ, ΣΧΟΛΕΣ ΚΑΙ ΓΥΜΝΑΣΤΗΡΙΑ ΑΠΟ ΟΛΗ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΝΕΑ - ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΑΠΟ ΣΥΛΛΟΓΟΥΣ, ΣΧΟΛΕΣ ΚΑΙ ΓΥΜΝΑΣΤΗΡΙΑ

Αλεξανδρούπολη, 1/11/1985

Κύριε Περισίδη,
Βοηθώντας την προσπάθεια του ΔΥΝΑΜΙΚΟΥ, για την ενημέρωση των φιλάθλων γύρω από τις πολεμικές τέχνες και συγκεκριμένα το ΤΑΕΚΒΟΝ-ΝΤΟ, σας πληροφορώ ότι στις 20 Οκτωβρίου 1985 διεξήχθη, υπό την αιγίδα του ΣΕΓΑΣ, στην Ορεστιάδα Έβρου,

το 5ο Διασυλλογικό Πρωτάθλημα ΤΑΕΚΒΟΝ-ΝΤΟ Εφήβων Νεανίδων, Ανδρών-Γυναικών, όπου έλαβαν μέρος όλοι οι σύλλογοι της Θράκης, δηλαδή της Αλεξανδρούπολης, Κομοτηνής, Ξάνθης, Φερών, του Ομίλου Ορεστιάδας και του Αθλητικού Κέντρου Ορεστιάδας και του Διδυμοτείχου.

Τους αγώνες τίμησε με την παρουσία του ο πρόεδρος ΤΑΕΚΒΟΝ-ΝΤΟ ΣΕΓΑΣ, κ. Χατζηανδρέου, οι Αθλητικές και Πολιτικές αρχές του τόπου, καθώς και πολύς κόσμος.

Τα αποτελέσματα έχουν ως εξής: Στα ατομικά: Α' Αλεξανδρούπολη (6 χρυσά, 3 αργυρά, 4 χάλκινα) Β' Όμιλος Ορεστιάδας (3 χρυσά, 2 αργυρά, 4 χάλκ.) Γ' Κομοτηνή (1 χρυσό, 3 αργυρά, 5 χάλκινα) και Δ' Ξάνθη (1 αργυρό, 1 χάλκινο).

Στα ομαδικά (εκτέλεση ΠΟΥΜΣΕ--ΧΙΟΝΓΚ): Α' Αλεξανδρούπολη Β' Αθλητικό Κέντρο Ορεστιάδας Γ' Όμιλος Ορεστιάδας.

Όπως φαίνεται λοιπόν από τα αποτελέσματα, πολυπλήρης ο σύλλογος στα ατομικά, καθώς και στα ομαδικά, αναδείχθηκε ο σύλλογος ΤΑΕΚΒΟΝ-ΝΤΟ της Αλεξανδρούπολης, αποτέλεσμα της μεγάλης προσπάθειας των αθλητών του, του προπονητή του κ. Γραμματόπουλου Γιώργου (3 νταν), καθώς και του Διοικητικού Συμβουλίου του συλλόγου.

Κύριε Περισίδη, ευχαριστώ για την φιλοξενία στο "ΔΥΝΑΜΙΚΟ".

Σάββας Σαλγκάμης

Για όλους τους Συλλόγους, τις Σχολές και τα Γυμναστήρια:
Στείλτε μας νέα και φωτογραφίες για τις δραστηριότητές σας. Ευχαριστώ, θα τα δημοσιεύουμε (πάντα βέβαια μέσα στα λογικά πλαίσια.)

ΕΠΕΙΓΟΝ ΑΠΟ ΤΑ ΧΑΝΙΑ

Προς "ΔΥΝΑΜΙΚΟ", Θύμιο Περισίδη, 1 νταν Τζούντο. Προς συναθλητές και εκπαιδευτές του ΣΟΤΟΚΑΝ ΓΟΥΑΝΤΟ-ΡΥΟΥ, ΚΥΟΚΟΥΣΙΝ ΚΑΡΑΤΕ, Γιώργο Σανιώτη, Τέντσου Οοτάκε, Γιάννη Βερώνη, Αφού Καζακά, Γιάννη Πανωλιάσκο.

Εσείς, που επανειλημμένα έχετε τιμήσει το ΚΑΡΑΤΕ και ειδικότερα το ΣΟΤΟΚΑΝ και έχετε μουσκέψει χιλιάδες φορές το Καράτε-γκι από το βάροστης καθημερινής προπόνησης. Σε σας ειδικότερα απευθύνεται αυτό το γράμμα μου. Νομίζω, ότι λίγο πολύ γνωρίζετε ότι το ΟΚΙΝΑΟΥΑ ΓΚΟΤΖΟΥ-ΡΥΟΥ στα Χανιά αντιμετωπίζει εδώ και χρόνια προβλήματα από τον Γ. Πετράκη, 1ο νταν Σότοκαν.

Τώρα το μεταξύ μας θέμα έφτασε στα Δικαστήρια, γιατί μου έκανε μήνυση και αναφέρει: α) ότι διδάσκω ΚΑΡΑΤΕ χωρίς να έχω το απαιτούμενο πτυχίο στο ΟΚΙΝΑΟΥΑ ΓΚΟΤΖΟΥ-ΡΥΟΥ. β) ότι διαφημίζομαι μέσω του "ΔΥΝΑΜΙΚΟΥ" με τον ανύπαρκτο τίτλο μου και γ) ότι κερδοσκοπώ από το Σύλλογο, εξαπατώντας το κοινό με ιδιότητα που δεν έχω. Αυτός ισχυρίζεται ότι έχει τους απαιτούμενους τίτλους, την άδεια να εκπαιδεύει, να απονέμει βαθμούς και την αναγνώριση από την Γ.Γ.Α. (ενώ η Γ.Γ.Α. αναγνωρίζει το διευθυντή, καθηγητή σωματικής αγωγής που έχει υπογράψει για τη σχετική άδεια). Πάνω σε αυτά που ισχυρίζεται, του κάνω μήνυση και επιπλέον έχω στοιχεία εναντίον του που τονίζουν με συγκοφαντικό τρόπο αυτά που ισχυρίζεται για μένα. Θέλω να σας παρακαλέσω να ενδιαφερθεί κάποιος εάν διδάσκει σωστά το Σότοκαν (τα κάτω, αν θυμά-

ται την ορολογία κλπ.) και να δει αν ο κ. Πετράκης "ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΠΑΡΕΙ ΤΑ ΠΟΔΙΑ ΤΟΥ".

Έχει γυμναστήριο Σότοκαν από το 1979. Τον είδε κανείς σε Πανελλήνιους αγώνες ή σε αγώνες μεταξύ γυμναστηρίων που τόσο συχνά κάνει το Σότοκαν; Ή, γιατί δεν εμφανίστηκε ποτέ μπροστά στο κ. ΕΝΟΕΝΤΑ για να κάνει εξετάσεις για 2ο νταν, μια που κατέχει το 1ο από το 1970 και γιατί ποτέ δεν αναφέρει τη βαθμίδα του, αλλά περιορίζεται να διαφημίζεται με "17 χρόνια πείρα"; Και τέλος, τόσα χρόνια έστω για διαφημιστικούς λόγους γιατί δεν κάλεσε κάποιον από εσάς να δώσει κάποιο σεμινάριο;

Φυσικά ξέρετε: Για να μη δείτε τα χάλια του. Μετά από αυτά γράψτε μου. Η Ε.Ε.Κ. τον αναγνωρίζει; Το Ελληνικό Σότοκαν τον ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΕΙ; Δέχεται τις προαγωγές του και είναι ο ίδιος αρμόδιος να κάνει προαγωγές, έστω ΚΥΟΥ, από την J.K.A.;

Σας παρακαλώ, γράψτε μου επί αυτού και στείλτε μου ένα έγγραφο το ταχύτερο δυνατό από την Ε.Ε.Κ. ή από κάποιον αρμόδιο.

Κάποιος που διαστρεβλώνει την Διδασκαλία στο ΟΚΙΝΑΟΥΑ ΓΚΟΤΖΟΥ-ΡΥΟΥ διαγράφεται από την I.O.G.K.F. σε ότι βαθμίδα και αν είναι. Ο κ. Πετράκης που διαστρεβλώνει και προσβάλλει την οικογένεια του Σότοκαν, πώς εξακολουθεί να κρατά τίτλο που δεν αξίζει να έχει; Η J.K.A. τι θάλεγε γι' αυτόν και το αντιαθλητικό του πνεύμα;

Σας ευχαριστώ και περιμένω απάντηση.

Αντώνης Καπαδουκάκης
1-dan OKINAWA GOJU-RYU

Δήλωση του Θύμιου Περισίδη

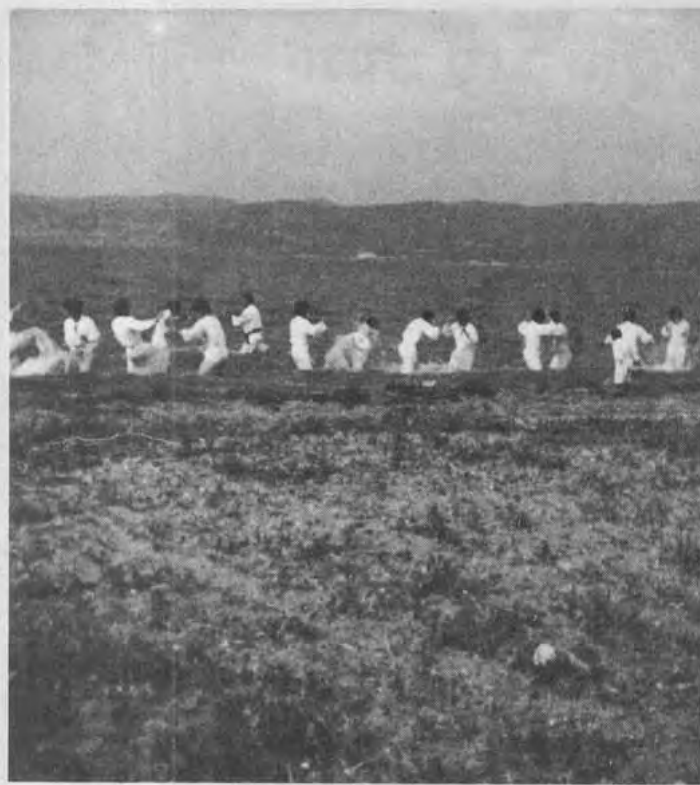
Αγαπητέ κύριε Πετράκη,

Το καλό που σου θέλω, κάθησε στα αυγά σου και κάνε τη δουλειά σου χωρίς να ενοχλείς τους άλλους, γιατί σε ένα δικαστήριο με όλους μας εναντίον σου θα καταρρεύσουν και το δίπλωμα που έχεις από το 1970 (χωρίς να σε έχουμε δει πουθενά) και η επιθυμία σου να παριστάνεις το δάσκαλο και να κάνεις κακό στους άλλους.

Η γενική σου συμπεριφορά, εκτός από την έκφραση του "καλού" σου χαρακτήρα, είναι και εμπόδιο στις δικές μας προσπάθειες να κάνει το Καράτε Ομοσπονδία. Μια Ομοσπονδία που το ΟΚΙΝΑΟΥΑ ΓΚΟΤΖΟΥ-ΡΥΟΥ ΧΑΝΙΩΝ είναι μέσα, ενώ εσύ είσαι απ' έξω!

Νομίζεις, πως θέλει και άλλο αποδεικτικό στοιχείο ένα δικαστήριο για να συμπεράνει ποιος έχει το άδικο;

Θύμιος Περισίδης

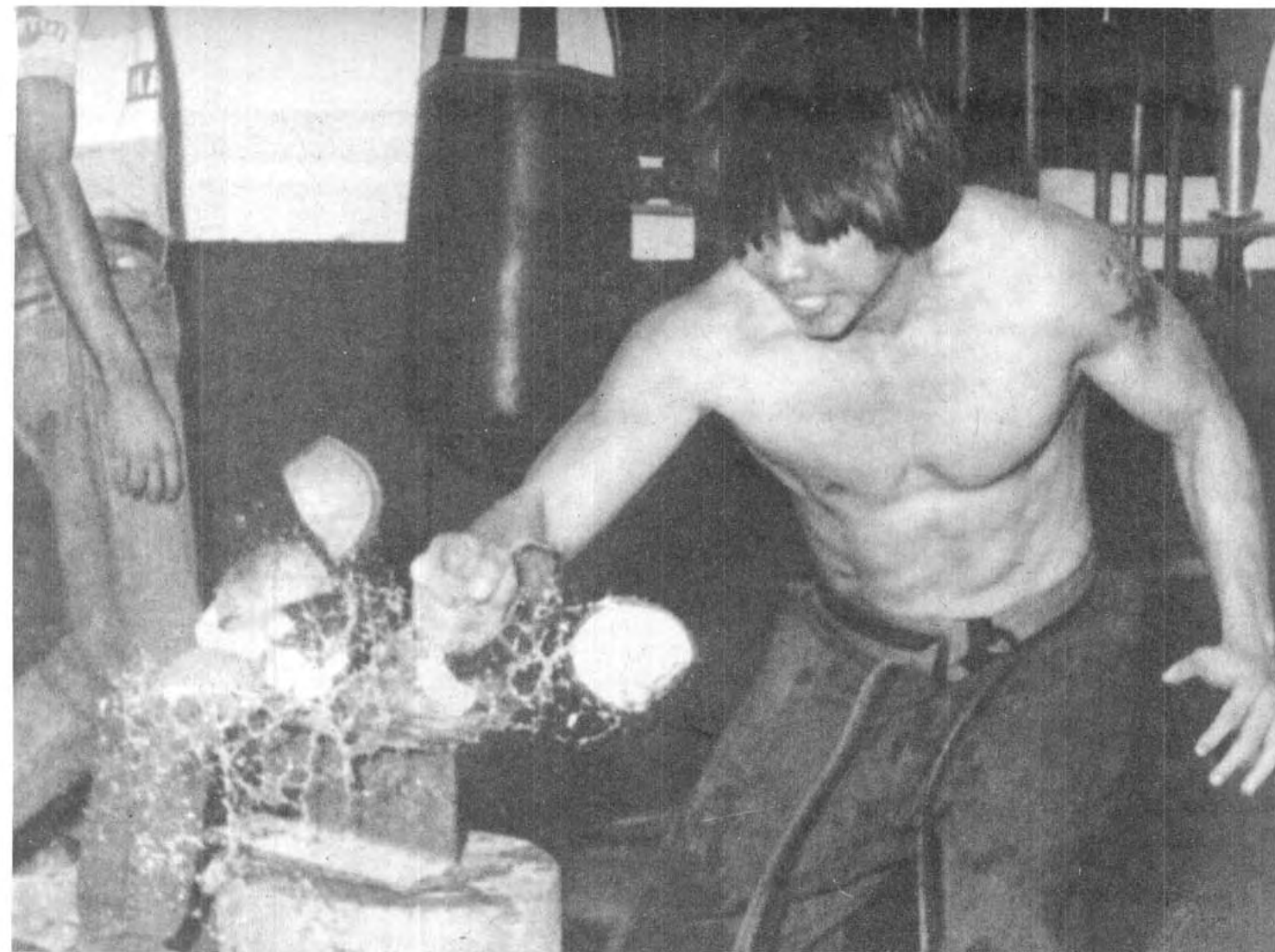

GREEK KYOKUSHINKAI OYAMA'S KARATE DOJO

Λίγα λόγια για τον καινούργιο σύλλογο KYOKUY SINKAI Αθηνών. Με την εποπτεία πάντοτε του Saiko Shihan Shigeru Oyama, αρχίζει σιγά-σιγά να δραστηριοποιείται όχι μόνον εντός της σχολής (ντότζο), αλλά και εκτός σχολής με την υπαίθρια προπόνηση (βλέπετε φωτογραφία). Αυτό γίνεται για να μπορεί ο αθλητής να βλέπει την ανάπτυξή του τόσο πνευματικά όσο και σωματικά και για να μπορεί να προσαρμόζεται με όλες τις καιρικές συνθήκες που του παρουσιάζονται. Και λίγο εντός της σχολής η εξέλιξη των μαθητών είναι πολύ γρήγορη. Το πιο χαρακτηριστικό είναι, ότι υπάρχει μεγάλη έλξη δι' αφορετικών στυλ. Αυτό συμβαίνει, γιατί οι αθλητές ζητούν να έρθουν κοντά με την πραγματικότητα του KYOKUY SINKAI KARATE.

15-20 Δεκεμβρίου θα γίνουν οι εξετάσεις του KYOKUY SINKAI εντός της σχολής. Για περισσότερες πληροφορίες να ενημερωθούν στη διεύθυνση της σχολής.

GREEK KYOKUSHIN OYAMA KARATE
INTERNATIONAL KARATE ORGANIZATION
KYOKUSHINKAI-KAN

ΚΟΥΝΓΚ-ΦΟΥ ΣΕ ΟΛΗ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Πολλές σχολές Κουνγκ-φου αντέδρασαν ευνοϊκά στις δημοσιεύσεις μας για τη δική τους τέχνη στο προηγούμενο τεύχος μας και γι' αυτό λέμε να καλέσουμε ένα "Προσκλητήριο Κουνγκ-φου" για να μετρηθούμε.

Τα όρια μεταξύ γνήσιου και μη γνήσιου είναι πολύ ασαφή εδώ και θα παρακαλούσαμε κάθε σχολή που ενδιαφέρεται να μας στείλει μια-δυο ομαδικές φωτογραφίες των μαθητών της, καθώς και τους τίτλους και ένα βιογραφικό του δασκάλου της.

Προσωρινά και με όσα στοιχεία έφτασαν στα γραφεία μας, σας δίνουμε λίγη γεύση ... Κουνγκ-φου στις επόμενες φωτογραφίες.

Από παλιότερα τεύχη μας έχουμε παρουσιάσει τον Κινέζο δάσκαλο Κουνγκ-φου, Ντόννυ Σιού. Μας έστειλε μια επιστολή του και το βιογραφικό του (όπως το δηλώνει ο ίδιος).

Η ΕΠΙΣΤΟΛΗ

"Ο Σύλλογός μας είναι πού ικανοποιημένος που παρουσιάστηκε το Κουνγκ-φου από το ΔΥΝΑΜΙΚΟ στο προηγούμενο τεύχος του. Για πληροφόρησή σας, οργανώνουμε Ελληνική Ομοσπονδία Κουνγκ-φου, με Επίτιμο Πρόεδρο τον Άγγλο Πρόξενο στη Θεσσαλονίκη, Πρόεδρο τον Ντόννυ Σιού (θεσ/νίκη) και αντιπρόεδρο τον Τόνυ Τανγκ (Αθήνα). Η Ομοσπονδία αυτή θα συνδέεται με την Διεθνή Ομοσπονδία Κουνγκ-φου (Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας) και ο Ντόννυ Σιού θα είναι ο κύριος εκπρόσωπός στην Ελλάδα. Επειδή υπάρχουν πολλοί "φθηνοί" "ψευτοσιφού" στην Ελλάδα, η Ομοσπονδία μας θα δεχθεί μόνο τους εκπαιδευτές που διδάσκουν το γνήσιο και παραδοσιακό Κουνγκ-φου."

ΚΑΙ ΤΟ ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ (όπως μας το δήλωσε)

SHAOLIN KUNG-FU ASSOCIATION GREECE

Ο MASTER DONNY SIEW YANG YANE POR είναι ο ιδρυτής του SHAOLIN ASSOCIATION στην Ελλάδα, που αποτέλεσε τμήμα του INTERNATIONAL SHAOLIN SELF-DEFENSE ACADEMY.

Ο Μάστερ Ντόννυ Σιου Γιανγκ Πορ άρχισε τη καριέρα του στις πολεμικές τέχνες από ηλικίας 6 ετών, με το στυλ Γουίνγκ-Τσουν και κάτω από την διδασκαλία του Μάστερ Τσιου.

Το 1971 άρχισε Καρατέ με τον Μάστερ Τσονγκ (5 νταν), με ιδιαίτερα αποκλειστικά μαθήματα Γκότζου-Ρύου.

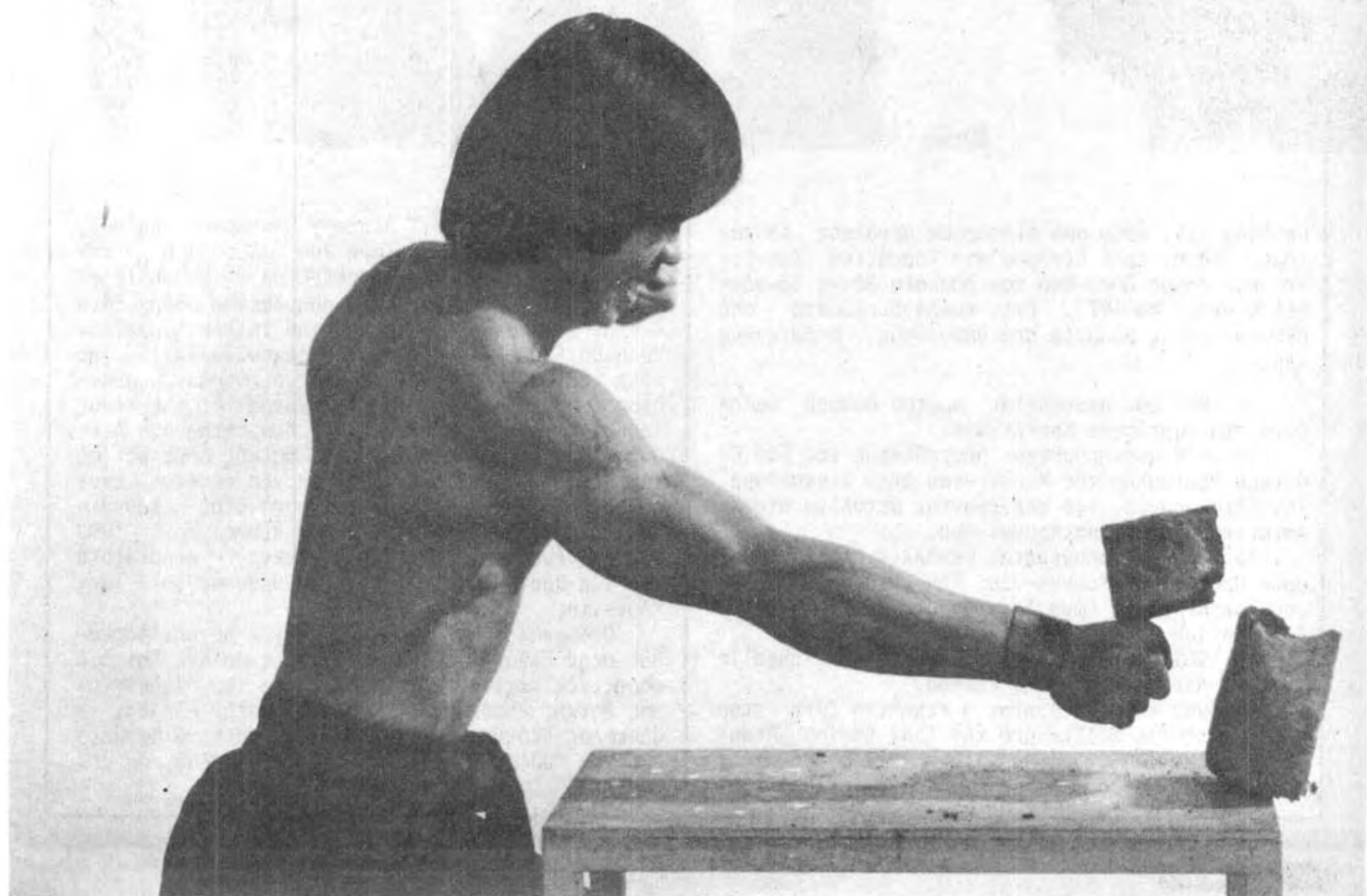
Το 1973, μέσω της Y.M.C.A. της Σιγκαπούρης, εκπαιδεύεται στο Τάε-Κβον-Ντο και το 1976 παίρνει το πρώτο νταν αυτής της πολεμικής τέχνης. Το 1978 παίρνει το 2ο νταν.

Το 19ο στρατηγός Τσσί-Χονγκ-Χι (9 νταν) ονόμασε τον Μάστερ Ντόννυ Σιού τέταρτο νταν του Τάε-Κβον-Ντο. Την ίδια εποχή εξασκείται παράλληλα στο Κουνγκ-φου.

Το 1976 μαθήτευσε στον Μάστερ Τσόνε-Μιν-Ζιού του INTERNATIONAL SHAOLIN KUNG-FU ASSOCIATION.

Το 1978 αντιπροσώπευσε τη Σιγκαπούρη στους Β Διεθνείς Αγώνες Κουνγκ-φου στην Ταϊβάν και πήρε μετάλλιο. Τον ίδιο χρόνο ανακηρύσσεται NATIONAL CHAMPION στη Σιγκαπούρη.

Το 1980 αντιπροσώπευσε τη Σιγκαπούρη στους 5ους Διεθνείς Αγώνες στη Μαλαισία, όπου πήρε επίσης μετάλλιο. Το 1979 πήγε στην Ταϊλάνδη πολλές φορές για να μελετήσει Τάι Μπόξιν σε τοπικά γυμναστήρια. Σε όλα αυτά τα χρόνια έμαθε το Βόρειο και Νότιο στυλ του Κουνγκ-φου, αρχίζοντας με το Γουίνγκ-Τσουν. Επίσης, τελειοποιήθηκε σε φόρμες

με όπλα κτλ. κάτω από διάφορους μεγάλους δασκάλους. Ακόμη, έχει δίπλωμα στο Κορεάτικο Χαπ-Κι-Ντο και μαύρη ζώνη από τον δάσκαλο Σάννυ Τανσάρπι (6 νταν) το 1977. Έχει πολλά διπλώματα από διάφορα στυλ, βραβεία από υπουργούς, στρατηγούς κλπ.

Το 1977 του απονέμεται πρώτου βαθμού μαύρη ζώνη στο Κορεάτικο Χαπ-Κι-Ντο.

Το 1978 ανακηρύσσεται πρωταθλητής του 5ου Εθνικού Πρωταθλήματος Κουνγκ-φου στην Σιγκαπούρη. Την ίδια χρονιά, του απονέμονται μετάλλια στο 2ο Ασιατικό Πρωτάθλημα Κουνγκ-φου.

Το 1980 του απονέμεται μετάλλιο στο 5ο Παγκόσμιο Πρωτάθλημα Κουνγκ-φου. Την ίδια χρονιά του απονέμεται μαύρη ζώνη 1ο νταν στο Char-Kwon-Do Association Singapore.

Το 1981 ανακηρύσσεται πρόεδρος του Shaolin Kung-Fu Association στην Ελλάδα.

Το 1982 του απονέμεται η τιμητική ζώνη του Πρωταθλητή Τάι Μπόξιν από την Thai Boxing Association της Ταϊλάνδης. Την ίδια χρονιά του απονέμεται ο 7ος βαθμός μαύρης ζώνης από την Inter-

national Shaolin Self Academy Singapore. Επίσης, του απονεμήθηκε μαύρη ζώνη 7ου βαθμού από την International Kung-Fu Association Republic of China. Την ίδια χρονιά του απονέμεται μαύρη ζώνη 4 νταν στο Τάε-Κβον-Ντο από την International Tae Kwon-Do Federation (Διεθνή Ομοσπονδία ΤΚΝ). Την ίδια χρονιά γίνεται μέλος της Διεθνούς Ομοσπονδίας Κουνγκ-φου της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας. Την ίδια χρονιά ανακηρύσσεται διαιτητής στη Διεθνή Ομοσπονδία Κουνγκ-φου της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας. Επίσης, την ίδια χρονιά γίνεται τεχνικός σύμβουλος της Διεθνούς Ομοσπονδίας Κουνγκ-φου της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας. Το 1983 του απονέμεται ο τίτλος του Διεθνούς εκπαιδευτή του Τάε-Κβον-Ντο από τη διεθνή Ομοσπονδία Τάε-Κβον-ντο.

Ο δάσκαλος Ντόννυ Σιου είναι ο μόνος δάσκαλος στην Ελλάδα που κατέχει τσέσες πολλές και διαφορετικές τεχνικές. Το 1983, μέσω του προξενείου της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας στην Ελλάδα, ο δάσκαλος Ντόννυ Σιου λαμβάνει διακριτικό βραβείο από την κυβέρνηση της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας.

Οι Πατρίκιος (μέση) και Γούτσος (δεξιά) με τον εκπαιδευτή τους Λεωνίδα Μπαλόκα.

ΑΞΙΟΛΟΓΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΝΙΚΗ ΣΤΟ ΦΟΥΛ-ΚΟΝΤΑΚΤ

Στις 2-11-85 έγιναν στο Γουέμπλεϋ (Λονδίνο) οι Παγκόσμιοι Αγώνες Φουλ-Κόντακτ της WAKO, που πήραν μέρος αθλητές από 22 χώρες.

Από την Ελλάδα, πήραν μέρος οι Κώστας Πατρίκιος και Χρήστος Γούτσος, δεύτεροι στους περσινούς Πανευρωπαϊκούς. Συνοδός τους ο προπονητής τους Λεωνίδας Μπαλόκας.

Ο Γούτσος στα 67 κ. αποκλείστηκε από τον Γερμανό αντίπαλό του.

Ο Πατρίκιος στα 63,5 κ. κερδίζει με νοκ-άουτ τον πρώτο (Ιρλανδό) αντίπαλό του Μπέατ. Παίρνει Μπάι στον επόμενο αγώνα και στη συνέχεια κληρώνεται με τον Άγγλο Φάτικα (δύο χρόνια παγκόσμιο πρωταθλητή στην κατηγορία του). Τον κερδίζει στο τρίτο γύρο με δύο νοκ-άουτ και φθάνει στον τελικό αντιμέτωπος του Αμερικανού Φουίλλιαμς, που έχει βγει παγκόσμιος πρωταθλητής 1983 και '84. Ο Γουίλλιαμς αποδεικνύεται ισχυρότερος του Πατρίκι-

Α' ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟ ΠΡΩΤΑΘΛΗΜΑ ΣΕΜΙ-ΚΟΝΤΑΚΤ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΣΤΥΛ

Επιτέλους, ήρθε η στιγμή που περίμενε κάθε γνήσιος φίλος των πολεμικών τεχνών. Η στιγμή που όλα τα γνήσια παραδοσιακά στυλ θα δείξουν τον πραγματικό τους εαυτό σε έναν ανταγωνισμό μέσα σε πλαίσια αθλητικά και σεβασμού για κάθε ένα στυλ χωριστά.

Το πρώτο Πανελλήνιο Πρωτάθλημα όλων των στυλ θα γίνει στις 9 Φεβρουαρίου στο κλειστό γήπεδο του Παναθηναϊκού.

Η WAKO, μέσω του αντιπροσώπου της στην Ελλάδα, κ. Γιώργου Σφέτα και του συνεργάτη του, Γιώργου Μάλλιου, έδωσε σε αυτούς το δικαίωμα να οργανώσουν αυτό το πρωτάθλημα, ώστε να αναδειχθούν οι πρωταθλητές σε κάθε κατηγορία.

Οι πρωταθλητές των αγώνων θα συγκροτήσουν την Ελληνική ομάδα που θα αντιπροσωπεύσει την Ελλάδα στο εξωτερικό στους διεθνείς και παγκόσμιους αγώνες.

Απαραίτητη προϋπόθεση για την συμμετοχή σε Αγώνες είναι η εγγραφή ως μέλους του αθλητή ή της σχολής στην ASKA (All Style Karate Association).

Οι αγώνες θα γίνουν με τους διεθνείς κανονισμούς της WAKO, που θα κοινοποιηθούν στους ενδια-

ου, αφήνοντάς του την 2η θέση, που θεωρείται μεγάλη επιτυχία για τα Ελληνικά χρώματα.

Τα αποτελέσματα στους τελικούς είναι τα επόμενα (οι πρώτοι που αναφέρονται είναι και οι νικητές):

- 54 κ.: Γουέλς (ΗΠΑ)-Νταπ (Γερμ)
- 57 κ.: Ρουίτζ (Μεξ)-Τσέικομ (Γερμ)
- 60 κ.: Κουρ (Γερμ)-Μπουκρς (Αγγλ)
- 63,5κ.: Γουίλλιαμς (ΗΠΑ)-Πατρίκιος (Ελλ)
- 67 κ.: Λερού (ΗΠΑ)-Τριπλ (Ουαλλία)
- 71 κ.: Ίγκερ (Νορβ)-Ντελκάτο (Μεξ)
- 75 κ.: Νίλσον (Αγγλ)-Μπούτσερ (ΗΠΑ)
- 81 κ.: Κρούπιεκ (Γιου)-Χάσαλ (Σκωτ)
- 91 κ.: Χόφμαν (Γερ)-Γκράτσια (Ιτα)
- +91 κ.: Ρότσερ (Γερμ)-Σίκες (Αγγλ)

Οι χώρες που διακρίθηκαν είναι οι: ΗΠΑ, Γερμανία, Ιρλανδία, Ελβετία, Αγγλία, Ουαλλία, Σκωτία, Ελλάδα, Ιταλία, Μεξικό, Νορβηγία, Ολλανδία, Γιουγκοσλαβία.

φερόμενους με την αίτηση συμμετοχής τους. Η επιλογή των σχολών ή των αθλητών (γιατί μέλος μπορεί να γίνει κανείς και μεμονωμένα) θα γίνει με αυστηρά κριτήρια.

Για περισσότερες λεπτομέρειες, ο κάθε ενδιαφερόμενος μπορεί να έρθει σε επαφή με τους Αδελφούς Αλεξανδρή (Τάε-Κβον-Ντο) για την περιοχή Θεσσαλονίκης (Τηλ. 031/231482), τον Γιώργο Κοσμίδη (ΚΙΟΚΟΥΣΙΝ) για το Βόλο και γενικά για την περιοχή Θεσσαλίας (Τηλ. 0421/67892) και για οποιεσδήποτε άλλες πληροφορίες με τους Γιώργο Μάλλιο και Γιώργο Σφέτα (Τηλέφωνα: 6423400-9021588 αντίστοιχα).

Πιστεύουμε, πως οι αγώνες θα αποτελέσουν την αρχή για νέους ορίζοντες στις πολεμικές τέχνες και ότι με την βοήθεια όλων μας η επιτυχία θα είναι μεγάλη (πρέπει επιτέλους ο κάθε μαθητής που ασχολείται με τις πολεμικές τέχνες να δη μέσα από την ευγενή άμιλλα με όλα τα στυλ τό βαθμό της απόδοσής του).

Λεπτομέρειες των κανονισμών των κατηγοριών βάρους, όπως επίσης για κριτές-διαιτητές, θα σταλούν σε ενημερωτικά φυλλάδια σε αυτούς που θα επιλεγούν για το πρωτάθλημα.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΦΕΤΑΣ
ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΑΛΛΙΟΣ

ΔΥΝΑΜΙΚΗ ... ΑΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΜΕ ΤΟΥΣ ΔΥΝΑΜΙΚΟΥΣ ΜΑΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΕΣ: Μετά από το όνομά σας (στο φάκελλο γράφουμε τον αριθμό του τεύχους που τελειώνει η συνδρομή σας. Θυμίζουμε ότι 3/7 σημαίνει το τεύχος Νο 3 του Τόμου 7. Για διευκόλυνση, όταν στέλνετε επιταγή συνδρομής, να μας γράφετε από πιο τεύχος θέλετε να αρχίζει (Νο και Το). Στο εξής δεχόμαστε μόνο 10-μηνές συνδρομές και οι συνδρομητές παίρνουν τα τεύχη τους τυπωμένα σε γυαλιστερό χαρτί πολυτελείας.

Βόλος, 23/10/85

Προς το περιοδικό "ΔΥΝΑΜΙΚΟ"

Και πάλι συγχαρητήρια, κ. Θύμιο ΠΕΡΣΙΔΗ για το περιοδικό σας, που τόσα χρόνια αγωνίζεται στο παλμό της καρδιάς του αθλητισμού της χώρας μας και ειδικά στις Μαχητικές Τέχνες.

Θα απασχολήσω για λίγο τους αναγνώστες του περιοδικού σας γενικά για το επίμαχο θέμα του έτους 1985, δηλαδή την αναγνώριση ορισμένων διαφορετικών στυλ με τον όρο ΚΑΡΑΤΕ σε επίσημη ομοσπονδία, αναγνωρισμένη από την Γενική Γραμματεία Αθλητισμού και ενταγμένη επίσημα πλέον, όπως όλες οι Ομοσπονδίες.

Δεν θέλω να παρεξηγηθώ από τους αναγνώστες σας και από ορισμένους φίλους μου που κατέχουν μεγάλες θέσεις σαν δάσκαλοι σε αυτόν τον χώρο. Και, για να το πω καθαρά θα ήθελα να αναγνωρισθούν όλα τα στυλ για να υπάρχει σωστός έλεγχος από την πολιτεία σε επίσημο επίπεδο και για να αξιολογούνται σωστά οι αθλητές και αθλήτριες, όπως και οι δάσκαλοι-προπονητές. Να ξεφύγουν από το ιδιωτικό επίπεδο και να ανέλθουν σε επίπεδο Αθλητικών Σωματείων που το Διοικητικό Συμβούλιο θα ασχολείται με τα διοικητικά του Συλλόγου κι ο τεχνικός (προπονητής) θα ασχολείται με την προπόνηση των αθλητών-αθλητριών του. Και έτσι, η δουλειά του καθενός θα αναγνωρισθεί και θα δικαιωθούν οι κόποι πολλών που ασχολούνται με το Καράτε ή άλλα στυλ τόσα χρόνια.

Πώς είναι δυνατόν όμως, όταν έχουμε πολλά είδη με πολλούς και διαφορετικούς κανονισμούς να ενωθούν σε μια Ομοσπονδία ΚΑΡΑΤΕ; Π.χ., το Τανγκ-Σου-ντο, οι ανεξάρτητοι του Τέι-Κβον-ντο, Σίντο-καν, Κιόκουσινκαν-κάι Καράτε, Στόκαν Καράτε, Χαπ Κι-ντο, Κουνγκ-Φου, Γουάντο-Ρύου, Κικ-Μπόξιν και άλλα πολλά. Πώς είναι δυνατό να παίζουν όλα αυτά τα στυλ με τους ίδιους κανονισμούς, όταν ορισμένα από αυτά έχουν ρίψεις, άλλα κτυπάνε χαμηλά, άλλα κτυπάνε γροθιά στο πρόσωπο κτλ.;

Μήπως αντιτίθεται η ένωση όλων αυτών των αθλημάτων στους κανονισμούς των παραπάνω Ομοσπονδιών; Και οι διαιτητές ποιοι θα είναι; Οι ίδιοι οι αθλητές ή οι αθλήτριες; Ή οι ίδιοι οι δάσκα-

λοι; Και οι κατηγορίες κιλών; Οι κανονισμοί που θα γίνονται πριν τους αγώνες; Και, πώς θα θεσπισθούν αυτοί οι κανονισμοί; Από ποιο επίσημο όργανο;

Στο ΤΑΕ-ΚΒΟΝ-ΝΤΟ, το οποίο είναι ένα από τα δύο αναγνωρισμένα αθλήματα στη χώρα μας μαζί με το ΤΖΟΥΝΤΟ, υπάρχει τμήμα ανεξάρτητο Διαιτησίας ΤΑΕ-ΚΒΟΝ-ΝΤΟ του ΣΕΓΑΣ, με επίσημους κανονισμούς της Ολυμπιακής Επιτροπής W.T.F. και E.T.U. που έχουν θεσπισθεί από την Ομοσπονδία ΣΕΓΑΣ και όμως γίνονται λάθη και αυτά τα λάθη είναι εις βάρος των αθλητικών συλλόγων, των παραγόντων, των προπονητών-δασκάλων και ειδικότερα κατά των αθλητών και αθλητριών του ΤΚΝ.

Γίνονται όμως φιλότιμες προσπάθειες από την πλευρά της Διαιτησίας και σε λίγο χρονικό διάστημα πιστεύουμε ότι θα εξαλειφθούν για να πάει το άθλημα ΤΑΕΚΒΟΝ-ΝΤΟ μπροστά. Βοηθάει και η τεχνική επιτροπή του ΤΑΕ-ΚΒΟΝ-ΝΤΟ του ΣΕΓΑΣ, που γνωρίζει τους κανονισμούς του αθλήματος, για την καλύτερη εξέλιξη του αθλήματος χωρίς λάθη και σωστή οργάνωση.

Επίσης στο χώρο του ΤΑΕΚΒΟΝ-ΝΤΟ υπάρχουν δύο Ομοσπονδίες: η W.T.F. και η I.T.F., που διαφέρουν στους κανονισμούς, τρόπο τεχνικής κτλ. και δεν μπορούν τόσα χρόνια να ταυτιστούν.

Πώς θα ενωθούν μαζί όλα τα στυλ; Ή μερικά από αυτά; Μήπως είναι λάθος μεγάλο να μπουν όλα τα στυλ τα οποία δεν είναι αναγνωρισμένα στη χώρα μας και να ονομαστούν ΚΑΡΑΤΕ; Μήπως αργότερα γίνουν τραγικά λάθη και όλα αυτά ξεκινήσουν από τη Διαιτησία (Κανονισμούς) και είναι εις βάρος των Αθλητικών Συλλόγων, Παραγόντων, προπονητών και ειδικότερα αυτών που αγωνίζονται; Μήπως θα προκληθούν φασαρίες ανεπανόρθωτες και θα είναι σε βάρος των αθλημάτων (στυλ) που πιστεύουν στην ευγένεια, φιλοσοφία με αποτέλεσμα τη δυσφήμιση εκείνων;

Η γνώμη μου είναι το κάθε στυλ (άθλημα) να κάνει τη δική του Ομοσπονδία, να φτιάξει τους κανονισμούς του για επίσημη Διαιτησία, με επίσημα χαρτιά από τις Ομοσπονδίες που ανήκουν. Όλα αυτά για να μην υπάρχουν προβλήματα και έτσι το κάθε άθλημα-στυλ να βρει το σωστό του δρόμο. Τον δρόμο που δικαιούται για να αναγνωρισθούν και να

δικαιωθούν οι κόποι όλων αυτών των αγνών ανθρώπων που ασχολούνται τόσα χρόνια με τις Μαχητικές Τέχνες παράγοντες, δασκάλους-προπονητές, αθλητές και αθλήτριες.

Συγγνώμη που σας κούρασα, φίλοι μου αναγνώστες, με αυτά τα λίγα από έναν παλιό αθλητή του ΤΑΝΓΚ-ΣΟΥ-ΝΤΟ, έτος 1978, σήμερα Δάσκαλο-Προπονητή του ΤΑΕ-ΚΒΟΝ-ΝΤΟ από το 1983 και Διαιτητή ΙΙΙ ΤΚΝ ΣΕΓΑΣ, έτος 1985.

Με φιλικούς χαιρετισμούς,

Χρήστος ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ
ΜΑΥΡΗ ΖΩΝΗ 1-dan (W.T.F.)
Προπονητής Γ.Σ. ΒΟΛΟΥ τμήμα ΤΚΝ
Προπονητής Α.Σ. ΦΙΛΩΝ ΑΥΤΟΑΜΥΝΑΣ ΤΚΝ ΒΟΛΟΥ
και Τεχνικός Σύμβουλος Α. ΟΜΙΛΟΥ ΤΚΝ
Ν. Ιωνίας ΒΟΛΟΥ

Φίλε μας, Χρήστο Αθανασίου,

Σε ευχαριστούμε για το γράμμα σου και τα καλά σου λόγια. Αυτό σε πρώτη φάση.

Σε δεύτερη φάση, ας συζητήσουμε μερικά σημεία από το γράμμα σου.

Είσαι 1ο νταν στο Τάε-κβον-ντο της WTF και ακόμα έχεις συγκεκριμένες μερικές έννοιες των μαχητικών τεχνών.

Πρώτη παρατήρηση είναι, πως δεν μπορούν όλα τα "στυλ" να μπουν στο ίδιο καλούπι ελέγχου της γνησιότητάς τους. Άλλωστε, οι περισσότεροι από τους μισούς δασκάλους, "καθηγητές" και "ΜΑΣΤΕΡ", είναι "φούμαρα και κούμαρα".

Δεύτερη παρατήρηση είναι, πως δεν υπάρχει κρατικός υπάλληλος που να μπορεί να τα ελέγξει. Δείξε μου εσύ έναν στην Γενική Γραμματεία Αθλητισμού, που να ξέρει το ένα εκατοστό από όσους ασχολούνται 15 χρόνια με τις μαχητικές τέχνες. Δεν υπάρχει αμφιβολία, πως αν κάποτε θελήσει να ασχοληθεί με το θέμα η Γενική Γραμματεία Αθλητισμού, τότε θα ρωτήσει το πιο ειδικό στην Ελλάδα, δηλαδή ΕΜΕΝΑ.

Με βάση τις δύο παραπάνω παρατηρήσεις, η επιθυμία σου για επίσημη αναγνώριση όλων των στυλ και κρατικό έλεγχο είναι όνειρο θερινής νυκτός.

Σχετικά με τη δημιουργία τώρα της Ομοσπονδίας Καράτε. Τα έχεις μεπρδέψει λίγο!

Δεν θα πάρουμε όλα τα στυλ και θα ανακατέψουμε στην ίδια "κατσαρόλα" τους κανονισμούς τους και ό,τι βγει!

Μακροχρόνια θα υπάρξει ΜΙΑ παγκόσμια Ομοσπονδία καράτε, που θα κάνει με τους ίδιους κανονισμούς (όπως η Παγκόσμια Ομοσπονδία Τζούντο) Ολυ-

μπιακούς, Παγκόσμιους, Ηπειρωτικούς, Διεθνείς κι Εθνικούς Αγώνες. Κατευθυνόμαστε αυτή να είναι η WUKO. Επομένως, κανονισμοί ΥΠΑΡΧΟΥΝ. Σε όποιον αρέσει γράφεται στην Ελληνική Ομοσπονδία που θα είναι μέλος της WUKO. Σε όποιον δεν αρέσει, ... καλή καρδιά.

Τα θέματα λαθών που αναφέρεις στις διαιτησίες του ΤΚΝ είναι πραγματικά αρκετά διαδεδομένα. Αυτό είναι καθαρά θέμα του ΣΕΓΑΣ και της οργάνωσής σας. Πρέπει να εκπαιδευτούν οι κριτές.

Οι προβληματισμοί σου είναι σωστοί, αλλά όχι τόσο τραγικοί. Πραγματικά περνάμε τη μεταβατική περίοδο της επισημοποίησης των στυλ. Είναι μια δύσκολη περίοδος, αλλά πιστεύω θα τα καταφέρουμε.

Η γνώμη σου για χωριστή Ομοσπονδία για κάθε στυλ είναι περιττό να του πω πως είναι ανεφάρμοστη.

Το κακό όμως είναι αλλού και το έχουμε οι 95 στους 100. Είναι ο τρόπος που υπογράφεις την επιστολή σου. Γράφεις:

Παλιός αθλητής του Τανγκ-σου-ντο (1978) και σήμερα Δάσκαλος-Προπονητής του Τάε-κβον-ντο και Διαιτητής ΙΙΙ ΤΚΝ ΣΕΓΑΣ (1985). Μαύρη ζώνη, 1ο νταν ΤΚΝ και λοιπά.

Φίλε μας, Χρήστο Αθανασίου. Αυτοί που έχουν πρώτο νταν στο τζούντο και μαζί με αυτό έχουν και πλήρη επίγνωση της άγνοιάς τους, μόλις που ξέρουν να "περπατάνε" στο τατάμι (βέβαια, υπάρχουν και άλλοι που κάνουν τους εθνικούς προπονητές με πρώτο νταν!).

Το ίδιο ισχύει και για όλες τις μαχητικές τέχνες!

Θύμιος Περισίδης

**Στους Τόμους του ΔΥΝΑΜΙΚΟΥ
θα βρείτε την Ιστορία των Μαχητικών Τεχνών
και την Ανάπτυξή τους στην Ελλάδα.
Από τον 5ο Τόμο και μετά καλύπτονται
και τα αθλήματα Ενόργανης
Ρυθμικής Γυμναστικής και Σωματικής Διάπλασης.
Οι Τόμοι του ΔΥΝΑΜΙΚΟΥ εξαντλούνται
και δεν θα ξανατυπωθούν ποτέ πια!
Μη χάνετε τώρα ένα μοναδικό έργο
που αργότερα θα το αναζητάτε και δεν θα το βρίσκετε!**

Η ΣΚΙΑ ΤΟΥ ΣΟΓΚΟΥΝ

Η ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΑ ΚΑΙ ΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ
ΠΟΥ ΓΕΝΝΗΣΑΝ ΤΙΣ ΜΑΧΗΤΙΚΕΣ ΤΕΧΝΕΣ

Περίληψη Προηγμένων: Ο πράκτορας νίντζα του Σογκούν, Γίοσι Μιρουμπισί, βρίσκει στοιχεία για επερχόμενη απόβαση του Μογγόλου βαρβάρου, Κούμπλα Χαν στην

Ιαπωνία. Μόλις ο Σογκούν πληροφορείται την εισβολή, μαθαίνει επίσης για την απόπειρα εκθρόνισής του. Ερχόμενος πρώτα σε επαφή με το δόλιο Ντάιμιο (κύριο)

του Κιουσού, διατάσει τη δολοφονία του, την οποία αναθέτει σε νίντζα. Κατά την έναρξη του τρίτου επεισοδίου, ο Γίοσι επιστρέφει με πλοίο στο Καμακούρα, όπου θα έχει συνάντηση με τον Σογκούν.

Μέρος Τρίτο

Ο δρόμος προς το Καμακούρα

Το Μπαφούκου εγκαταστάθηκε από τον πρώτο Σογκούν στο Καμακούρα. Ο τύπος κυβέρνησης στο Καμακούρα διατηρήθηκε ομοιόμορφος για πολλούς αιώνες. Ο θαλάσσιος χώρος ανάμεσα στα νησιά Κιουσού, Χονσού, Σικοκού ήταν η κύρια οδός διέλευσης των ιαπωνικών πλοίων. Τον 13ο αι. η Ιαπωνία βρέθηκε αντιμέτωπη με την ανάπτυξη και το σχίσμα των θρησκευτικών δοξασιών. Τα δύο μεγαλύτερα δόγματα ήταν το Σιν ή δόγμα του «Πραγματικού Εξαγνισμού», ιδρυμένο από τον Σίνραν και ο Λοτός ή «Νίκιρεν», δόγμα προερχόμενο από τον Νίκιρεν. Ο 13ος αιώνας χαρακτηρίζεται από αξιοσημείωτη ανάπτυξη και αλλαγή νοοτροπίας των νήσων της Ιαπωνίας.

Συνηθίζεται, όμως, να συμβαδίζουν η ανάπτυξη και η αλλαγή με τη βία.

Σύννεφα από βέλη επισκίαζαν τον ήλιο πέρ' από την ακτή της Νταννούρα. Η επιφάνεια της θάλασσας είχε καλυφτεί από νεκρούς και μισοπεθαμένους και από τις

δύο πλευρές. Ο στόλος των Νιναμότο προωθείτο αδυσώπητα εναντίον του στόλου των Χέικε.

Η η κάρμα των Νιναμότο ήταν εξαιρετική ή των Χέικε πολύ άσχημη. Ό,τι τέλος πάντων κι αν συνέβαινε από τα δύο, η ώρα αλλαγής της παλίρροιας ήταν στην ευθεία του Σιμονοσέκι. Δυστυχώς για τους Χέικε, η παλίρροια έσπρωχνε όλο

και πιο κοντά το στόλο τους προς την περιοχή των Νιναμότο. Όσο πλησίαζαν τα πλοία, τόσο φούντωνε η μάχη. Αρκετοί πολεμιστές έπεφταν στη θάλασσα με το σώμα κατατρυπημένο από τα βέλη.

Όταν πλέον τα εχθρικά πλοία πλησίασαν από πίσω πολύ τις κουραστές των πλοίων των Νιναμότο, οι πολεμιστές άρχισαν να ρίχνουν

αγκίστρια στα πλοία των Χέικε. Συχνά εκείνος που πέταγε το αγκίστρι «αμοιβόταν» με βέλος σε κάποιον από τα ζωτικά του σημεία. Τη στιγμή που τα αγκίστρια καρφώνονταν στις ξύλινες υπερκατασκευές των πλοίων των Χέικε, ένας σαμουράι Χέικε, καλυμμένος με πανοπλία από μπαμπού, έκοβε το σχοινί που συγκρατούσε το αγκίστρι. Η πανοπλία από μπαμπού άντεχε στα τόξα των Νιναμότο, αλλά σύντομα, ο πολεμιστής «μετέβαινε στον άλλο κόσμο».

Τα αγκίστρια, όμως, που συνδέονταν με αλυσίδα με το σχοινί, δεν μπορούσαν να κοπούν με σπαθί. Με αυτό τον τρόπο τα πλοία έλκονταν ολόενα και περισσότερο μεταξύ τους.

Οι Νιναμότο πολέμησαν με μεγάλη λύσσα, ενώ οι Χέικε με απεγνωσμένη απελπισία. Καθώς κύματα πολεμιστών σαμουράι πηδούσαν από το ένα κατάστρωμα στο άλλο, η τύχη της χώρας των Θεών βασίστηκε στο νόμο της ισορροπίας. Η μάχη σώμα με σώμα κατάντησε αποτρόπαιο θέαμα αίματος και ξεκοιλιασμένων κορμιών. Ξεκληρίστηκαν ολόκληρα πληρώματα. Αποκεφαλισμένα πτώματα έχυναν αίμα από τις εκτεθειμένες αρτηρίες και φλέβες στα καταστρώματα. Πολλοί σαμουράι ξεκοιλιάστηκαν από τα φονικά εχθρικά σπαθιά. Τα καταστρώματα γέμισαν από έντερα και ιχώρ. Η σφαγή συνεχίστηκε και την υπόλοιπη μέρα. Καθώς πλησίαζε το δειλινό, οι Νιναμότο είχαν κερδίσει άλλη μια μάχη. Ο στόλος των Χέικε είχε νικηθεί.

Η γαλλέρα ανασηκώθηκε από την πλώρη μέχρι την πρύμνη, καθώς αφέθηκε ευγενικά στην νυχτερινή φουσκομεριά. Τώρα έπλεε στα ίδια νερά που είχε γίνει η ναυμαχία ανάμεσα στους Νιναμότο και τους Χέικε.

Η νυχτερινή αύρα φούσκωνε τα πανιά. Οι μόνοι θόρυβοι που ακούγονταν ήταν το τρίξιμο του καρτιού καθώς πιεζόταν κάτω από τις δυνάμεις της φύσης, το πλατσούρισμα του νερού στα ίσαλα του πλοίου και οι ψίθυροι κάποιου ξερακιανού γέρου ναυτικού.

«Φυσικά θα κερδίζαμε ώρα, εάν πηγαίναμε από το Κιουσού στο Χονσού ακολουθώντας τις ευθείες του Σιμονοσέκι», εξήγησε ο ναυτικός. «Αυτό θα γίνει βέβαια με την προϋπόθεση, ότι το πλοίο δεν θα καταστραφεί από τα φαντάσματα των πολεμιστών Χέικε».

«Δεν ξέρεις», συνέχισε, μιλώντας στον Γίοσι Μιρουμπισί, «ότι οι πολεμιστές Χέικε ξεπηδούν από τα

βάθη της θάλασσας για να γυρέψουν εκδίκηση απ' όλους όσους τολμούν να τους ενοχλούν για τη ντροπή τους; Βλέπεις», είπε, «λίγο πριν τον πρώτο Σογκούν της χώρας του ανατέλλοντος ήλιου, έγινε μια τρομερή ναυμαχία στις ευθείες του Σιμονοσέκι».

«Οι Νιναμότο, κάτω από την ηγεσία του Γιοριμότο Νιναμότο, ο οποίος αργότερα έγινε ο πρώτος Σογκούν της Ιαπωνίας, επέτυχαν λαμπρές νίκες κατά των ισχυρών Χέικε. Οι Χέικε, σε στιγμή απελπισίας, επιβίβαστηκαν στα πλοία τους και τράπηκαν σε φυγή, παίρνοντας μαζί τους τον Αυτοκράτορα και την οικογένειά του. Αν και οι Χέικε θεωρούνταν πάντα οι κύριοι της θάλασσας της Ιαπωνίας, οι Νιναμότο τους κυνήγησαν. Σε μια δολοφονική, άγρια μάχη οι Νιναμότο σχεδόν ξεκλήρισαν το στόλο των Χέικε. Η σύγκρουση ήταν τόσο βίαιη, ώστε η Αυτοκρατορική Οικογένεια προτίμησε να πνιγεί παρά να αντιμετωπίσει τους κατακτητές Νιναμότο».

«Έσο λοιπόν τώρα», εξήγησε ο ναυτικός στον Γίοσι, «βλέπεις καμιά λογική στο να διασχίσουμε τη θαλάσσια περιοχή του νησιού μέχρι τις αποβάθρες του Κόμπε, παρά να ριψοκινδυνεύσουμε από τις ευθείες του Σιμονοσέκι;».

Ο Γίοσι ένευσε ευγενικά προς τον ναυτικό και τον διαβεβαίωσε, ότι ήταν πράγματι σοφός άνθρωπος και ότι θα εξελισσόταν σε αξιοσέβαστο γνώστη της θάλασσας. Ήξερε, ότι ο Σογκούν περίμενε με αγωνία στο Καμακούρα, την αναφορά για την αποστολή στην Κορέα. Το σύντομο διάλλειμα του Γίοσι στο νησί Ίκι με το Ερπετό και το Κοράκι του είχε πάρει λίγες μόνο μέρες. Με την περάτωση της αποστολής τους, στο βαθύ σκοτάδι της νυχτιάς, ο καθένας πήρε διαφορετική οδό για να φτάσουν κατόπιν όλοι μαζί στο χωριό τους. Ο Γίοσι είχε καταφέρει να μπει σε εμπορικό πλοίο και τώρα πλέον κατευθυνόταν στο Καμακούρα.

Τα ταξίδια ανάμεσα στα νησιά της Ιαπωνίας αντιμετωπίζονται με κάποια ταραχή από τη μεριά του ιδιοκτήτη του πλοίου και απαγορεύεται η επιβίβαση άλλου ατόμου πέραν των μελών του πληρώματος. Υπάρχουν εκατοντάδες νησιά, τα οποία, ως επί το πλείστον, χρησιμοποιούν σαν άντρα πειρατών που έχουν διασυνδέσεις με κακόφημους χωρικούς, λιποτάκτες σαμουράι και ρόνιν. Καθώς η γαλλέρα όπου είχε επιβαστεί ο Γίοσι Μιρουμπισί έπλεε ανάμεσα στα στενά κανάλια

και τους όρμους, ο καπετάνιος αναζητούσε ένα ασφαλές λιμάνι για να πέσει δίπλα, μια κι η νύχτα δεν αργούσε. Κανείς ναυτικός σε τέτοιο καράβι δεν ήξερε τι θα μπορούσε να του συμβεί στη διάρκεια της νύχτας σε τούτα τα νερά.

Ο καπετάνιος του πλοίου ζήτησε τη συμβουλή του διοικητή των οπλισμένων σαμουράι· εκείνος τον πληροφόρησε, ότι το καλύτερο λιμάνι, για ν' αγκυροβολήσει το πλοίο για τη νύχτα, θα 'πρεπε να έχει κρεμαστά νερά. Καθώς η πρύμνη του πλοίου έσχιζε τη γαλάζια θάλασσα, ο βυθοσκόπος, εγκατεστημένος στην πλώρη του πλοίου, φώναζε στον καπετάνιο. Είχε εντοπίσει ένα νησί πέρ' από την πλαϊνή πλευρά του πλοίου.

Ο καπετάνιος διέταξε πρόσω ολοταχώς για το νησάκι. Το νησί φαινόταν κατάφυτο. Το πλοίο ακολούθησε ένα μικρό κανάλι, το οποίο οδηγούσε στο κέντρο του.

Μάλλον αυτό το κανάλι, ήταν η μόνη είσοδος στο κρυμμένο λιμάνι του νησιού. Δεν υπήρχαν παραλίες· οι εσωτερικές πλευρές κοβόντουσαν κάθετα από τις απόκρημνες ακτές τους μέχρι την επιφάνεια της θάλασσας.

«Η κάρμα σου είναι πραγματικά καλοπροαίρετη», είπε ο διοικητής των πολεμιστών σαμουράι προς τον καπετάνιο. «Μπορούμε να παραμείνουμε εδώ, σε τούτη την κρυφή ακτή, μέχρι το χάραμα και να συνεχίσουμε ανενόχλητοι το ταξίδι μας».

Καθώς η άγκυρα βούτηξε στα γαλήνια νερά και καρφώθηκε στον αμμώδη πυθμένα, δόθηκε διαταγή στους σαμουράι να λάβουν θέσεις στην πλώρη, την πρύμνη και το μέσο του καταστρώματος.

Ο ήλιος είχε πλέον δύσει και το φεγγάρι λαμπύριζε στον ξάστερο ουρανό. Ο Γίοσι Μιρουμπισί στηρίχτηκε στο κατάρτι ανάμεσα στα ξύλινα δικτυωτά κιβώτια με εμπορεύματα που ήταν δεμένα στο κατάστρωμα. Από την ακτή ερχόταν μια απαλή, δροσερή αύρα και γαλήνευε τον Γίοσι μέσα στον ελαφρύ ύπνο που τον είχε συνεπάει. Κάτι του έλεγε μέσα του, ότι θα διασκέδαζε αυτή τη μικρή ανάπαυλα. Σίγουρα, δεν θα διαρκούσε πολύ.

Με τη βραδυνη παλίρροια, το ύψος της θάλασσας μειώθηκε σημαντικά. Το αποτέλεσμα στο λιμάνι του μικρού νησιού, όπου είχε αγκυροβολήσει το εμπορικό πλοίο, ήταν ευδιάκριτο. Λόγω της μείωσης του ύψους του νερού στο εσωτερικό λιμάνι φαινόταν όλο και πιο πολύ το άνοιγμα μίας θαλάσσιας

σπηλιάς. Με την άμωπη αποκαλύφτηκε το άνοιγμα σε όλο του το εύρος. Δυστυχώς, το ερεβώδες σκοτάδι, δεν επέτρεπε την εξερεύνηση αυτής της αποκάλυψης.

Η σπηλιά εκτεινόταν από το λιμάνι μέχρι τη χώρα του νησιού. Αυτός ήταν κι ο λόγος για τον οποίο δεν πρόσεξαν τις τρεις μικρές κωπηλατικές λέμβους και τα πληρώματά τους να διαπερνούν το λιμάνι του νησιού μέσ' από τη δεύτερη είσοδο.

Ο Γιόσι άνοιξε διάπλατα τα μάτια του και ο νους του προσπαθούσε αγωνιωδώς να ερμηνεύσει τι είχε δει την προηγούμενη στιγμή. Έμοιαζε με γλοιώδες παχύσαρκο ον του βυθού με εκθαμβωτικά λαμπρίζουσες μασέλλες με άνοιγμα κάπου 1 μέτρο. Ό,τι κι αν ήταν, ο Γιόσι ήξερε ότι δεν θα του ερχόταν σε καλό και εντελώς από ένστικτο πέταξε ένα σουρίκεν κατά τη μεριά του όντος. Το σουρίκεν το πέτυχε ανάμεσα στα μάτια και καθώς έπεφτε νεκρό, ήξερε καλά ο Γιόσι ότι ήταν πειρατής. Το ξίφος του νεκρού έπεσε από τα δόντια του, καθώς ξέφυγε από τα χείλη του η επιθανάτια κραυγή. Τη στιγμή που πειρατής και ξίφος βυθίζονταν στα νερά, κεραμικές σφαίρες πέρασαν πάνω από την κουπαστή του πλοίου. Οι σφαίρες έσκασαν στο κατάστρωμα σκορπίζοντας το πυκνό ρευστό περιεχόμενό τους. Το πυκνό σκοτάδι έσκισαν φλεγόμενα βέλη που περικύκλωσαν το σκάφος. Όταν το βέλος ερχόταν σε επαφή με το πυκνό ρευστό υλικό που είχε χυθεί από τις σπασμένες σφαίρες, το ρευστό αναφλεγόταν. Λάδι από λίπος φάλαινας, σκέφτηκε ο Γιόσι.

Καθώς το πλήρωμα έκανε απελπισμένες προσπάθειες να αναχαιτίσει τα φλεγόμενα βέλη και να κατασβέσει τη φωτιά, οι ένοπλοι σαμουράι στεκόντουσαν περιμένοντας να εκτοπίσουν τους πειρατές. Η αναμονή ήταν πολύ μικρή.

Καθώς το πλήρωμα έκανε απελπισμένες προσπάθειες να αναχαιτίσει τα φλεγόμενα βέλη και να κατασβέσει τη φωτιά, οι ένοπλοι σαμουράι στεκόντουσαν περιμένοντας να εκτοπίσουν τους πειρατές. Η αναμονή ήταν πολύ μικρή.

Στις πλευρές του πλοίου φάνηκαν καμιά δωδεκαριά παχύσαρκοι, αγριομάτιδες κρατώντας σπαθιά. Ξέσπασε μάχη σύντομη αλλά άγρια. Με τις πρώτες αχτίδες του ήλιου πάνω από τις κορυφές του μικρού νησιού, το λιμάνι ήταν τόσο ειδυλλιακό, όσο τότε που μπήκε

το πλοίο. Ανάμεσα στους επιβάτες του δεν υπήρχαν νεκροί. Οι σαμουράι του πλοίου, όμως, παρατήρησαν ότι αρκετοί από τους νεκρούς πειρατές που επιπλέαν στη θάλασσα είχαν βυθισμένα στις σάρκες τους σουρίκεν. Στα μάτια κάθε σαμουράι που επέβαινε στο πλοίο, οι μυθικές εξιστορήσεις για τους νιντζα κείνη τη μέρα γίναν πραγματικότητα.

Οι αποβάθρες του Κάμπε είναι το κεντρικό σημείο της ναυτιλίας σ' όλη τη μεσόγειο θάλασσα. Η ατμόσφαιρα της περιοχής σχετίζεται τόσο με το πολιτικό κλίμα, όσο και με την οικονομία του εμπορίου της Ιαπωνίας. Εάν κάποιος από τους φεουδάρχες θέλει να ενημερωθεί πάνω σε γεγονότα που συνδέονται με τα νησιά της Ιαπωνίας, μπορεί να μάθει πολλά μέσα στα τειοπωλεία ή τα θέατρα ή ακόμη τις αποβάθρες του Κάμπε. Όπως άλλωστε ξέρουμε, οι φήμες δίνουν μια ιδέα για το τι θα ακολουθήσει.

Γι' αυτό και μόνο το λόγο, λίγο μετά την αποβίβασή του από το πλοίο, ο Γιόσι θα βρισκόταν στην άσχημη θέση να πολεμάει για την ίδια του τη ζωή. Καθώς περνούσε ανάμεσα από ομάδες ανθρώπων στους δρόμους του διαμερίσματος του Κάμπε, τον αναγνώρισε κάποιος από τους πράκτορες ενός φεουδάρχη που πρόσκειτο εχθρικά στον Σογκούν. Οι πράκτορες ήξεραν, ότι ο Γιόσι ήταν ένας από τους πολυτιμότερους κατασκόπους του Σογκούν. Εφόσον ήταν γνωστό ότι είχε εξαφανιστεί από τον κόσμο για αρκετές εβδομάδες θα πρέπει να είχε επιστρέψει από μια σημαντική αποστολή για τον Σογκούν. Σκέφτηκαν τη μεγάλη τύχη τους, αν κατάφερναν να παραδώσουν αυτό το «πολύτιμο λύτρο» στον αφέντη τους. Σίγουρα, μια τέτοια πράξη, θα βελτίωνε τη ζωή τους ουσιαστικά απέναντι στα μάτια του δικού τους Ντάιμγιο.

Οι πράκτορες παρακολουθούσαν τον Γιόσι όλη μέρα ανάμεσα στις εμπορικές συνοικίες του Κάμπε. Ήταν εξαιρετικά προσεχτικοί, για να μην καταλάβει τίποτε. Καθώς σκοτείνιαζε έξω, οι τέσσερις πράκτορες αποφάσισαν πως ήταν καιρός πια να περικυκλώσουν και να συλλάβουν το θύμα τους.

Ήξεραν, ότι ο Γιόσι δεν φαινόταν να φέρει ξίφος σαμουράι ή άλλα όπλα γι' αυτό το ζήτημα. Άραγε θα ήταν η κάρμα τους τέτοια, που θα τους επέτρεπε να τον συλλάβουν με τόσο μικρές προσπάθειες;

Ο Γιόσι κατέβηκε τα κεραμόστρωτα σκαλιά που οδηγούσαν σε

ένα στενό, ελικοειδές αδιέξοδο. Όταν έφτασε στο τέρμα, γύρισε και κοίταξε πίσω κατά τη διεύθυνση που είχε πάρει. Ήξερε, ότι τον παρακολουθούσαν. Καθώς διαγράφηκαν οι τρεις φιγούρες μέσα στο σκοτάδι, ο Γιόσι είχε ήδη αρχίσει να ελέγχει την αναπνοή του. Είχε βγάλει από το μυαλό του κάθε περιττή σκέψη κι είχε μετατραπεί σε μάζα συγκεντρωμένης ενέργειας, έτοιμος να αντιδράσει στο παραμικρό απειλητικό ερέθισμα.

Οι τρεις φιγούρες με σπαθιά γυμνά δεν μπορούσαν να διακρίνουν την ελάχιστη κίνηση. Ένας από τους πράκτορες μίλησε στον Γιόσι, αλλά δεν έλαβε απάντηση. Οι τρεις ένοπλοι τον είχαν πλέον περικυκλώσει. Ο άντρας στα δεξιά του έκανε απειλητικές κινήσεις με το σπαθί του.

Εκείνος αποκρίθηκε αμέσως με ημικυκλικό λάκτισμα στα πλάγια της λεπίδας του ξίφους του. Καθώς η λεπίδα τινάχτηκε και καρφώθηκε στο χόμα, συνέχισε με περιστροφικό χούπισθιο λάκτισμα στο λαιμό του. Η δύναμη της κλωτσιάς τινάξε τον άνθρωπο στον απέναντι τοίχο και τον έριξε λιπόθυμο στο έδαφος.

Ο Γιόσι μελέτησε τη στάση του για μια ακόμη φορά. Τώρα πλέον είχε να αντιμετωπίσει δύο αντιπάλους.

Οι δυο άντρες κοίταξαν ο ένας τον άλλο προς στιγμή και άνοιξαν επίθεση εναντίον του κουνώντας απειλητικά τα σπαθιά τους. Τη στιγμή που θα τον χτυπούσαν οι λεπίδες «βούτηξε» στο έδαφος ανάμεσα στους δύο ένοπλους.

Πριν προλάβουν να ανοίξουν νέα επίθεση εναντίον του, ο Γιόσι γρήγορα και με ακρίβεια κατεύθυνε τα χέρια του προς το μέρος τους. Έπεσαν στο πλακόστρωτο κρατώντας σφιχτά τους λαιμούς τους. Στην ουσία, ο Γιόσι τους είχε εκσφενδονίσει δηλητηριασμένα βέλη.

Πριν εγκαταλείψει τον τόπο της συμπλοκής, είδε τον άντρα που είχε αφήσει αναίσθητο. Ακόμη ανάπνεε. Ένα κόνιμο της καρωτίδας με σουρίκεν έθεσε τέλος και σ' αυτή την υπόθεση.

Τη στιγμή που έφευγε από το αδιέξοδο, ένας ηλικιωμένος που είχε παρακολουθήσει όλη τη σκηνή κοίταζε προς τη μεριά των τριών πτωμάτων έκπληκτος. Είχε απλώς παρακολουθήσει την εκδίκηση ενός κάμι σε επίθεση ή στην ουσία είχε εξετάσει ένα μαχητή της μυστικιστικής τέχνης του νιντζούτσου;

«Μα, είμαι ηλίθιος», μουρμούρισε ο γέρος άνθρωπος. «Δεν έχω δει τίποτα. Όλα είναι απλώς φαντασιώσεις του μυαλού μου». Έφυγε ξέροντας, ότι ως το πρωί θα τα είχε ξεχάσει όλα.

Ο δρόμος προς το Καμακούρα διασχίζει αμέτρητα βουνά σε διάφορα ύψη και βαθιές πεδιάδες. Σε κάτι τέτοια ταξίδια η συζήτηση συχνά περιστρεφόταν γύρω από ιστορίες, όπως των παλαιών σαρκοφάγων ερημιτών, των οξυδερκών αγίων και των ειδημόνων στα άλλα, οι οποίοι αναζητούσαν την πλήρη ηρεμία των μοναχικών βουνών, προκειμένου να πετύχουν την τελειότητα και την απόλυτη χαλιναγώγηση της δικής του μοίρας.

Αν κι αυτοί οι μονάρχες ημιμυθικής προέλευσης ήταν μάλλον απρόσιτοι, ένα συχνότερο περιστατικό ήταν η θέα της στερέωσης ενός βουνού πάνω σε πέτρινη πυραμιδοειδή κατασκευή. Οι αρχιτεκτονικοί αυτοί μονόλιθοι πιστεύεται, ότι είχαν στηθεί από μάγους οι οποίοι σαν σκοπό τους είχαν να πετύχουν απόλυτη απομόνωση προκειμένου να μελετήσουν αρχαίες περγαμηνές και να επικαλεσθούν χαμένες στο χρόνο μαγανιές.

Στην πραγματικότητα, αυτά τα ησυχαστήρια συνήθως αποτελούσαν την έδρα ενός ιδιαίτερου δόγματος Βουδδιστών ιερέων. Η κατήχηση των μαθητών κατά ένα μεγάλο μέρος γινόταν στο απομονωμένο μοναστήρι του δόγματος. Μέρος της κατήχησης περιλάμβανε περιοδείες σε πόλεις και χωριά για τη διδασκαλία της πίστης.

Παρ' ότι όλα τα Βουδδιστικά δόγματα πρόσκειντο στις αρχές του Βούδδα Αμίδα, οι δογματικές φιλοσοφίες συχνά διέφεραν σημαντικά.

Δυστυχώς, ήταν η κάρμα του Γιόσι Μιρουμπισί να διαπιστώσει τη διαφορά των φιλοσοφικών αντιλήψεων. Μετά την αναχώρησή του από την αποβάθρα του Κόμπε, ο Γιόσι κατάφερε να προσληφθεί έναντι αμοιβής από έναν έμπορο κεραμικών ειδών. Ο έμπορος θα μετακόμιζε από την περιοχή της αποβάθρας με το στοκ του στην περιοχή του Καμακούρα. Συνοδευόμενος από έφιππους και πεζικάριους σαμουράι, οι οποίοι είχαν αναλάβει να προστατεύσουν τα εμπορεύματά του, προκειμένου να μπορέσει να κάνει διαπραγματεύσεις για δίκαιη σύμφωνα με το νόμο ανταλλαγή ειδών.

Η πομπή ταξίδεψε χωρίς να συναντήσει εμπόδια και απείχε

ήδη μιας ημέρας πορεία από το Καμακούρα, όταν συνάντησε μια ομάδα βουδδιστών ιερέων και μαθητών του δόγματος του Αληθινού Εξαγνισμού.

Θεωρείτο καλότυχο να διασχίσεις το ίδιο μονοπάτι που έπαιρναν οι άνθρωποι του Θεού κι ακόμη περισσότερο να βαδίσεις μαζί τους. Ο έμπορος ερμήνευσε την άφιξη των ιερέων σαν καλό οίων και τους ρώτησε αν θα είχαν την τιμή να οδηγήσουν οι ίδιοι την πομπή μέχρι την πόλη.

Οι ιερείς ανταποκρίθηκαν στις επιθυμίες του κι έλαβαν θέσεις.

Η πορεία συνεχίστηκε χωρίς προβλήματα μέχρι τα όρια του Καμακούρα. Εκεί σταμάτησε, καθώς οι ιερείς του δόγματος του Αληθινού Εξαγνισμού ήρθαν σε αντιπαράσταση με οπαδούς του δόγματος του Λοτού. Οι δεύτεροι κατηγορήσαν τους πρώτους για βλασφημία στο όνομα του Βούδδα Αμίδα και τους απείλησαν ότι θα έπαιρναν τα μέτρα τους, σε περίπτωση που οι ιερείς εισέρχονταν στην πόλη.

Μετά από σύντομη ανταλλαγή φράσεων, ο αρχηγός της ομάδας του Αληθινού Εξαγνισμού προετοιμάστηκε να υποστηρίξει τη θέση του ενάντια στην αντίπαλη ομάδα. Με την πρώτη του κίνηση, ο εκπρόσωπος της άλλης ομάδας τράβηξε στιλέτο και το βύθισε στο στήθος του αρχιιερέα.

Στο παρελθόν είχαν συμβεί πολλές παρόμοιες συγκρούσεις και οι ιερείς του δόγματος του Αληθινού Εξαγνισμού τους είχαν μάθει καλά πλέον. Προτού πέσει νεκρός ο ιερέας, αρκετοί από τους συμπορευόμενούς του τράβηξαν μαχαίρια και σπαθιά. Η πομπή διαλύθηκε και το τοπίο μετατράπηκε σε πεδίο μάχης.

Ένας από τους οπαδούς του δόγματος του Λοτού έπεσε νεκρός με ένα βραχύ ξίφος καρφωμένο στο μέτωπο. Άλλος άρχισε να ουρλιάζει, καθώς ο μαχαίρι πέρασε μέσ' από το μάγουλο, τρύπησε το ζυγωματικό και βυθίστηκε στο βολβό του ματιού.

Ένα γηραιότερο μέλος του δόγματος του Αληθινού Εξαγνισμού έκανε ανάποδη τούμπα και προσγειώθηκε με τα πόδια στο στήθος οπαδού του αντίπαλου δόγματος, με αποτέλεσμα να του σπάσει το θώρακα.

Ο ίδιος απομακρύνθηκε από τον συντριμμένο άνθρωπο και με εναέριο πρόσθιο λάκτισμα έριξε άλλον ένα χώνοντας το υνιακό οστό του στον εγκέφαλο. Πριν καλά-καλά γυρίσει ζητώντας νέα

εκδίκηση, τον αντάμειψαν με ένα βέλος. Ο παπάς έπεσε στο χόμα αποζητώντας τη γλυκιά λύτρωση.

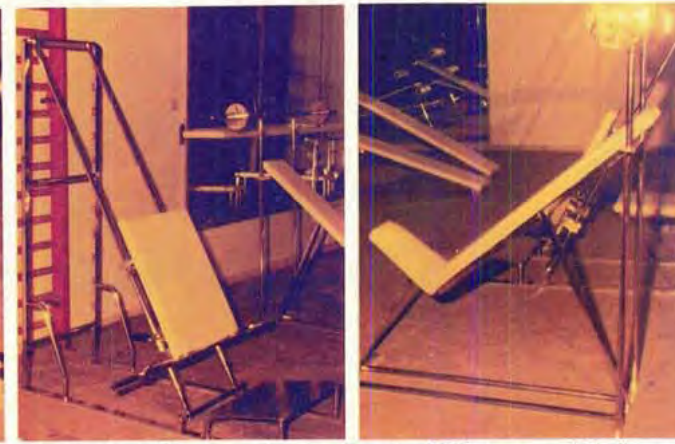
Η σφαγή συνεχίστηκε αμείλικτη μέχρι να πέσουν όλοι οι οπαδοί του δόγματος του Λοτού πλην δύο. Οι δύο τελευταίοι υποκλίθηκαν στην πομπή και είπαν «Παρακαλούμε να συνεχίσετε ειρηνικά το ταξίδι σας. Το δόγμα του Λοτού σας υποδέχεται στο Καμακούρα».

Καθώς συνέχισε η πομπή ανάμεσα από τα ματωμένα και κατακρεουργημένα πτώματα, ο Γιόσι σκέφτηκε πόσο σοφό ήταν από μέρους του να μην αναμειχθεί σε θρησκευτικά θέματα. Χωρίς αμβολία, ζητήματα όπως αυτό θα έπρεπε να αφεθούν αποκλειστικά στα χέρια των ιερέων.

Το Μπακούφου στο Καμακούρα με την πρώτη ματιά έμοιαζε με γιγαντιαίο στρατόπεδο. Εντούτοις, έδινε πολύ ωραία εντύπωση. Ο Γιόσι, ντυμένος με επίσημο κιμονό και φέροντας τελετουργικά σπαθιά, πλησίασε προς το βάθρο του Σογκούν, ο οποίος τον προσκάλεσε να καθήσει δίπλα του. Όταν ο Γιόσι τελείωσε την αναφορά του, ο Σογκούν του επέτρεψε να αποχωρήσει με την προϋπόθεση ότι θα επέστρεφε για το δείπνο. Έπειτα συλλογίστηκε όλα τα γεγονότα και τα σημάδια που είχαν συμβεί τους τελευταίους μήνες. Μαζική παραγωγή πλοίων στην Κορέα. Διπλωματικοί εκπρόσωποι του βάρβαρου Μογγόλου Κούμπλα Χαν, που ζητούσαν υποταγή. Παρανοϊκοί ιερείς που έτρεχαν στους δρόμους του Καμακούρα διαδίδοντας, ότι η Ιαπωνία θα δεχόταν εισβολή από ξένο κράτος σε περίπτωση που δεν ασπάζόταν ολόκληρη η χώρα το δικό τους δόγμα. Το συμπέρασμα στο οποίο κατέληξε ο Σογκούν ήταν σαφές. Αλλά, τότε θα γινόταν η εισβολή; Και, πού;

Οι ψαράδες πέρ' από το νησί Τσουσίμα έρριχναν τα δίχτυα τους στη θάλασσα, όταν εμφανίστηκε το πρώτο πλοίο στον ορίζοντα. Κρίμα που δεν είχαν πιάσει ακόμη τίποτα, σκέφτηκαν. Γιατί, αν είχαν ξεψαρίσει, θα μπορούσαν να διαπραγματευτούν με τους ανθρώπους του έτοιμα είδη. Καθώς κυλούσε η μέρα, οι ψαράδες είχαν αρχίσει να ανησυχούν για τον αριθμό των πλοίων που τους προσέγγιζαν. Μόλις η αρμάδα πέρασε, δεν ανησυχούσαν πλέον. Ήταν νεκροί νεκροί από τα βέλη των Μογγόλων τοξοτών — τοξοτών των ισχυρών δυνάμεων εισβολής του Χαν.

Συνέχεια στο επόμενο τεύχος

Ακόμα ένα Γυμναστήριο εξοπλίστηκε από τον **Θύμιο Περισίδη**. Είναι το **ΑΛΕΞΑΝΤΕΡ** στην Πλατεία Μεταξά, Παπάγου. Το Γυμναστήριο λειτουργεί για άντρες, γυναίκες και παιδιά σε σύγχρονες, άνετες και με γούστο περιποιημένες εγκαταστάσεις με τμήματα γυμναστικής Αερόμπικ, Σουηδικής, Τζάζ και Ενόργανης με Βάρη (διαθέτει επίσης σάουνα και κομμωτήριο).

Ο εξοπλισμός του σε όργανα κατασκευάστηκε στο σύνολό του από τον Θύμιο Περισίδη και περιλαμβάνει Μπάρες-Αλτήρες-

Βάρη (όλα χρωμιωμένα), Πάγκους Πιέσεων (οριζόντιους και επικλινείς), Πάγκους Κοιλιακών με Σκάλα, Πάγκο Εκτάσεων και Διπλώσεων Ποδιών, Μηχανές για Πιέσεις Ποδιών, για Πλάγια Σκουώτ και για Γάμπες καθώς και Σύνθετο Πολυόργανο Τροχαλιών Δύο Θέσεων με μόνιμα βάρη (χρωμιωμένες πλάκες) για έλξεις από ψηλά με γωνιακή μπάρα, πιέσεις τρικεφάλων, κωπηλατική και έλξεις στήθους με χειρολαβή. Όλα τα όργανα είναι από συμπαγή χρωμιωμένα υλικά, ακλόνητα, λειτουργικά, επιμελημένα και πολυτελέστατα.

